

371 38
ธ. 1810
ธ. 6

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การรู้เรื่องประกอบการอ่าน

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศิริอร รัตนอุดม ๖ ๖ ๒๕ ๖๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177293

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การรู้หนังสือประกอบการอ่าน

บทคัดย่อ
ของ
ศิริอร รัตนอุดม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2527

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การคุ้นเรื่องประกอบการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาลัย เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน นักเรียนกลุ่มทดลองใช้การคุ้นเรื่องประกอบการอ่าน และกลุ่มควบคุมไม่ใช้การคุ้นเรื่องประกอบการอ่านใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 10 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกัน ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้ ใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .54 - .70 และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ANCOVA และ z - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF RATTAYOM SUKSA I STUDENTS READING COMPREHENSION
AND INTERESTS IN PARTICIPATING IN TEACHING-LEARNING ACTIVITIES
USING SUPPLEMENTARY READING WITH AND WITHOUT COMICS

AN ABSTRACT

BY

SIRI-ON RATTANA-UDOM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1984

The purpose of this study was a comparison of Mattayom Suksa I students' reading comprehension and interests in participating in teaching-learning activities using supplementary reading with and without comics.

The subjects were two classrooms of Wat Budhabuchawittayakhom school, Rachburana District in Bangkok, during the first semester of the 1984 academic year. One classroom was randomly assigned to the experimental group, and the other was assigned to the control group. In the experimental group, the supplementary reading with comics was used whereas the supplementary reading without comics was done in the control group. Each group had to study the same content for ten periods. (1 period = 50 minutes) The randomized control-group pretest-posttest design was used. The research instruments were the reading comprehension test (reliability = .54 - .70) and the questionnaires measuring interests in participating in teaching - learning activities (reliability = .96) The z - test and ANCOVA were used for analyzing the collected data.

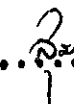
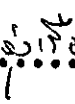
The results were as follows

1. There was no significant difference in reading comprehension between the two groups.

2. There was significant difference in interests, in participating in teaching - learning activities, between the two groups at .05 level.

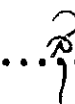
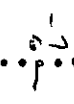
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.... ประธาน

.... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

.... กรรมการ

.... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำ ช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ปิณฑุ ประเสริฐศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เจียมทะวงษ์ และอาจารย์พิศศรี แจ้งไพร ที่ได้กรุณาตรวจเครื่องหมายการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์หมวดภาษาไทย และขอขอบใจนักเรียน โรงเรียนมัธยมสันพิทยา และโรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาคม ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ อาจารย์สฤษดิ์ชัย กิริพร ที่กรุณาวาดและปรากฏภาพการ์ตูน อาจารย์วิไลลักษณ์ วุฒิสักดิ์ อาจารย์มยุรี กลิ่นศรีสุข อาจารย์สงัด นาคสิงห์ และอาจารย์สมนึก คูเมือง ที่มีส่วนช่วยในงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ ที่กรุณาให้กำลังใจและให้ถ่ามถึง ความก้าวหน้าของงาน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อผู้ล่วงลับไปแล้ว คุณแม่ ครูอาจารย์ที่ได้วางรากฐานการศึกษา สนับสนุน ให้ความเมตตา และให้กำลังใจ ผู้วิจัยตลอดมา พระคุณนี้หาที่เปรียบมิได้

กิริอร รัตนอุดม

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	4
	ความสำคัญในการศึกษาคนควา	5
	ขอบเขตของการศึกษาคนควา	5
	นิยามคำศัพท์เฉพาะ	6
	สมมติฐานในการศึกษาคนควา	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรู้หนังสือ	33
3	วิธีดำเนินการวิจัย	45
	กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	45
	เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง	46
	เวลาที่ใช้ในการทดลอง	46
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	46
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	47
	วิธีดำเนินการทดลอง	51
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53

4	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
5	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	62
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	62
	สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	62
	วิธีการในการศึกษาครั้งนี้	63
	สรุปผลการศึกษาครั้งนี้	64
	อภิปรายผล	65
	ขอเสนอแนะ	67
	บรรณานุกรม	69
	ภาคผนวก	77

บัญชีตาราง

การวาง	หน้า
1 คาสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	58
2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม	59
3 คะแนนเฉลี่ยที่ปรับแก้แล้ว	60
4 เปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงระดับชั้นของการอ่าน	11

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นสมบัติของสังคมซึ่งสื่อสารให้ทราบถึงความต้องการของมนุษย์ ใช้แลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถเข้าใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษามีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก (เลดี้ร เชบประทัป 2522 : 47) ในการสื่อสารนั้นมีทั้งการรับเข้าและการแสดงออก เครื่องมือในการแสดงออกมีทั้งการพูดและการเขียน ส่วนเครื่องมือในการรับเข้ามีการฟังและการอ่าน การอ่านทำให้ชีวิตมีความสำคัญและมีความหมาย ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวของสังคมและของโลก เกรย์และวีส์ (จาสันย์ รักษาพรหมณ์ 2524 : 4 อ้างอิงมาจาก Gray and Reese. 1957 unpagged) กล่าวว่า ในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนต้องรู้เรื่องราวและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเองควมการอ่าน ซึ่งก็คือการฟังวิหุญและดูโทรทัศน์ เพราะถ้าไม่เข้าใจคำอธิบายก็มีโอกาสอ่านเข้าใจ ในการอ่านนั้นไม่ว่าจะอ่านเพื่อการศึกษาเล่าเรียน โดยตรง เพื่อแสวงหาความรู้ในสิ่งที่ต้องการ หรือเพื่อความบันเทิงบันเทิงใจ ผู้ที่มีความตั้งใจไว้อย่อมชวนชวนหาหนังสืออ่านอยู่เป็นนิจถามความปรารถนาของตน ยิ่งได้อ่านเพิ่มขึ้นเท่าไรความรู้ก็ยิ่งเพิ่มพูนขึ้นเท่านั้น และถ้าผู้อ่านเป็นนักเรียนก็จะเป็นนักเรียนที่ดี (รสา วงศ์ยังอยู่ 2510 : 258) เพราะในการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น วิชาแต่ละวิชาทุกระดับการศึกษา ถ้าจะเรียนกันจริง ๆ ก็ไม่รู้จบ ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับวิชาการทาง ๆ แต่งการาเพื่อเผยแพร่ความรู้ในแนวกิจของตน เพื่อให้ผู้อ่านสนใจได้ใช้เป็นแนวทางการศึกษาเพิ่มเติม หรือใช้เป็นคู่มือในการศึกษาเล่าเรียน เนื่องจาก

ผู้แต่งการามีจำนวนเพิ่มขึ้นมากมายตามพัฒนาการด้านการศึกษา หนังสือจึงมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และเมื่อผู้เรียนยิ่งเรียนสูงขึ้น การอ่านเพื่อให้ความรู้กว้างขวางแตกฉาน และรอบรู้ในวิชา ที่ตนศึกษาเล่าเรียนยิ่งมีความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีก เป็นทวีคูณ เพราะความรู้ เป็นพลังช่วย ให้ผู้มีความรู้มั่นใจในการ เลือกใช้ความรู้ให้ เกิดประโยชน์ถูกต้องตามลักษณะของงานและปัญหา (เบดเกอบ วิสิมิกนันท์ 2518 : 6 - 7) อีกทั้งมีส่วนในการทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ผู้อื่นและตนเองด้วย

ความที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 11) ใ้กระบวนอุปสงค์ในวิชาบังคับภาษาไทยไว้ว่า ให้พัฒนาทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้รู้จักใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ประเพณีและวัฒนธรรม โดยพึงเล็ง การพูดและการอ่านในใจ เป็นอันดับแรก สำหรับการสอนอ่านในใจนั้น มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียน สามารถจับใจความสำคัญ รู้เรื่องราวของข้อความที่อ่าน (สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม 2522 : 103) ซึ่งหมายถึงให้อ่านเข้าใจนั่นเอง แต่สภาพการเรียน การสอนทุกวันนี้พบว่า ปัญหาสำคัญในการอ่านคือ ยังมีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวนมาก ที่อ่านหนังสือไม่เป็นคือ อ่านแล้วไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้

(ฐาปะนีย์ นาคกรทรรพ 2520 : 4) และจกจากรายการที่เรียนไปแล้วไม่ไ้ ซึ่งเป็นเหตุ ให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ไ้ผล อีกทั้งยังปรากฏตามสถิติสหประชาชาติพบว่า โดยเฉลี่ย แล้วคนไทยอ่านหนังสือประมาณ 20 - 28 หน้ากระดาษต่อปี ซึ่งยังนับว่าน้อยมาก สำหรับการอ่านหนังสือในขณะนี้พบว่าคนไทยส่วนใหญ่มิมีนิสัยรักการอ่าน (ธรรมศักดิ์ มีอิสระ 2526 : 5)

ส่วนสาเหตุที่คนไทยไม่มีนิสัยรักการอ่านนั้น ชลธิรา กลัดค้อยู่ และคนอื่น ๆ (ชลธิรา กลัดค้อยู่ และคนอื่น ๆ 2517 : 158) กล่าวว่า เป็นเพราะไม่ไ้ได้รับการปลูกฝัง ให้รักการอ่านตั้งแต่เยาว์วัย อีกทั้งได้รับการชักชวนไม่ให้อ่านหนังสือบางประเภทและสิ่งแวดล้อม

ในสภาพสังคมปัจจุบัน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ทำให้ไม่เห็นคุณค่าของหนังสือ และจากการสืบมาเรื่อง "หนังสือสำหรับเด็ก" (อาจารย์สาร แผนกประถมศึกษา และ แผนกบรรณารักษ์ ศาสตราจารย์ 2516 : 16) ผู้ร่วมสัมมนาได้เสนอข้อคิดว่า การที่เด็กไทยไม่ชอบอ่านหนังสือก็เพราะว่าอ่านไม่คล่อง ถ้าอ่านไม่คล่องแล้วไม่ว่าหนังสืออะไร เด็กก็อยากอ่านทั้งนั้น จึงควรจัดหาหนังสือแบบเรียนที่จะช่วยให้เด็กอ่านหนังสือได้เร็ว

ดังนั้นในการที่จะสร้างให้คนมีประสิทธิภาพในการอ่าน ซึ่งหมายถึงการอ่านเป็น และมีนิสัยรักการอ่านได้นั้น จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องจัดกิจกรรม สร้างอุปกรณ์ หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ และประสบผลสำเร็จ ความรักอุปสรรคที่ผู้สอนต้องใส่ใจ (นที เงินประยูร 2526 : 15) และรูปแบบของการเรียนการสอนควรปรับปรุงให้มีลักษณะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน เป็นเครื่องดึงดูดความสนใจ เป็นเครื่องเร้าและเป็นจุดเริ่มต้น ในการอภิปรายถึงปัญหาต่าง ๆ

(บุญเหลือ ทองเอี่ยม และ สุวรรณ นาฏ 2520 : 13) ละเมียด ลิมอักษร (ละเมียด ลิมอักษร 2518 : 25 - 26) เสนอแนะว่าถ้าครู หรือบิดา มารดา ต้องการส่งเสริมเด็กให้รักคุณค่าของหนังสือที่ดี ควรให้เด็กอ่านหนังสือทั้งแก่เนิ่น ๆ โดยให้อ่านหนังสือที่เด็กสนใจ เช่น เรื่องผจญภัย เรื่องที่น่าตื่นเต้น และสนุกสนาน ฯลฯ ซึ่งจะหาอ่านได้จากหนังสือการ์ตูน เด็กบางคนเมื่ออ่านหนังสือไม่คล่อง ก็สามารถอ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องดี การ์ตูนน่าจะช่วยให้ส่งเสริมการอ่านของเด็กได้เร็วขึ้น คล่องขึ้น และเข้าใจดีขึ้น และยังเป็นการถ่ายโอนไปสู่การอ่านหนังสืออื่นต่อไป ขณะนี้หนังสือการ์ตูนเป็นสื่อการสอนที่มีแนวโน้มว่าจะมีการนำมาใช้แพร่หลาย เพราะกำลังเป็นที่นิยมมากในหมู่นักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (นิพนธ์ สุขประดี 2518 : 44) ทั้งเด็กและผู้ใหญ่สนใจหนังสือการ์ตูนกันมาก (บุญเหลือ ทองเอี่ยม และ สุวรรณ นาฏ 2520 : 8) ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับความคิดของวิทิต (Wittich. 1973 : 129) ที่ว่าทุกวันนี้คนทุกระดับอายุนิยมอ่านการ์ตูนในหนังสือพิมพ์

สำหรับการนำการ์ตูนมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น คินเคอร์ (Kinder. 1965 : 68 - 69) ได้ศึกษาการใช้การ์ตูนประกอบการสอนของครูมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย พบว่า นักเรียนร้อยละ 97 ชอบครูที่สอนโดยใช้หนังสือการ์ตูน และทั้งครู และนักเรียนพอใจที่เรียนที่มีการ์ตูนเป็นภาพประกอบ ส่วนในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั้น นักวิจัยหลายคนได้เสนอผลการวิจัยตรงกันว่า แบบเรียนในรูปของหนังสือการ์ตูนเรื่อง จะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าแบบเรียนธรรมดา (Wittich. 1953 142 citing Sones. 1944 238 - 239 ประสงค์ สุรสิทธิ์ 2515 : 28 สุรางค์รักษ์ ๓ พัทลุง 2521 : 38 และ ประเสริฐ มาสุปรีดี 2523 : 31)

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้หนังสือการ์ตูนเรื่องประกอบการอ่าน โดยได้คำนึงถึงสภาพความเป็นจริงที่ว่า เด็กชอบหนังสือการ์ตูนหรือหนังสือที่มีภาพประกอบ ทั้งหนังสือการ์ตูนทุกวันนี้ ก็เป็นเสมือนแบบเรียนนอกโรงเรียนที่เด็กให้ความสนใจเป็นพิเศษ (สมศักดิ์ ชูโต 2523 : 3) ซึ่งถ้าหากนำบทเรียนที่เป็นหนังสือการ์ตูนเรื่องมาให้เด็กอ่านตามลำพังโดยไม่มีการชี้แนะก่อน ก็เป็นไปได้ว่า เด็กจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเด็กอาจจะบรรลุระดับการเรียนรู้อย่างสูงเกินความหวังไว้ อีกทั้งถ้าให้ครูมีบทบาทในการเรียนการสอนครั้งนั้นด้วย นักเรียนที่อ่านบทเรียนที่สร้างเป็นหนังสือการ์ตูนเรื่องจะให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่านักเรียนที่อ่านบทเรียนธรรมดา

สรุป

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การ์ตูนเรื่องประกอบการอ่าน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มที่ใช่และไม่ใช้การทวนเรื่องประกอบการอ่าน

ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ ✓

1. เป็นการหาวิธีปรับปรุงการอ่านเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพขึ้นโดยการให้การทวนเรื่องประกอบการอ่าน
2. เพื่อศึกษาความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ใช่และไม่ใช้การทวนเรื่องประกอบการอ่าน
3. เป็นแนวทางในการนำหนังสือการทวนมาเป็นสื่อในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ
4. เป็นพื้นฐานสำหรับผู้สนใจศึกษาให้ละเอียดและลึกซึ้งต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้ ✓

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาคม เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน
2. ตัวแปรซึ่งใช้ในการศึกษา มี
 - ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1 การใช้การทวนเรื่องประกอบการอ่าน
 - 2.2 การไม่ใช้การทวนเรื่องประกอบการอ่าน
 - ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.3 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.4 ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

3. เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ประกอบการอ่านระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การทูลเรื่อง เป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน เนื้อเรื่องเหล่านี้ได้คัดเลือกมาจากวารสาร นิตยสารและเอกสารทาง ๆ แล้วนำมาดัดแปลง และนำเนื้อเรื่องที่ดัดแปลงแล้วเหล่านี้มาพิจารณาคัดเลือกรวบรวมกันระหว่าง อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท 2 ท่าน และครูผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 อีก 3 ท่าน โดยคัดเลือกเอาเนื้อเรื่องทั้งหมด 10 เรื่อง

4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการทำงาน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ชนิด 5 ตัวเรื่อ เรื่องละ 10 ข้อ

5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจำนวน 20 ข้อ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการตีความ แปลความขยายความ รวมทั้งความสามารถในการจับใจความ และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้ ในการวัดความเข้าใจในการอ่านนี้วัดโดยการให้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

2. การทูลเรื่อง หมายถึง ภาพประกอบตัวอักษรที่ต่อเนื่องกันหลาย ๆ ภาพ โดยเสนอเป็นเรื่องราว และใช้เป็นสื่อในกลุ่มทดลอง

3. การใช้การทูลเรื่องประกอบการอ่าน หมายถึง การอ่านเรื่องที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกรวบรวมกัน ระหว่างอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท 2 ท่าน และครูผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 อีก 3 ท่าน จำนวน 10 เรื่อง และนำเรื่องเหล่านี้มาสร้างเป็นการ์ตูนเรื่อง

4. การไม่ใช้การทูลเรื่องประกอบการอ่าน หมายถึง การอ่านเนื้อเรื่องที่เป็นเรื่อง เดียวกันกับ เรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นการ์ตูนเรื่อง

5. ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงออก กับการเลือก หรือกระทำในสิ่งที่เขาชอบ เป็นอาการอยากดู อยากเห็น อาการชอบหาสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาการสนุกสนานเพลิดเพลิน ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรืออาจจะบ่งชี้ในคุณค่าของ สิ่งใด ๆ ในการวัดความสนใจนี้ จะวัดโดยใช้แบบสอบถาม

6. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู กับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้บรรลุตามจุดหมายที่วางไว้ กิจกรรม การเรียนการสอนอาจจะมีรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอ่าน การสรุปใจความสำคัญ การบรรยาย การอภิปรายกลุ่มย่อย การตั้งคำถาม การสนทนาพหุคูณ การจับบันทึก การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การแก้ปัญหา เป็นต้น

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน

2. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มที่ ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรู้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องกว้างขวาง และมีความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ทั้งช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพให้สมบูรณ์ ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความอยากรู้อยากเห็น รู้แนวทางที่จะค้นคว้าหาความรู้ต่อไป ที่สำคัญคือ จะไม่ยึดมั่นในแนวความคิดแนวใดแนวหนึ่ง ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่มีทัศนะกว้างไกล การอ่านจึงเป็นบ่อเกิดของการเรียนรู้และการดำรงชีวิต เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะไขไปสู่ความฉลาดและความสำเร็จในชีวิต (เฉลียว พันธุส์ศิกา 2524 : 67)

ความหมายของการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของ "การอ่าน" ไว้ดังนี้

✓ โกชัย สาริกบุตร (โกชัย สาริกบุตร 2519 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะ เป็นพิเศษ เฉพาะตัวและยังรวมถึงการแปลความหมายของตัวอักษรมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดมาใช้ให้เป็นประโยชน์

ตัวอักษร เป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ชี้แทนของจริงอีกทอดหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความนั้น ๆ

รัฐจวน อินทรกาแหง (รัฐจวน อินทรกำแหง 2519 : 17) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง การสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นแนวความคิด โดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนแกผู้อ่านนั้น การอ่านต้องจับใจความสำคัญของข้อความและสามารถผูกเป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง ผู้อ่านจะต้องสร้างมโนภาพขึ้นพร้อมกับการอ่านด้วย

ฉัตรฯ บุญนาค และคนอื่น ๆ (ฉัตรฯ บุญนาค และคนอื่น ๆ 2522 : 1) กล่าวว่า การอ่านหนังสือ คือการที่ผู้อ่านรับรู้ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายให้ทราบโดยผ่านทางตัวหนังสือ

บุพา สังศิริ (บุพา สังศิริ 2523 : 156) กล่าวว่า การอ่านคือการรับสารที่เป็นตัวหนังสือ ที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น โดยใช้ส่ายกา สารนี้มีผู้เขียนขึ้น และผู้อ่านก็ต้องการความเข้าใจ หรือตีความหมายออกมา

ประภาศรี สีหอาไพ (ประภาศรี สีหอาไพ 2524 : 331) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับสารผ่านตัวหนังสือตามความมุ่งหมายของการอ่าน

ธอร์นไคค์ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2525 : 3 อ้างอิงมาจาก Thorndike. n.d. unpagged) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็ย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านได้ทราบแนวความคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

ชลธิรา กลัค้อยู่ (ชลธิรา กลัค้อยู่ 2517 : 54) ได้ให้แง่คิดเกี่ยวกับความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ใช่ลักษณะทางจิตวิทยาที่มีคิดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่ปลูกฝังกันได้และที่สำคัญคือ เป็นสิ่งที่ฝึกกันได้

จากความหมายของการอ่าน ที่กล่าวข้างต้นนั้น พอจะสรุปสั้น ๆ ได้ว่า การอ่านคือ ความสามารถในการแปลความหมายของตัวอักษร เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน และเป็นสิ่งที่สามารถฝึกหัดกันได้

พื้นฐานของการอ่านที่ดี

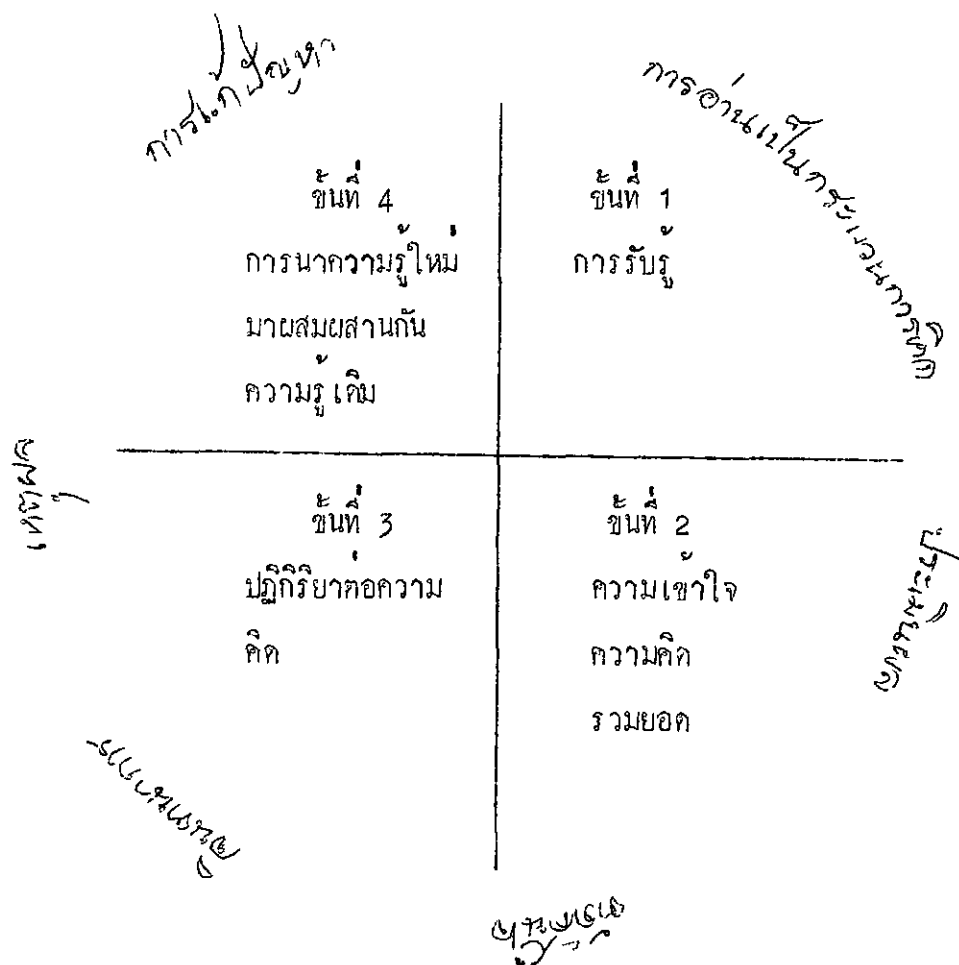
ฉวีลักษณ์ มุญะกะกาญจน (ฉวีลักษณ์ มุญะกะกาญจน 2525 : 17 - 18) กล่าวว่า นักอ่านที่ดีจะต้องเร่งสร้างพื้นฐานของการอ่านที่ดี ปัจจุบันการสร้างพื้นฐานมีดังนี้

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีต้องมีความรู้รอบกว้างอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านที่จำเป็นมากที่สุด การที่อ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้นเป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องนั้น ๆ
2. ประสพการณ์ คือ การได้พบ ได้เห็น ได้คุ้นเคย กับเหตุการณ์หรือเรื่องราว นั้น ๆ
3. ความรู้เชิงภาษา มากรั้งภาษาไทยเราเองก็เป็นอุปสรรคในการอ่านหนังสือ ทั้งนี้เพราะผู้อ่านมีความรู้เชิงภาษาไม่ดีพอ เมื่อได้อ่านหนังสือที่มีศิลปะในการใช้ถ้อยคำสำนวนสูง ๆ กาพย์เพย โวหาร และการเปรียบเปรยที่แหลมคมก็ตีความไม่ได้ ทำให้การอ่านสมัครสาทิไปอย่างน่าเสียดาย
4. มีสมาธิแน่วแน่ในขณะที่อ่าน ไม่วอกแวก ใจลอย

ระดับชั้นของการอ่าน

เกรย์ (Gray. 1948 34 - 38) มีความเชื่อว่าประสบการณ์จากการอ่านของผู้อ่านจะช่วยให้เกิดทักษะ และจะมีการพัฒนาเป็นกระบวนการ 4 ระดับชั้นดังต่อไปนี้

ระดับชั้นของการอ่าน

ภาพประกอบ 1 แสดงระดับชั้นของการอ่าน

ขั้นที่ 1 การรับรู้ (Perception) ในระดับนี้สามารถเห็นความแตกต่างของคำที่เขียนคล้ายคลึงกัน เช่น คำว่า การ กับ กาล สามารถบอกตัวสะกดและสามารถบอกความหมายของคำได้

ขั้นที่ 2 ความเข้าใจความคิดรวบยอด (Comprehension of the ideas expressed) ในการอ่านเรื่องราวที่มีเนื้อหามาก ๆ นั้น เราไม่จำเป็นต้องทราบความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในหนังสือทุกคำ แต่เราจะมุ่งอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมด และเราจะรู้จุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้จากคำที่เขาใช้ในหนังสือนั้น

ขั้นที่ 3 ปฏิกริยาตอบความคิด (Reaction to these ideas) เมื่อผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง เข้าใจความคิดของผู้เขียนแล้ว จะพิจารณา ทัศนคติ คุณภาพ คุณค่าของสิ่งที่เรารู้แตกต่างกัน อาจจะมีการยอมรับ ทอกลาน ข้างตั้งหรือนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องอื่น ๆ ที่เขาได้อ่านมา

ขั้นที่ 4 การนำความรู้ใหม่มาผสมผสานกับความรู้เดิม (Integration of the ideas gained) หลังจากที่มีการอ่านสิ้นสุดลงแล้วผู้อ่านจะมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น ประสบการณ์จากการอ่านที่มียุ่ผสมผสานกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่านครั้งใหม่ ทำให้ผู้อ่านเกิดความหยั่งเห็น เข้าใจสภาพแห่งความเป็นจริงมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความสนใจและทัศนคติของผู้อ่านอีกด้วย การผสมผสานขั้นนี้เป็นลำดับสุดท้ายของการอ่าน

ความสำเร็จในการอ่านแต่ละระดับขั้นนี้จะคงมีการพัฒนาไปเป็นลำดับ โดยทั่วไปแล้วนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาจะมีการพัฒนาไปเพียงขั้นที่ 1 และ 2 เท่านั้น และนักเรียนสูงกว่าระดับชั้นประถมศึกษาจึงจะมีการพัฒนาการอ่านไปจนถึงขั้นที่ 3 และ 4

ความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละวัย

ถ้าผู้สอนจะจัดโปรแกรมการอ่านให้กับเด็ก จะต้องศึกษาถึงความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละวัย เพื่อที่จะจัดหนังสือให้เด็กอ่านอย่างถูกต้อง

การลเซน (Carlsen. 1967 21 - 30) ได้แบ่งความสนใจในการอ่านของเด็กวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 11 - 14 ปี เด็กมักมีความสนใจในหนังสือที่เกี่ยวกับ

1.1 สักว่

1.2 การผจญภัย

1.3 เรื่องรักลับ

1.4 เรื่องที่เหนือธรรมชาติ

1.5 กีฬา

1.6 โลกรอบ ๆ ตัว

1.7 บ้านและชีวิตครอบครัว

1.8 วิทยาศาสตร์

1.9 เรื่องตลก

1.10 ประวัติศาสตร์

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle adolescence) คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 14 - 16 ปี เด็กจะมีความสนใจในหนังสือที่เกี่ยวกับ

2.1 การผจญภัย

2.2 สงคราม

2.3 ประวัติศาสตร์

2.4 เรื่องลึกลับ

2.5 ชีวิตของเด็กวัยรุ่น

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 16 - 18 ปี เด็กจะมีความสนใจในหนังสือที่เกี่ยวกับ

3.1 ประวัติบุคคลสำคัญ

3.2 สังคม

3.3 ประสบการณ์ที่เด่นชัดความเป็นจริง

3.4 ชีวิตแบบผู้ใหญ่

ลคคัก ศรีมาโนชน์ (ลคคักคัก ศรีมาโนชน์ 2523 : 24 - 27) ได้แบ่งความสนใจในการอ่านของเด็กตามอายุของเด็กไว้ดังนี้

1. อายุ 7 - 8 ขวบ เด็กจะให้ความสนใจในหนังสือที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ

1.1 บทร่ายกรองสั้น ๆ สำหรับเด็ก

1.2 เรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตจริง

1.3 เรื่องที่มีการผจญภัย ก้นเขนเรำใจ นำนวาคเสี้ยว

1.4 เรื่องตลกขบขันชวนหัว

1.5 ธรรมชาติ เช่น กวางอาทิตย์ กวางจันทร์ แม่นา ฝน ดอกไม้ ฯลฯ

1.6 สัตว์ต่าง ๆ เช่น สุนัขจิ้งจอก หมู แมว นก หมา กระต่าย ฯลฯ

1.7 เรื่องที่มีความเมตตากรุณาต่อสัตว์

1.8 เรื่องที่มีความยุติธรรม

2. อายุ 9 - 10 ปี เป็นวัยที่เริ่มสนใจและเอาใจใส่ต่อการอ่านอย่างจริงจัง เพราะอ่านหนังสือแตกฉานขึ้น เด็กวัยนี้จะให้ความสนใจในหนังสือที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับ

- 2.1 สัตว์ต่าง ๆ
- 2.2 นิทาน นิยายเกี่ยวกับนางฟ้า
- 2.3 การผจญภัย ตลก ขบขัน
- 2.4 บ้านและชีวิตในโรงเรียนที่ตนพบ
- 2.5 ชีวิตประจำวันและสิ่งที่พบเห็น
- 2.6 ชีวิตจริง เจน ชีวิตประวัติ วิทยาศาสตร์ งานอดิเรก
- 2.7 เด็กหญิงและชายอาจแยกกันอ่านตามความสนใจบางอย่าง เช่น เด็กหญิงชอบเรื่องกระจุ้มกระจิม เด็กชายอาจจะหันมาสนใจ เรื่องเครื่องบินตลกไก เรื่องผจญภัย เรื่องที่พระเอกมีความสามารถมีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี

3. อายุ 11 - 12 ปี

- 3.1 สนใจเกี่ยวกับชีวิตในโรงเรียน
- 3.2 เด็กชายชอบเรื่องสัตว์ที่ต้องไปผจญภัย มีเรื่องตื่นเต้นลึกลับ เด็กชายที่ฉลาดชอบเกี่ยวกับการประดิษฐ์ วิทยาศาสตร์ และเครื่องบินตลกไก
- 3.3 เด็กหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นไปในบ้าน สัตว์เลี้ยง เด็กหญิงมีจินตนาการมากกว่าเด็กชาย เด็กหญิงที่ฉลาดจะไม่ชอบอ่านนิยายเกี่ยวกับอารมณ์
- 3.4 ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง สนใจเกี่ยวกับชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ เรื่องเกี่ยวกับเด็กประเทศอื่น นิทานพื้นเมืองของชนชาติอื่น ๆ และเรื่องเกี่ยวกับกีฬา

4. อายุ 13 ปี

- 4.1 สนใจเรื่องผจญภัยในป่ากว้าง
- 4.2 ชอบหนังสือเกี่ยวกับการประดิษฐ์ เครื่องเล่นของใช้ภายในบ้าน
- 4.3 ชอบเรื่องขบขัน สักว่เลียง
- 4.4 ชอบเรื่องการประพาศการปฏิบัติกันเพื่อให้เป็นที่รักของคนอื่น
- 4.5 ชอบประวัติศาสตร์และวีรบุรุษ คนเก่ง การรณรงค์
- 4.6 เด็กหญิงชอบนวนิยายแบบผู้ใหญ่ เรื่องสะท้อนอารมณ์

5. อายุ 14 ปี

- 5.1 ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย ชอบนวนิยาย อ่านนิตยสาร วารสารโดยเฉพาะแขนงวิชาที่ตนชอบเท่านั้น
- 5.2 เด็กชายชอบชีวประวัติ ประวัติศาสตร์ การเดินทาง เครื่องยนต์กลไก
- 5.3 เด็กหญิงสนใจนวนิยายและหนังสือผู้ใหญ่มากขึ้น ชอบเรื่องรักใคร่สะท้อนอารมณ์บางคนชอบนวนิยายที่เกินความจริง

6. อายุ 15 - 16 ปี

- 6.1 เด็กหญิงและชาย เริ่มสนใจหนังสือบทความของการของครูและสังคมของตน สนใจอย่างผู้ใหญ่
- 6.2 เด็กชายชอบเรื่องเกี่ยวกับการทดลอง งานอดิเรก และได้อ่านเฉพาะเรื่องที่ตนสนใจ
- 6.3 เด็กหญิงชอบนวนิยายสะท้อนอารมณ์ ประวัติศาสตร์ กาประพันธ์งานประติมากรรมฝีมือของผู้หญิง งานอดิเรกและกาประพันธ์

จากความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละวัย ถ้าสังเกตดูเราจะพบว่าทั้ง เด็กไทย และ เด็กต่างชาติที่อยู่ในวัยเดียวกัน ต่างก็มีความสนใจในเนื้อ เรื่องที่มีความคล้ายคลึงกัน

การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ของบลูม (Bloom) ที่เป็นแนวคิดในการอ่าน

บลูม (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2525 : 21 – 22 อ้างอิงมาจาก Bloom n.d. unpagged) ได้กำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการอ่าน ได้เป็นอย่างดี โดยได้กำหนดพฤติกรรมไว้ในรูปของ Taxonomy แยกเป็น 3 พิสัย (domain) ดังนี้

1. พุทธิพิสัย (Cognitive domain) เป็นพฤติกรรมในด้านการกิจกรรม สมองจาแนกได้เป็น 4 ระดับย่อย 6 ระดับคือ

ความรู้ คือรู้ในข้อเท็จจริงต่าง ๆ รู้เงื่อนไข แนวโน้ม โครงการ หัตถการ และกระบวนการ

ความเข้าใจ มีความสามารถในการแปลความ ที่ความ โยงความสัมพันธ์ อธิบาย แนะนำและบอกแนวโน้มได้

การนำไปใช้ เป็นความสามารถที่นำหลักการต่าง ๆ มาใช้ได้อย่างถูกต้อง ก่อ แก่ปัญหาได้ สรุปความคิดรวบยอดได้

วิเคราะห์ สามารถจำแนกส่วนรวมออกเป็นส่วนย่อยได้ พิจารณาเหตุผล หาความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ นั้นได้ และมองเห็นโครงสร้างของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบ เป็นส่วนใหญ่

สังเคราะห์ ความสามารถในการรวบรวมประเด็นย่อยต่าง ๆ ส่วนย่อย ออกมาจากแหล่งต่าง ๆ กัน เมื่อสังเคราะห์แล้วจะเป็นรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ การสังเคราะห์เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม แต่อาจจะไม่เป็นความคิดริเริ่มที่เสรี

ทั้งหมด เพราะมีขอบเขตที่กำกวมปัญหา เนื้อขอบข่ายของงาน (frame work) และวัสดุ (materials) ที่กำหนดให้

การประเมินผล เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่า เกณฑ์ตัดสินอาจขึ้นอยู่กับเงื่อนไขภายใน หรือภายนอกส่วนบุคคล แล้วแต่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการ

2. จิตพิสัย (Affective domain) เป็นพฤติกรรมในด้านความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติที่เป็นผลจากการเรียนรู้ แยกเป็นจำวนย่อย ๆ ได้ดังนี้

การยอมรับ เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า เช่น ความพอใจ การยอมรับ การรับฟังหรือความตั้งใจ

การตอบสนอง คือปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้า เช่น พยายามที่จะเรียน เต็มใจที่จะร่วมในกิจกรรม

คุณค่า มีความรู้สึกชื่นชม มีความเชื่อและเห็นคุณค่า

การรวบรวม จากการที่พอใจหรือยอมรับ หรือมีทัศนคติต่อสิ่งที่เรียนจะเกิดความคิดรวบยอดเฉพาะตน สามารถจะรวบรวม จัดระบบความคิด ซึ่งตรงกับอุดมคติ หรือความต้องการของตน

คุณค่าเฉพาะตน เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจในการเรียนจะยอมรับเอามาเป็นความคิดความเชื่อซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

✓ 3. ทฤษฎี (Psychomotor domain) เป็นพฤติกรรมการแสดงออก ที่เห็นได้จากการกระทำ เช่น การรับรู้ (perception) การเลียนแบบ และสามารถริเริ่มกระทำด้วยตนเอง หรือมีแนวความคิดใหม่ปฏิบัติฝึกฝนไปจากหลักการเดิม

หลักสำคัญที่ควรคำนึงในการสอนอ่าน

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย 2522 : 99 – 103) กล่าวว่า การที่จะให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ในการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงหลักสำคัญบางประการที่จำเป็นในการสอนอ่าน เช่น

1. ครูควรคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ทั้งขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางบ้าน โปรแกรมการอ่านในโรงเรียนประถมศึกษา สิ่งแวดล้อมในชุมชนที่สนับสนุนการอ่าน ซึ่งได้แก่ ห้องสมุด และแหล่งวิทยการต่าง ๆ การที่จะทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับใดนั้น ครูอาจจะสร้างแบบทดสอบขึ้นมาเอง เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ และความสามารถในการอ่านออกเสียงของเด็กก่อนที่จะลงมือสอน
2. ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนที่อยู่ในชั้นเดียวกัน ระดับอายุเดียวกัน อาจจะมีสามารถในการอ่านแตกต่างกันมาก ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนแต่ละคนจะมีสภาพร่างกายและระดับสติปัญญาแตกต่างกัน
3. ในด้านความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านนั้น นักเรียนจะมีความสนใจเกี่ยวกับการอ่านแตกต่างกัน บางคนมีความสนใจที่จะอ่านมาก อ่านหนังสือได้ทุกครส ทุกประเภท ทุกโอกาส แต่บางคนสนใจหนังสือเพียงบางประเภทเท่านั้น
4. ในการสอนนั้นครูควรมุ่งเสริมสร้างให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี มองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการอ่าน
5. สายตาเป็นสิ่งสำคัญที่ครูควรคำนึงถึง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

6. ทาหน้่งแะการจับหนังสือ บุคลิกภาพของนักเรียนเป็นสิ่งที่ครูควรคำนึงถึง ฉะนั้นในขณะทีนักเรียนอ่านหนังสือ ไม่วาจะเป็การอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงก็ตาม ครูควรระไคดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับทาหน้่ง การจับหนังสือและการพลิกหนังสือด้วย

7. อัตราความเร็วในการอ่านนั้น ครูควรระไคคำนึงถึงแะฝึกฝนอยู่เพนอ โดยกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่าน แะ เร่งให้เร็วขึ้น ทั้งนี้คงสัมพันธ์กับความเข้าใจด้วย

8. ในการสอนอ่านนั้นครูต้องเพ่ง เน้่งถึงการจับใจความของข้อความทีได้อ่าน โดยให้นักเรียนฝึกจับ เกทประโยคทีเป็นใจความสำคัญของข้อความแะข้อความ ให้ นักเรียนรู้วักแบกใจความแะผลความออกจากกันไค การทีความก็เช่นเดียวกัน เมื่ออ่าน ข้อความใด ๆ นักเรียนควรเข้าใจข้อความนั้น ๆ ให้ไคอย่างถ่วงแท้ เพราะในการเขียน จะไมบอกความหมายตรง ๆ ไวทุกครั้งไป นักเรียนคงรู้วักก็ความให้ไค

9. การใช้เหตุผลแะความคิควิวิจารณ์ในการอ่านนั้น ครูควรมุ่งส่งเสริม ให้นักเรียนคิคทั้งคาถามกับตนเอง วิเคราะห์เรื่งราว เหตุการณ์ การกระทำของตัวละคร ในขณะทีอ่าน สิ่งสำคัญก็ค้อ ครูควรจกกิจกรรมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอยู่เสมอแะ กิจกรรมนั้นจะเป็นกิจกรรมในชั้นเรื่งหรือนอกชั้นเรื่งนก็ได้

10. ครูควรจะชี้แนะให้นักเรียนรู้จกจับบันทึกข้อความสำคัญ ข้อกิต่าง ๆ ที นักเรียนไครับขณะอ่าน

11. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านหนังสือหลายรส หลายประเภท ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ทีมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง แะไชเวลาว่างไคเกิดประโยชน์ด้วยการแสวงหาความรู้แะความบันเทิงจากการอ่าน

12. การเอนอ่าน ครูอาจใช้วิธีการหลาย ๆ วิธี เช่นการสอนแบบอภิปราย การสอนเป็นรายบุคคล หรือการสอนเป็นกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้การสอนทั้หะการอ่านน่าสนใจ แะมีประสิทธิภาพสูง

ประเภทของการอ่าน

ในการสอนอ่านนั้น เราแยกประเภทของการอ่านออกได้ 2 ประเภท

1. การอ่านออกเสียง ประภาสรี สีสหภาพ (ประภาสรี สีสหภาพ 2524 . 335) กล่าวว่า จุดประสงค์ของการอ่านออกเสียงนั้น เพื่อประโยชน์ในการฝึกการใช้เสียงสื่อสารที่อ่านให้ถูกต้อง ทำให้ขยายความรู้ได้ทั่วถึงและก่อให้เกิดความเพลิดเพลินทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร การเข้าใจและการทำความเข้าใจในคำของผู้ส่งสารจะได้รับน้อยกว่าการอ่านในใจ เพราะต้องคำนึงถึงการออกเสียงไปด้วย

2. การอ่านในใจ สมถวิล วิเศษสมบัติ (สมถวิล วิเศษสมบัติ 2525 : 73 - 76) กล่าวว่า การอ่านในใจนี้ ครูควรมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญเรื่องราวของข้อความที่อ่าน และอ่านได้อย่างรวดเร็วเป็นสำคัญ เพื่อจะช่วยให้ นักเรียนอ่านได้มาก ทำให้มีความรู้มาก และสามารถทำงานที่ครูมอบหมายทั้งในวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ได้เสร็จเรียบร้อยในเวลาอันรวดเร็วและมีคุณภาพดี นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยหาความรู้จากการอ่านอีกด้วย

การสอนอ่านในใจครูควรพึงคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะเข้าใจลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่อ่านอย่างครบถ้วน คือ รู้เรื่องราวนั่นเอง ในเรื่องของการอ่านในใจความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญอันดับหนึ่ง จึงไม่ควรอ่านเร็วเกินไปจนไม่รู้เรื่อง

สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้อ่านเข้าใจได้ดีก็คือ ต้องรู้ความหมายของคำให้มากพอ จนสามารถเข้าใจได้ว่าผู้เขียนหมายความว่าอะไรในการใช้คำและข้อความนั้น ๆ นอกจากนี้ความเข้าใจในการอ่านยังกินความไปถึงความสามารถตัดสินใจได้ว่าอะไรเป็นความตั้งใจของผู้แต่ง และสามารถนำความคิดของผู้แต่งมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

ดัลล์แมน (Dallmann. 1978 : 204 - 207) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่านว่ามาจาก

1. สื่อการ เรียนยากเกินไปสำหรับเด็กนักเรียน
2. ขอบจำกัดทางทัศนปัญญา
3. อิทธิพลทางทัศนสภาพแวดล้อม เช่น แสง เสียง อุณหภูมิ
4. ความกังวลกับความหมายของคำแต่ละคำมากเกินไป
5. การขาดความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะอ่าน
6. การที่ไม่สามารถจะปรับวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและสื่อ เช่น เกยอ่านเพื่อความบันเทิง เมื่อกลับมาอ่านเรื่องในทางวิชาการก็ไม่สามารถจะปรับทั่วไกดังนั้นหากครูผู้สอนเข้าใจ และให้คำแนะนำที่เหมาะสมในการสอนนักเรียนก็จะประสบความสำเร็จในการอ่าน

2. ความเร็ว ผู้ที่อ่านเร็วและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านคว่ย่อมนได้เปรียบทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน และความรู้รอบตัว สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านเร็วมีหลายอย่าง เช่น ความใจลอย นิสัยอ่านออกเสียง ศัพท์และคำยาก

3. วิจารณ์ญาณ ผู้อ่านจะนำเอาความคิดของผู้เขียนประสมกับความคิดของตนเองทำให้เกิดความถี่ใหม่ แลวนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้

4. นิสัยการอ่านที่เกิดจากการฝึก ซึ่งจะช่วยให้อ่านเร็วมีอยู่หลายอย่าง เช่น ความตั้งใจอย่างแน่วแน่ในขณะที่อ่าน การไม่ออกเสียง ไม่หาปากขมุขมิบ และไม่ใช้นิ้วหรือคินสอชี้เวลาอ่าน การฝึกนิสัยเปิดพจนานุกรม เมื่อติดคำศัพท์เพื่อช่วยในการอ่าน จะทำให้รู้คำอย่างถูกต้องและกว้างขวางยิ่งขึ้น

5. ความสนใจในขณะที่อ่าน ซึ่งจะทำให้จบเร็วและเข้าใจดีขึ้น ความสนใจอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดนิสัยรักการอ่าน

ในการสอนอ่านในใจ ถ้าครูสามารถสอนให้เกิดผลทั้งหาข้อนี้แก่ผู้เรียนก็นับว่า
ครูประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ในการสอนแล้ว

จุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนอ่านในใจ

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องย่อที่ได้อ่านทั้งการพูดและการเขียนได้
2. เมื่อถามหาข้อความใดอ่าน นักเรียนสามารถตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสม
3. สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
4. สามารถพูดหรืออภิปราย วิเคราะห์เนื้อเรื่อง เหตุการณ์ พฤติกรรมหรือ
การตัดสินใจของตัวละครในเรื่องได้
5. เมื่อได้อ่านข้อความ บทละคร หรือเรื่องราวต่าง ๆ แล้ว นักเรียน
สามารถเขียนบทละคร แสดงบทบาทสมมุติได้

กิจกรรมเสนอแนะในการสอนอ่านในใจ

1. ครูแฉ นักเรียนช่วยกันหาบทความ เลือกบทความที่เหมาะสมอัศจรรย์
ให้นักเรียนทุกคนอ่าน เมื่ออ่านเสร็จแล้ว ให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งลุกขึ้นเล่าเรื่อง หรือ
ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องย่อ ๆ กัน
2. มอบหมายให้นักเรียนไปอ่านข่าวที่น่าสนใจคนละ 2 - 3 ข่าว แล้ว
คัดข่าวนั้นมาโดยตัดหัวข้อทิ้ง ขยายแลกเปลี่ยนกันอ่านในใจ แล้วให้นักเรียนเขียนหัวข้อข่าว
ให้เหมาะสมกับข่าวนั้น ๆ
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความในใจ แล้วครูตั้งคำถามปากเปล่าหรือข้อเขียน
คำถามนั้นควรมุ่งถึงเนื้อหาที่ได้อ่านทั้งหมด อาจออกมาในรูปแบบให้นักเรียนหาเครื่องหมาย
ถูกผิด เลือกตอบ เกมในช่องว่างที่เว้นไว้

4. ให้นักเรียนอ่านเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีในใจ แล้วอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือวิจารณ์เสีย และพฤติกรรมของตัวละคร

5. หลังจากอ่านข้อความหรือเรื่องในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีแล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันเขียนบทแสดงละคร หรือบทบาทสมมุติควายภาษาของตน แล้วแสดงตามบทที่เขียนขึ้น

การประเมินผลในการฝึกอ่านในใจ

ยุพา ส่งศิริ (ยุพา ส่งศิริ 2523 : 160) และ ประภาศรี สีหอำไพ (ประภาศรี สีหอำไพ 2524 : 335) ได้กล่าวถึงการประเมินผลในการฝึกอ่านในใจไว้ว่า

1. หาข้อความมาให้อ่านคราวละ 1 อนุเขต แล้วตั้งคำถาม
2. กำหนดเวลาให้อ่านเร็วขึ้นในครั้งต่อไป และมีคำตอบแบบปรนัยไว้ให้ตอบ
3. ข้อความที่นำมาใช้ในการวัดผลการสอนอ่าน ควรเป็นข้อความที่ไม่เคยใช้ฝึกมาก่อน แต่ควรเลือกที่มีความยากง่ายพอ ๆ กับที่เคยเรียนมาแล้ว

ในการประเมินผลของการอ่านในใจนั้น สิ่งที่เราควรคำนึงถึงในการอ่านในใจ คือ ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งการที่จะทดสอบว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใดนั้น อาจจะทดสอบเองหรือให้ผู้อื่นทดสอบก็ได้

วิธีทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

กรีนวูด บุคเชฟนิช (กรีนวูด บุคเชฟนิช 2517 : 8) กล่าวว่า เมื่ออ่านหนังสือจบลงแล้ว ผู้อ่านควรจะได้รับการทดสอบว่าตนเองมีความเข้าใจในการอ่านมากน้อยเพียงใด หรือไปเข้าใจอะไรเลย เพื่อที่จะได้นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขการอ่านให้ดีขึ้น ผู้อ่านหนังสือแล้วมีความเข้าใจได้ก็วัดความสามารถดังต่อไปนี้คือ

1. สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นส่วนรวมได้ถูกต้อง
2. สามารถจับใจความสำคัญ หรือ ความคิดสำคัญของผู้อ่านได้
3. สามารถแยกออกได้ว่า
 - 3.1 กอนไหนเป็นประเด็นสำคัญมาก
 - 3.2 กอนไหนเป็นประเด็นรองรองลงมา
 - 3.3 กอนไหนเป็นส่วนประกอบใจความสำคัญ
 - 3.4 กอนไหนเป็นรายละเอียดปลีกย่อย
4. สามารถตอบคำถามหรือปัญหาข้อสอบได้ หนังสือบางเล่มจัดทำข้อทดสอบความเข้าใจ หรือคำถามไว้อย่างมากหรือหลายเล่ม ควรลองหาข้อให้หมดทุกข้อเพื่อทดสอบความเข้าใจ
5. สามารถลงสรุปและจัดคำกับเรื่องราวใดควยตนเอง
6. สามารถปฏิบัติตามได้ เช่น เมื่ออ่านคำแนะนำเรื่องการทำเครื่องปั้น瓦ลองเสร็จแล้ว สามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้อง เช่นนี้ แสดงว่าผู้อ่านคำแนะนำนั้นเข้าใจ
7. สามารถประเมินผลการอ่านของตนเองว่าดีหรือไม่เพียงไร สามารถวิจารณ์ได้ควย

การวัดความเข้าใจการอ่าน

ออกุโตะ (Okuto, 1975 : 180 - 181) กล่าวว่า ในการวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น อาจจะใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ให้นักเรียนหาแบบทดสอบมาตรฐาน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ปกติ แบบทดสอบชนิดนี้ประกอบด้วยข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ซึ่งมีความยากง่ายแตกต่างกัน และความยาวไม่จำเป็นต้องเท่ากัน คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบชนิดนี้จะออกมาในรูปของคะแนนดิบ (raw score) เปอร์เซนต์ไคล์ (percentile) หรือระดับ (grade equivalent)

2. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) ลักษณะของแบบทดสอบชนิดนี้คล้ายคลึงกับฉบับแรก คือ ประกอบด้วยเนื้อหาเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ซึ่งมีความยากง่ายแตกต่างกัน และความยาวไม่จำเป็นต้องเท่ากัน แต่คะแนนที่ได้จะไม่นำไปเทียบกับเกณฑ์ปกติ จะขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของแต่ละบุคคลซึ่งจะต้องได้ประมาณ 80 - 90 เปอร์เซนต์จึงจะถือว่ามีความสามารถในการอ่าน

3. ข้อสอบชนิดเติมคำ (Cloze Procedures) วิธีการนี้จะวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยการให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างของแบบทดสอบ ช่องว่างที่จะให้นักเรียนเติมคำนั้นจะเป็นคำที่หายากหรือคำที่สลับที่ได้ ถ้าผู้ทำแบบทดสอบสามารถใช้คำที่ผู้ออกแบบทดสอบคาดหวังไว้ ถือว่าผู้ทำแบบทดสอบเข้าใจความหมาย คำที่เติมนั้นต้องเป็นคำที่ต้องการจริง ๆ จะเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงก็ได้ แต่ก็มีคุณสมบัติที่ว่าเกณฑ์แห่งความสำเร็จหรือเกณฑ์แห่งความเข้าใจในการอ่านนั้น จะถือเอาเพียง 40 เปอร์เซนต์เท่านั้น

4. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Informal Reading Inventories) เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความสั้น ๆ คำนวณเสียงที่พอสมควร แล้วตอบคำถามปากเปล่า ซึ่งทำให้ครูทราบได้ว่านักเรียนอ่านถูกต้องหรือไม่ และการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจควรจะได้แก่เด็กนักเรียนหรือไม่ เพราะในชีวิตประจำวันเราใช้การอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง ดังนั้นในการใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองนี้ เพื่อเป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่าน ก็ควรให้เด็กนักเรียนอ่านในใจมากกว่าอ่านออกเสียง และถามคำถามที่ประเมินความเข้าใจในการอ่าน คำถามที่ใช้ถามจะเป็นคำถามระดับพื้นฐาน (Literal level) และระดับวิเคราะห์ (inferential level or interpretation) แต่คำถามที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นคำถามระดับพื้นฐาน

ครูที่ฉลาดควรตั้งคำถามให้เหมาะกับพื้นฐานความรู้และวัยของเด็ก คำถามเหล่านี้จะอยู่ในขอบข่ายของเนื้อหา ซึ่งเมื่อเด็กนักเรียนอ่านแล้วสามารถค้นหาคำตอบได้

5. การเล่าซ้ำ (Retelling) แบบทดสอบที่กล่าวมาแล้วเป็นการให้เด็กตอบคำถาม แต่แบบทดสอบแบบเล่าซ้ำนี้ เป็นการให้เด็กเล่าเรื่องที่มากที่สุดเท่าที่เราสามารถทำได้ กูดแมน (Goodman) และเบิร์ก (Burke) ได้เสนอแนวทางเพื่อเป็นหัวข้อในการสอบชนิดนี้ คะแนนทั้งหมดมี 100 คะแนน แบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ เกี่ยวกับเรื่อง (story material) 4 ประเภทและเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง (informational material) 3 ประเภท ในแต่ละเรื่องมีคะแนนกำกับไว้ดังตัวอย่างเช่น

เรื่อง	คะแนนสูงสุด	เนื้อหา	คะแนนสูงสุด
บุคลิกของผู้เล่า		เนื้อเรื่องเฉพาะ	40
- ความจำ	15	ลงสรุป	30
- การพัฒนา	15	ความคิดหลัก	30
เหตุการณ์ในเรื่อง	30		
โครงเรื่อง	20		
ใจความหลัก	20		

จากการรายนี้นักเรียนจะของเล่าทบทวนสิ่งที่ตนได้อ่านไปแล้วอย่างละเอียด โดยไม่กองกูนั่งสือและรับความช่วยเหลือจากครู หลังจากทีนักเรียนเล่าเรื่องจบแล้ว ครูอาจตั้งคำถามอีกก็ได้ ซึ่งอาจทำให้เรื่องขยายไปกว้างขวางยิ่งขึ้น และยังทำให้ครูและนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันอีกด้วย

กู๊ดแมน (Goodman) และเบิร์ก (Burke) เสนอว่าผู้เรียนที่เล่าซ้ำใหม่ได้คะแนน 50 เปอร์เซนต์ หรือมากกว่านั้นแสดงว่าใช้วิธีการในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การสังเกตรายวัน (Informal Daily Observation) การสังเกตเด็กทุก ๆ วัน ทำให้ครูได้ข้อมูลมากและละเอียดถี่ถ้วน ครูจะรู้จักและเข้าใจเด็กเป็นอย่างดี ครูควรมีการจดบันทึกการอธิบายของเด็กในชั้นเรียนทุกครั้ง สมุดแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการอ่านของเด็กแต่ละคนก็สามารถให้อาอมูลแก่ครูได้เช่นเดียวกัน ในขณะที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียนนั้นเป็นโอกาสอันดีที่ครูสามารถสังเกตความสามารถในการอ่านของเด็ก เพื่อครู

จะไ้ทราบและเข้าใจสิ่งที่เขาอ่านและนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. งานวิจัยในประเทศ

มลวิภา กมลพรวัฒนา (มลวิภา กมลพรวัฒนา 2518 : 60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านแตกต่างกับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีพัฒนาการด้านความสามารถในการอ่านไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

โกมล บัวเผียน (โกมล บัวเผียน 2521 : 100) ได้สร้างบทเรียนสำเร็จรูปภาษาไทยเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปชนิดเส้นตรง (Linear Programmed) ผลปรากฏว่า เมื่อนักเรียนเรียนบทเรียนสำเร็จรูปครบแล้ว ตอบคำถามในบทเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 94.49 และนักเรียนสามารถหาแบบฝึกหัดหลังจากการเรียนบทเรียนสำเร็จรูปจบแล้ว ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 87.33 และเมื่อความก้าวหน้าทางการเรียนแล้วปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ถาบทเรียนได้รับการปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง ก็จะทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพถึง เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ได้

เราวนี เกิดเพทางค์ (เราวนี เกิดเพทางค์ 2524 : 49) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการสอนฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึกได้ผลดีกว่าการสอนอ่านโดยไม่ใช้แบบฝึก

อาไฟ มัมบาน (อาไฟ มัมบาน 2524 : 43) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกทักษะของกระทรวงศึกษาธิการ ผลจากการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนหาแบบฝึกหัดกับหลังการหาแบบฝึกหัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการหาแบบฝึกหัดกับหลังการหาแบบฝึกหัดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการหาแบบฝึกหัดของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น

อักษ รุ่งมณี (อักษ รุ่งมณี 2525 : 92) ได้เปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่างการสอนแบบปกติ และการสอนโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลจากการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านประกอบการอ่านตามปกติ มีผลเพิ่มของคะแนนความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างทดลองมีอัตราเพิ่มของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งค่าความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่าน

สนธิ์ ทั้งทวี (สนธิ์ ทั้งทวี 2526 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้และไม่ใช้บทเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการเรียนวิชาอื่น ๆ นั้น บุญรวย ชูรักษา (บุญรวย ชูรักษา 2524 : 43) ได้หาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลจากการศึกษาพบว่าความเข้าใจในการอ่านกับการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

โบลด์ (Bolatt. 1979 6530-A) ได้ศึกษาหาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตามโปรแกรมเอกภพภาพกับการเรียนในห้องเรียนของนักเรียนระดับ 3 ผลการศึกษาปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างการเรียนทั้งสองอย่าง ผลที่ได้ก็ไม่สามารถสรุปได้ว่าการอ่านทั้งสองอย่าง อย่างไม่ไหนจะดีกว่ากัน

โบเวน (Bowen. 1982 1810-A) ได้ศึกษาผลของคำถามในการอ่านเอาเรื่องกับทัศนคติที่มีต่อการอ่านของผู้อ่าน ที่มีปัญหาการอ่านในระดับมัธยมพบว่า การใช้คำถามที่ยาก ไม่ช่วยให้คะแนนการอ่านเอาเรื่อง และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และได้เสนอแนะว่า จะต้องมีการศึกษาในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการอ่านและการปรับปรุงการสอนโดยใช้วิธีการศึกษาระยะยาว

ไมรอัน (Bryant. 1983 2215-A) ได้ศึกษาผลของการอ่านออกเสียง ที่มีต่อเด็กวัยรุ่นในการ คาศัพท์ การอ่านเอาเรื่อง และทัศนคติที่มีต่อการอ่าน ผลจากการ ศึกษาพบว่า ผลของการอ่านออกเสียงจะมีประโยชน์มากขึ้นกับเด็กที่มีความสามารถระดับต่ำ ซึ่งจะช่วยในการ เข้าใจคาศัพท์ อ่านเอาเรื่อง และทัศนคติที่มีต่อการอ่าน

สำหรับในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการเรียนวิชาอื่น ๆ อาเดียน (Adrian. 1978 764-A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประมาณค่า ความสามารถของตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์กับความสามารถ ในการเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยศึกษาแก่นักเรียนระดับ 9 10 11 พบว่า ความสามารถ ทางการอ่านกับการ เรียนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กันทางบวก ได้เสนอแนะ อีกว่า ถ้าต้องการให้ เกิดพัฒนาการทางสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จะต้องคำนึงถึงระดับความสามารถในการอ่านของเขาด้วย

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าในค่านของการ อ่านนั้น ถ้าหากผู้เรียนได้รับการฝึกอย่างจริงจัง และสื่อที่ใช้ในการฝึกมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพียงพอแล้ว ก็จะทำให้การอ่านเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ความสามารถในการอ่านจะช่วยในการ เรียนวิชาอื่น ๆ ของนักเรียนประสบความสำเร็จตามมา อีกด้วย

เอกสารแะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูน

จากข้อความที่ปรากฏ บนป้ายทางเดินสู่ "นิทรรศการการ์ตูน" (บ้านเมือง 2523 : 7) ว่า "สำหรับเด็ก ๆ ในโลกนี้ จงให้ลมหายใจแห่งความรักแก่เขา เพื่อที่เขาจะได้มีชีวิต และเติบโตขึ้นด้วยความรัก จงให้ปีกแห่งอิสระแก่เขา เพื่อที่เขาจะได้คิด ไต่ฝัน ใฝ่จินตนาการ และเมื่อวิญญานของเด็ก ๆ ไต่โอบยบินไปอย่างอิสระ เขาจะสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามขึ้นในโลก การ์ตูนเป็นหัวใจสำหรับโลกของเด็ก" ข้อความเหล่านี้ได้ช่วยให้เห็นความสำคัญของหนังสือการ์ตูน ที่ให้ประโยชน์อย่างมากมายแก่เด็ก ๆ

ความหมายของการ์ตูน

คำว่า "การ์ตูน" (Cartoon) มาจากภาษาละตินคือ Charta ซึ่งหมายถึงกระดาษ แทปจึงอุปมาหมายถึงภาพวาดล้อเลียนการ เมือง ภาพเปรียบเทียบกับภาพขบขัน ลักษณะเด่นของการ์ตูน คือ เป็นภาพที่ผู้เขียนต้องการให้ผิดจากความจริง หรือเกินความจริง เพื่อล้อเลียนบุคคลหรือประชดเหตุการณใดเหตุการณหนึ่งทาให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน สะใจ หรือสะเทือนใจ (อรรถนพ เรื่องมูรพ 2524 : 46)

กินเคอร์ (Kinder. 1959 : 399) ได้ให้ความหมายของคำว่า "การ์ตูน" ว่าเป็นภาพที่ผู้อ่านสามารถจะตีความหมายได้จากสัญลักษณ์ที่มอยู่ และส่วนใหญ่จะเป็นภาพเกินจริง เพื่อสื่อความหมายหรือสนองความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ทันสมัยหรือสถานที่ต่าง ๆ ใ้ทันที

วิททิช (Wittich. 1973 : 126) ได้ให้ความหมายของคำว่า "การ์ตูน" ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ไร้แทนทัวแทน ความกิด หรือสัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นและมีอำนาจทอความคิดของมวลชน

แม้นมาส ชวลิต (แม้นมาส ชวลิต 2510 : 126) ได้ให้ความหมายของคำว่า "การ์ตูน" ว่าเป็นภาพที่เขียนลักษณะต่าง ๆ ให้มีลักษณะความจริงเขียนเพื่อเน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ผู้เขียนต้องการเอาไปเปรียบเทียบ

นิพนธ์ กุซปรีดี (นิพนธ์ กุซปรีดี 2518 : 43) ได้กล่าวว่า การ์ตูน คือภาพที่เขียนง่ายๆ แสดงลักษณะเด่นของคน สัตว์ หรือสิ่งของ เพื่อให้ผู้อ่านเรื่องราวได้คิดว่าการใช้ภาษาอย่างเดียว

ดังนั้นเราจะสรุปความหมายของการ์ตูนได้ว่า การ์ตูน คือ ภาพที่เขียนขึ้นมาอย่างง่าย ๆ และผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายได้

นอกจากคำว่า การ์ตูน (Cartoon) ก็ยังมีคำว่า การ์ตูนเรื่อง (Comics) ซึ่งหมายถึงภาพการ์ตูนเรื่องทีละตอนต่อเนื่องกันหลาย ๆ ภาพ เพื่อเสนอเรื่องราวเป็นเรื่องราวยาว หรือเป็นเรื่องที่ไม่สามารถแสดงความหมายได้ในภาพเดียว

อุทิศ บุญรักเกียรติ (อุทิศ บุญรักเกียรติ 2524 : 7) กล่าวว่า การ์ตูนเรื่องนี้มีการเสนอผู้อ่านได้ 2 แบบคือ

1. เคนดเป็นตอน ๆ รวมไปกับเรื่องราวอื่น ๆ เช่นเสนอในหนังสือพิมพ์รายวัน วารสารรายสัปดาห์ รายเดือน เป็นต้น เรียกว่า การ์ตูนตอน (Comic Strips)
2. เสนอเป็นเรื่องราวการ์ตูนตลอดเล่ม เรียกว่า หนังสือการ์ตูน (Comic books)

ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค ม.ป.ป. : 143 - 144) กล่าวว่า การ์ตูนเรื่องนี้เหมาะสำหรับใช้เป็นหนังสือสำหรับเด็ก หนังสือประกอบหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษา และมีขมุกขมัวตอนสั้น ๆ ทั้งนี้เพราะหนังสือการ์ตูนนั้นดูง่าย เข้าใจง่าย และเรียกร้องความสนใจของนักเรียนได้ดีกว่าหนังสือที่มีข้อความหรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว

ความเป็นมาของหนังสือการก่อกวน

การประท้วงการก่อกวนจะเกิดขึ้นครั้งแรกในสหรัฐ เพราะมีการก่อกวนการ เมืองของ เบนจามิน แฟรงกลิน บุคคลสำคัญของสหรัฐอเมริกาออกพิมพ์เผยแพร่ ณ มลรัฐฟิลา เดลเฟีย เมื่อ ค.ศ. 1754 เป็นรูปงูใหญ่ตัวแบ่งออกเป็น 8 ท่อน มีความหมายถึงมลรัฐ 8 แห่ง ซึ่งก่อกวนกันเพื่อปลดแอกจากการเป็นอาณานิคมของอังกฤษสมัยนั้น การก่อกวนการ เมืองของ ทานานูมีอิทธิพลต่อจิตใจชาวอเมริกันในยุคนั้นอย่างยิ่ง (หทัย กันหยง 2525 : 319 - 320)

ปี ค.ศ. 1832 - 1908 เป็นยุคของ วิลเฮล์ม บุชท์ เขียนการก่อกวนเรื่อง แม็กซ์และไบรท์ ขึ้นเป็นแบบอย่างแก่นักเขียนการก่อกวนรุ่นต่อมา ส่วนเฟรด เกริกโฮฟเพอร์ สร้างการก่อกวนชุด แอปป์ อูลิแกน ที่มีชื่อเสียงขึ้นมา และ บัค พิสเตอร์ (Bud Pisstur) โคนการก่อกวนเข้ามาแพร่ในหนังสือพิมพ์รายวันเป็นคนแรก และเป็นเจ้าของการก่อกวนที่โด่งดัง ในอเมริกา (อรรถพร เรืองบุรพ 2524 : 48)

หนังสือการก่อกวนวิวัฒนาการเรื่อยมา การก่อกวนต่างประเทศที่มีชื่อเสียงก็คือ การก่อกวนของคิสนีย์ โปรดักซ์ แห่งสหรัฐ ลักษณะพิเศษสุดของการก่อกวนคิสนีย์อยู่ที่การสร้าง บุคลิกภาพของสัตว์ทุกชนิดให้มีลักษณะแสดงออกเหมือนมนุษย์ เด็ก ๆ ชอบการก่อกวนประเภทนี้ กันมาก (หทัย กันหยง 2525 : 320)

สำหรับการก่อกวนในประเทศไทยนั้นมีมานานแล้วตั้งแต่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ชั่ว อินโข่ง จิตรกรสมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เขียนภาพฝาผนังด้วยภาพเหมือนจริงผิดจากภาพไทยโบราณที่เขียนเป็นแบบอุดมคติ ภาพวาดของ ชั่ว อินโข่ง จะสอดแทรก อารมณ์ขัน เพื่อล้อเลียนบุคคลสมัยนั้นซึ่งจัดว่าเป็นลักษณะของการก่อกวนอย่างหนึ่ง

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงสนพระทัย การวาดภาพ ทางวาดภาพ ตักเตือน ล้อเลียน บรรดาข้าราชการที่ประพฤติคนไม่ดี นอกราชการบังหลวง ลงพิมพ์ในหนังสืออุลลิสสมัย ทอมามินักวาดภาพล้อที่มีชื่อเสียงคือ เปล่ง ไกรปิ่น

ไถ่มาแบบอย่างการรู้หนังสือเลียบการ เมืองมาจากต่างประเทศ โดยตัวการรู้หนังสือจะมีลักษณะ เป็นตัวเล็กหัวโต ซึ่งก็พิมพ์ในหนังสือเคลี เมอร์วันจันทร์รายสัปดาห์ในยุคนั้น

ต่อมาทางกระทรวงศึกษาธิการทั่วไทยเรา ควบคุมวงการศึกษาการรู้หนังสือของเขา อย่างไรก็ตามในยุคนั้นมีผู้เขียนการรู้หนังสือเรื่องหลายคนได้แก่ สวัสดิ์, สุทาร์พ ไซนามปากกาวา "ขุนหมื่น" วาการู้หนังสือเรื่องทางวรรณคดีก็พอ เรื่องสังคม และงานก็ รอดศิริ เขียนเรื่องพยานอบชมกลาต และระเณคันไค ฉันท์ สุวรรณบุญ เขียนการรู้หนังสือประกอบ โกลงโลกนิเวศเข้าใจความหมายยิ่งขึ้น การรู้หนังสือในยุคนั้นส่วนใหญ่ที่พิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวัน และรายสัปดาห์รวม เป็นเล่มบางก็ไม่มาก

ในปี พ.ศ. 2469 ราชการู้หนังสือเมืองไทยคือ ประยูร จรรยาวงค์ ก็เริ่ม เขียนการรู้หนังสือฉบับลงในหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย และในปัจจุบันก็ยังเขียนการรู้หนังสือการ เมือง และขบวนการแรงงานในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง พ.ศ. 2493 พิมพ์ ภาพสีห์ หรือ "ตุ๊กตา" เขียนการรู้หนังสือระเณคันไคและต่อมาได้ออกหนังสือการรู้หนังสือสำหรับเด็กอย่างจริงจังคือ "การรู้หนังสือตุ๊กตา" ซึ่งเป็นแบบอย่างของการรู้หนังสือสำหรับเด็กในปัจจุบันนั่นเอง

ในปี พ.ศ. 2500 - ปัจจุบัน การรู้หนังสือรวมเล่มเป็นรายคาบสำหรับเด็กมีหลาย เล่มคือ "ตุ๊กตา" "ชัยพฤกษ์การรู้หนังสือ" "หนูจ๋า" "เบบี" "เพื่อนเยาวชน" เป็นต้น เป็นการรู้หนังสือที่ให้ความบันเทิง เป็นส่วนใหญ่ มีเกร็ดความรู้และเกมเล็กน้อย ไม่มีพิษภัย มีสาระและสอกลแทรกคุณธรรมพอสมควร (อรุณพ เรืองบุรพ 2524 : 49)

หทัย กันหยง (หทัย กันหยง 2525 : 324 - 326) ได้กล่าวถึงผลดีของ หนังสือการรู้หนังสือที่พิมพ์กับเด็ก ผลเสียซึ่งอาจจะเกิดจากหนังสือการรู้หนังสือ และลักษณะของหนังสือการรู้ หนังสือที่ไว้ดังนี้

ผลดีของหนังสือการ์ตูนที่มีกับเด็ก

1. ปลุกฝังความสนใจในการอ่านชั้นพื้นฐานแก่เด็ก
2. ฝึกทักษะการอ่าน
3. เราใจให้เด็กเขียน วาดภาพและมีจินตนาการ
4. ใฝ่โมโนทัศน์จากการอ่าน
5. เกิดความกึกก้อง เริ่มสร้างละคร
6. สนุกสนาน เพลิดเพลิน
7. ใฝ่ไร้วเวลาว่างให้เป็นประโยชน์
8. เพิ่มพูนความรู้ทางต่าง ๆ
9. สามารถนำไปสร้างภาพยนตร์การ์ตูนและละครหุ่นสำหรับเด็กได้เป็นอย่างดี

ผลเสียซึ่งอาจจเกิดจากการ์ตูน

1. เด็กอาจใฝ่โมโนทัศน์ในทางที่ไม่เหมาะสม
2. เด็กอาจเรียนรู้อย่างผิด ๆ เพี้ยน ๆ แล้วนำมาใช้
3. เด็กอาจถูกปลุกฝังใฝ่เป็นคนชอบเสียศีลธรรม
4. เด็กอาจเกิดแนวคิดในทางที่เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นของเล่น ไม่ใช่

ของจริงไปหมด

5. อาจทำให้เด็กเบื่อหน่ายคอหนังสือเรียน
6. เด็กเสียเวลาอ่านหนังสือการ์ตูนโดยไม่ยอมทำงาน
7. สิ้นเปลืองทุนทรัพย์

ลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่ดี

1. แสดงออกซึ่งความคิดเดี่ยว
2. สะท้อนความรู้สึก
3. โด่มนโนทัศน์ทางสร้างสรรค์
4. ให้ความคิดฝันจินตนาการที่ก้าวไกล
5. ให้อารมณ์ขัน
6. ให้ความหมายทางนามธรรมอย่างกระจ่างชัด
7. ให้อารมณ์ประทับใจทนทาน
8. ดึงดูดความสนใจให้รักการอ่านหนังสือ

ความสนใจของเด็กที่มีต่อหนังสือการ์ตูน

สุวณิช กรีสงา (สุวณิช กรีสงา 2516 : 51) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี และ 10 ปี พบว่าเด็กมีความพอใจที่ได้อ่านหนังสือการ์ตูน เมื่ออ่านจบแล้วจะเก็บไว้และทบทวนมีอ่านทุกวัน และจากสภาพที่เป็นอยู่ทุกวันนี้เราจะพบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สนใจหนังสือการ์ตูนกันมาก (บุญเหลือ ทองเอี่ยม และสุวรรณ นาฏ 2520 : 8)

ในสหรัฐอเมริกา เคยมีการสำรวจการ์ตูนครั้งใหญ่หลายครั้ง วิทตี้ (Watty) และไซสมอร์ (Sizemore) เคยเขียนไว้ว่า ชาวอเมริกันมากกว่าร้อยละ 50 อ่านหนังสือการ์ตูน

กริทธิเวนเคน (Chrattenden) ซึ่งเคยเป็นศาสตราจารย์วิชาพัฒนาการเด็ก ที่มหาวิทยาลัยรัฐไอโอวา (Iowa State College) ได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อ "อยู่กับเด็ก" (Living with Children) ว่าเด็กอเมริกันมักจะมีควาสนใจในการอ่านเล่มที่เมื่ออายุได้ 14 ปี และเด็กในวัยนี้ยังทรงชอบหนังสือการ์ตูนอยู่มาก และยังได้อ้างถึงผลงานวิจัยของ พอล เอวิกส์ว่า เด็กระดับชั้นปีที่ 4 ถึง ชั้นปีที่ 6 มีความสนใจในหนังสือการ์ตูนประเภทเดียวกัน ส่วนเด็กชั้นปีที่ 7 และปีที่ 8 ทั้งชายและหญิง มีความเห็นว่าการอ่านหนังสือการ์ตูนเป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ดี แม่เด็กมัธยมยังชอบอ่านหนังสือการ์ตูน (ละเมียด ฉบับกร 2518 : 25 - 26)

ลาร์ริก (Larrick. 1958 : 137) ศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็กชายและหญิงอายุ 8 - 10 ปี โดยการออกแบบสอบถาม พบว่า เด็กวัยนี้สนใจหนังสือการ์ตูนกันมากในอัตรา 90 เปอร์เซ็นต์ของหนังสือทั้งหมด

ฮิลเดรท (Hildreth. 1958 : 525) ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือของเด็กที่มีอายุ 6 - 16 ปี ในประเทศอังกฤษ พบว่า เด็กชายและเด็กหญิงร้อยละ 95 อ่านหนังสือการ์ตูน

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น (สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น 2506 : 60) ได้อ้างถึงการทดลองของโซน (Sones) ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนช้า คนที่ไม่อยากเรียน ตลอดจนนักเรียนที่สังคมจัด สามารถแก้ไขด้วยการใช้ประโยชน์ จากการ์ตูนซึ่งเป็นสิ่งที่เขาสนใจ โดยการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อแก้ไขนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เหมาะสมตามความต้องการ จากเอกสารทั้งหมดที่ทางมานี้ อาจสรุปได้ว่า เด็ก ไม่ว่าจะเป็นเด็กไทยหรือเด็กต่างชาติ ต่างก็มีความชื่นชอบหนังสือการ์ตูนทั้งสิ้น

สาเหตุที่เด็กชอบหนังสือการ์ตูน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมสาเหตุที่เด็กชอบหนังสือการ์ตูนจากความคิดเห็นของ กิจ (Gill. 1976 : 183) ลาร์ริค (Larrick. 1946 : 90) ละ เมียค ลิ้มอักษร (ละ เมียค ลิ้มอักษร 2518 : 25) และหทัย คันหยง (หทัย คันหยง 2525 : 324) พบว่า สาเหตุที่เด็กชอบหนังสือการ์ตูนอาจจะเป็นเพราะเหตุดังต่อไปนี้

1. เขาใจง่าย สามารถอธิบายลักษณะอาการเคลื่อนไหวของการ์ตูนและความหมายของภาพ
2. เหตุการณ์ในเรื่องดำเนินไปอย่างรวดเร็ว แต่ละบทสั้น กระชับรัดกุม หากความพึงพอใจในเล่มเล็กอย่างรวดเร็ว
3. เด็กสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็วทันอกทันใจ
4. เนื้อเรื่องเหมาะกับธรรมชาติของเด็ก การ์ตูนล้วนแต่มีเรื่องลึกลับ ก็นั่น มีการผจญภัย และเคลื่อนไหว จึงเป็นที่สนใจของเด็กมาก
5. เด็กมักถือเอาเรื่องราวในการ์ตูนเป็นเรื่องจริง เช่นเดียวกับเรื่องในภาพยนตร์และโทรทัศน์
6. เด็กมักชอบความเก่งกล้าสามารถของตัวละครในการ์ตูน แม้ว่าจะเป็นภาพกระทำผิด
7. หนังสือการ์ตูนหาอ่านง่าย ราคาถูก
สมพงษ์ กิริเจริญ และคนอื่น (สมพงษ์ กิริเจริญ และคนอื่น 2506 : 60) ได้เสนอแนะว่า ถ้าหนังสือการ์ตูนมาให้อ่านในห้องเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามาให้อ่านวิชาภาษาไทยและวรรณคดี จะทำให้เกิดผลดี 4 ประการ

1. ทำให้เด็กเรียนสนใจเนื้อหาวิชามากขึ้น
2. ใช้ส่วนเด็กประเภทต่าง ๆ ได้เป็นรายบุคคลและทำให้การสอนดีขึ้น
3. เปิดการอ่านได้เป็นอย่างดี
4. ทำให้ความสนใจในการอ่านเพิ่มขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำการ์ตูนมาใช้ในการเรียนการสอน

1. งานวิจัยในประเทศ

ประสงค์ สุรสิทธิ์ (ประสงค์ สุรสิทธิ์ 2515 : 36 – 38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรูความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อเรื่อง เป็นการ์ตูนเรื่อง โดยได้ศึกษาจากกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีเนื้อเรื่อง เป็นการ์ตูนเรื่อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน และกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรล้วน ๆ ส่วนกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านไม่แตกต่างไปจากกลุ่มนักเรียนที่อ่านบทเรียนที่มีตัวอักษรล้วน ๆ

ประทีน กลายนาค (ประทีน กลายนาค 2518 : 38 – 39) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา 4 โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอนปกติ ผลของการทดลองปรากฏว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้การ์ตูนประกอบการสอนกับกลุ่มที่สอนตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

แทประทีน กลายนาค อภิปรายผลว่าการเรียนหนังสือการ์ตูนที่เต็มไปด้วยการกระทำ ทำให้เด็กเรียนมีความสนใจเนื้อหามากขึ้น อันเป็นผลทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น

สุรางค์รักษ์ ณ พัทลุง (สุรางค์รักษ์ ณ พัทลุง 2521 : 38) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบเกม ผลจากการทดลองปรากฏว่าการเรียนด้วยหนังสือการ์ตูนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าการสอนแบบเกม

ประเสริฐ มาสุปรีดี (ประเสริฐ มาสุปรีดี 2522 : 31) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนกับการสอนปกติ ผลจากการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนตามปกติ

อุทิศ อนุรักษ์เขียวชน (อุทิศ อนุรักษ์เขียวชน 2524 : 25) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการ์ตูนโดยเรียนกับครูและเรียนด้วยตนเอง ด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลจากการศึกษาปรากฏว่าผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนจากหนังสือการ์ตูนโดยเรียนกับครูและเรียนด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน

วิจิต ทรัพย์ทอง (วิจิต ทรัพย์ทอง 2526 : 103) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากหนังสือเรียนปกติ หนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบคำเป็นตัวอักษร และหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบเสียงจากเทปบันทึกเสียง ผลจากการศึกษาปรากฏว่า หนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบเสียงจากเทปบันทึกเสียง มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ที่จะนำมาใช้เป็นสื่อทางการศึกษาดีกว่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ เพราะนักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าหนังสือเรียนปกติ และหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบคำที่เป็นตัวอักษร นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มว่าจะเรียนรู้ได้ดีเท่ากับนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูงที่เรียนจากหนังสือเรียนปกติอีกด้วย

สำหรับในเรื่องของรูปแบบของการรู้หนังสือที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ นั้น สัมกร ผลจาบุญ (สัมกร ผลจาบุญ 2522 : 74 - 77) ได้ศึกษารูปแบบของการรู้หนังสือที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ และความสัมพันธ์ของภาพการรู้หนังสือ โดยจาแนกตาม เพศ ระดับชั้น กลุ่มอายุ และความซับซ้อนระหว่างความรอบแบบภาพการรู้หนังสือกับผลการเรียนรู้ โดยได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 4 และ 6 พบว่า นักเรียนที่มีเพศและกลุ่มอายุต่างกันแต่ศึกษาจากการรู้หนังสือแบบกัน ก็จะมีผลในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน แต่ระดับชั้นที่ต่างกันทำให้ผลการเรียนรู้แตกต่างกัน ในด้านความชอบรูปแบบของการรู้หนังสือ นั้น เพศ กลุ่มอายุ และระดับชั้นมีผลทำให้การชอบแบบของการรู้หนังสือแตกต่างกันด้วย ส่วนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความชอบแบบของภาพการรู้หนังสือกับผลการเรียนรู้นั้นมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

วิททิช (Wittich. 1953 144 citting Sones. 1944 . unpagged) ได้อ้างถึงการทดลองของโซน (Sones) ที่ได้ศึกษากับนักเรียนระดับ 6 และ 8 จำนวน 400 คน โดยให้กลุ่มทดลองอ่านหนังสือบทเรียนการรู้หนังสือ ส่วนกลุ่มควบคุมให้อ่านบทเรียนธรรมดาผลการทดลองปรากฏว่าในการทดสอบครั้งแรก คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม 10 - 30 เปอร์เซนต์ และเมื่อให้กลุ่มควบคุมอ่านหนังสือการรู้หนังสือปรากฏว่าคะแนนการสอบครั้งที่สองสูงกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มทดลอง เมื่อได้เรียนจากบทเรียนธรรมดา คะแนนได้ไม่สูงกว่าครั้งแรกมากนัก ซึ่งโซน (Sones) ได้สรุปผลว่า ในการเรียนครั้งแรก กลุ่มทดลองที่เรียนจากบทเรียนการรู้หนังสือได้เรียนรู้ไปมากเท่าที่สามารถจะเรียนได้แล้ว การอ่านจากแบบเรียนครั้งหลังจึงไม่จำเป็นต่อการเรียนรู้และการทดสอบครั้งที่สองมากนัก ในขณะที่กลุ่มควบคุมที่อ่านจากแบบเรียนธรรมดายังเรียนรู้ได้ไม่ถึงจุดอิ่มตัว และก็สามารถเรียนได้ทั้งในการเรียนครั้งที่สอง

เชฟ (Chavez. 1979 2421-4) ได้ศึกษาเรื่องของการรู้หนังสือ ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของเด็กนักเรียน โดยได้ทำการศึกษากับเด็กนักเรียนระดับ 6 และ 7 พบว่า การใช้การรู้หนังสือไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ต่อทัศนคติของเด็กนักเรียนไม่ว่าระดับ 6 หรือ 7 นั่นคือ ผลการศึกษานี้สนับสนุนแนวคิดในเรื่องการรู้หนังสือไม่ก่อให้เกิดทัศนคติในทางลบของเด็กที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

กิล (Gill. 1976 183-A) ได้ศึกษาคุณลักษณะของการรู้หนังสือเพื่อมาใช้กับเด็กก่อนวัยเรียนที่เสียเปรียบทางการศึกษา พบว่า

1. การรู้หนังสือเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น ทำให้เกิดอารมณ์ในการแสดงออกของแต่ละบุคคล และมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจา ระหว่างบุคคล
2. ทำให้เกิดความชอบในการทำงาน มีทักษะในการเรียน และ เกิดการเรียนรู้ในกลุ่ม
3. การรู้หนังสือมีประโยชน์ในการกระตุ้นให้ขจัดปัญหาของเด็ก
4. ถ้าในการเรียนแบบผสมผสานกันก็พบว่า การรู้หนังสือจะช่วยกระตุ้นในด้านการเข้าใจความหมายของคำ และลักษณะการเคลื่อนไหว
5. การรู้หนังสือทำให้เกิดทักษะทางสังคมอย่างมาก ซึ่งมักสอดคล้องกับพัฒนาการทางสังคม

จากผลงานการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ถ้าหากนักเรียนมาสร้างเป็นกรู๊ป แล้วนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนของเด็กนักเรียน ทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น และนักเรียนจะมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

บทที่ 3

✓ เทคนิคการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
3. เวลาที่ใช้ในการทดลอง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
5. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
6. เทคนิคการทดลอง
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาคม เขตราชพฤกษ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2527

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาคม เขตราชพฤกษ์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกสุ่มมา เป็นห้อง

โดยใช้วิธี Simple Pandom Sampling จำนวน 2 ห้องเรียน ผู้วิจัยแบ่งออก

เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธีจับสลาก

✓ เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อเรื่องสั้น ๆ ที่มีความยาวประมาณ 1 - 2 หน้ากระดาษ จำนวน 10 เรื่อง เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา จากนิตยสาร วารสาร และเอกสารต่าง ๆ โดยพิจารณาตามความสนใจในการอ่านของเด็กในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วนำเนื้อเรื่องเหล่านี้มาดัดแปลงโดยนักโครงเรื่องเดิมเป็นเกดท์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความคุ้นเคยของเด็กต่อเรื่องที่อ่าน แล้วนำเนื้อเรื่องเหล่านี้ มาพิจารณาว่าเหมาะสมสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือไม่ โดยพิจารณาร่วมกันระหว่าง อาจารย์ผู้ควบคุมปฏิบัติงานขั้น 2 ท่าน และครูสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 อีก 3 ท่าน

✓ เวลาที่ใช้ในการทดลอง

ทั้งบทเรียนที่ใช้และไม่ใช้การทวนเรื่องประกอบกำอ่านนั้น ใช้เวลาในการทดลอง 10 คาบเท่ากัน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เนื้อเรื่องสั้น ๆ 10 เรื่อง
2. การทวนเรื่อง 10 เรื่อง
3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
4. แผนการสอน
5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

✓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เนื้อเรื่องสั้น ๆ 10 เรื่อง

1.1 ศึกษาทัศนความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละวัยตามทฤษฎีของคาร์เซน (Carlsen. 1967 21 - 30) ซึ่งกล่าวไว้ว่า เด็กในวัยรุ่นตอนต้น คือช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 11-14 ปี มักมีความสนใจหนังสือเกี่ยวกับ สัตว์ การผจญภัย เรื่องลึกลับ เรื่องที่เหนือธรรมชาติ กีฬา โลกรอบ ๆ ตัว บ้านและชีวิตครอบครัว วิทยาศาสตร์ เรื่องตลก และประวัติกวี

1.2 เลือกเนื้อเรื่องจากนิยายสาร วารสาร และเอกสารต่าง ๆ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความสนใจของเด็กในวัยนี้

1.3 นำเนื้อเรื่องเหล่านี้มาดัดแปลงโดยมีโครงเรื่องเดิมเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความคุ้นเคยของเด็กที่มีต่อเรื่องที่อ่าน

1.4 นำมาพิจารณาว่าเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หรือไม่ โดยพิจารณาร่วมกันระหว่าง อาจารย์ผู้ควบคุมปฏิบัติงาน 2 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ท่าน และคัดเลือกเนื้อเรื่องไว้ 10 เรื่อง

1.5 ศึกษาค้นคว้าหาความหมายเชิงพฤติกรรมของเรื่องแต่ละเรื่อง

1.6 นำไปใช้ประกอบการอ่านต่อไป

2. การรู้เรื่อง 10 เรื่อง

2.1 นำเนื้อเรื่องทั้ง 10 เรื่องจาก ข้อ 1 มาสร้างเป็นการรู้เรื่อง

2.2 นำการรู้เรื่องที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยี 1 ท่าน รับรองว่าทั้งภาพและตัวอักษร มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นสื่อประกอบการอ่านได้

2.3 จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

2.4 นำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

3.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ ของ ชวาล แพทย์กุล (ชวาล แพทย์กุล ม.ป.ป. 133-210)

3.2 นำเนื้อเรื่องทั้ง 10 เรื่อง มาเขียนข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่องละ 1 ชุด ชุดละ 10 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ชนิด 5 ตัวเลือก ใช้เวลาทำชุดละ 8 นาที

3.3 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือไม่

3.4 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสันพิทยา เขตมวกะสัน กรุงเทพมหานคร

3.5 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่นักเรียนตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่นักเรียนตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบเกิน ให้ 0 คะแนน แล้วรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

3.6 นำแบบทดสอบที่ตรวจให้คะแนน มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และเปิดตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan 1952 : 1-32) เพื่อหาค่า ความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า p อยู่ระหว่าง .20-.80 และค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ไว้ 10 ข้อ

3.7 นาแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้

สูตร KR-20

3.8 นาแบบทดสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

(๐) แก้วเป็นเด็กอย่างไร

- ก. ซุกซน
- ข. เจาเลห์
- ค. ไม่กลัวผี
- ง. พูดไม่จริง
- จ. เกียจคร้าน

(๐๐) การที่แก้วรำพึงกับตนเองว่า "นี่เราหาอะไรอยู่ที่นี้ละ" นักเรียนคิดว่า
แก้วรู้สึกอย่างไร

- ก. กลัว
- ข. ตกใจ
- ค. สงสารตัวเอง
- ง. ไม่แน่ใจตนเอง
- จ. ภูมิใจในความสามารถของตนเอง

4 แผนการสอน

4.1 ศึกษาหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 9-15)

4.2 ศึกษาทักษะการอ่านของ สมถวิล วิเศษสมบัติ (สมถวิล วิเศษสมบัติ
2525 : 73-77) และยุพา ส่งศิริ (ยุพา ส่งศิริ 2523 : 159-160) จากหนังสือหรือ
เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

- 4.3 ศึกษาการเขียนแผนการสอนจากหนังสือหรือเอกสารต่าง ๆ
- 4.4 นานำเนื้อเรื่องมาพิจารณาประกอบการเขียนแผนการสอน
- 4.5 นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษา เขตมวกะสัน กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป
- 4.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุทธบูชาวิทยาคม เขตราชบุรี กรุงเทพมหานคร

✓ 5. แบบสอบถามวัดความสนใจ

- 5.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจ จากหนังสือ หลักการวิจัยทางการศึกษาของ ล้วน สายยศ และอัครณา สายยศ (ล้วน สายยศ และอัครณา สายยศ 2524 : 129-137) และหนังสือการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ของ เจริญศักดิ์ โพธิ์สินธุ์ 2523 : 65-72)
- 5.2 นำแผนการสอนมาประกอบการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจ
- 5.3 เขียนแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 27 ข้อ โดยกำหนดตัวเลือกดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
- 5.4 นำแบบสอบถามที่เขียนเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพถูกต้อง และเหมาะสม
- 5.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาศึกษา เขตมวกะสัน กรุงเทพมหานคร
- 5.6 นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5 4 3 2 1 หรือ 1 2 3 4 5 ทั้งนี้แล้วแต่ลักษณะของข้อความว่าเป็นไปทางบวก (Positive) หรือทางลบ (Negative)

5.7 นำแบบสอบถามที่ตรวจได้คะแนนแล้ว มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test และแบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ด้วยเทคนิค 25 % พิจารณาปรับปรุงคัดเลือกรายข้อที่มีอำนาจจำแนกสูงกว่า 1.75 ไว้ 20 ข้อ

5.8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (ลวัน สายยง และ อังคณา สายยศ 2524 : 171 - 173)

5.9 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐	ในขณะที่อ่านบทเรียนนักเรียนมีความรู้สึกอยากติดตามเรื่องต่อไปเรื่อย ๆ					
๐๐	เนื้อหาจากบทเรียนไม่น่าสนใจเท่าที่ควร					

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ลวัน สายยง และ อังคณา สายยศ 2524 : 226) ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	-	T_2

เมื่อ ER คือ กลุ่มทดลอง
 CR คือ กลุ่มควบคุม
 T_1 คือ การสอบก่อนทำการทดลอง
 X คือ การทดลอง
 T_2 คือ การทดสอบหลังทำการทดลอง

และได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มมาเป็นห้อง 2 ห้องเรียน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยวิธีการจับฉลาก
2. ทดสอบพื้นฐานความเข้าใจในการอ่าน ก่อนทำการทดลอง ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบอ่านไทย ฉบับ ก. ซึ่งขอยืมมาจากสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. แนะนำข้อตกลงเบื้องต้นกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ว่านักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนด้วยสื่อการเรียนประเภทใด (ครูยกตัวอย่างสื่อการเรียนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มดู) และบอกนักเรียนว่าครูจะใช้สื่อดังตัวอย่างนี้ มาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเวลา 10 คาบ

4. เมื่อถึงเวลาทำการทดลอง กรุณาลือการเรียนที่เตรียมมาให้ให้นักเรียนอ่าน โดยให้เวลาในการอ่านเรื่องละประมาณ 20 นาที เมื่อให้นักเรียนอ่านเรียบร้อยแล้ว ครูให้นักเรียนหาแบบทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านหลังสื่อการเรียน จากนั้นจึงเข้าสู่กิจกรรมการเรียนการสอนอื่น ๆ โดยจะทดลองวันละ 1 คาบ (คาบละ 50 นาที) คาบจะ 1 เรื่องและดำเนินการทดลองเช่นนี้ทุกคาบ จนครบ 10 คาบ

5. เมื่อทดลองครบ 10 คาบแล้ว ครูจะวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉลี่ย และวัดโดยการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ครูให้เวลานักเรียนหาแบบสอบถาม 30 นาที

6. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านมาตรวจ โดยใช้เกณฑ์ตอบถูกให้ 1 คะแนน ไม่ตอบ ตอบผิด หรือตอบเกิน ให้ 0 คะแนน

7. นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมาตรวจ โดยให้คะแนนแบบ Rating Scale โดยเรียงจากคำถามที่สูงสุดถึงน้อยที่สุด 5 4 3 2 1

8. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ และเปิดตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เทห์ ฟาน (Chung Teh Fan 1952 1-32)

2. การคำนวณหาค่าความเชื่อถือได้ของข้อสอบแต่ละฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 133)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} คือ ความเชื่อถือใจของแบบทดสอบ
 k คือ จำนวนข้อสอบทั้งหมดของแบบทดสอบ
 p คือ ค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ
 q คือ $1-p$
 s^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของข้อสอบฉบับนั้น

3. การคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (ลวัน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2524 : 171 - 173)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 s_1^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้นทั้งฉบับ

4. การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร t-test (วิเชียร เกตุสิงห์ 2523 : 145)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
	S_L^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
	n	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

5. การคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย โดยวิธีสูตร ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
(ชูศรี วงศ์รัตน์ 2525 : 326)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	คือ	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	คือ	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

6. การคำนวณหาความแปรปรวนของคะแนน โดยใช้สูตร ความแปรปรวน
(S^2) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 75)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	คือ	ความแปรปรวน
	$\sum X^2$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนแต่ละคน
	$\sum X$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	คือ	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้สูตรความแปรปรวนรวม (F) (อังกฤษ สายยท 2525 129 - 135)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F คือ อัตราส่วนเพื่อทดสอบความแปรปรวน

MS_b คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างกลุ่มที่ปรับแล้ว

MS_w คือ ค่าเฉลี่ยกำลังสองภายในกลุ่มที่ปรับแล้ว

8. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสนใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ z-test (ล้วน สายยท และ อังกฤษ สายยศ 2524 . 94 - 95)

$$z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$\bar{X}_1$ คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

$\bar{X}_2$ คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

s_1^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

s_2^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

n_1 คือ จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มทดลอง

n_2 คือ จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

การวิเคราะห์หยาบ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หยาบ

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}'$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ปรับแก้แล้ว
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
SS'	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนที่ปรับแก้แล้ว
MS'	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนที่ปรับแก้แล้ว
df	แทน	ขั้นของความเบี่ยงอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
z	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน z-distribution

ผลการวิเคราะห์หยาบ

ผลการวิเคราะห์หยาบ เสนอตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบอ่านไทย ฉบับ ก. ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานของสำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาใช้วัดพื้นฐานความเข้าใจ
ในการอ่าน ดังแสดงผลในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S^2	n
กลุ่มทดลอง	17.0294	13.4234	34
กลุ่มควบคุม	15.9714	12.4992	35

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนน
เป็น 17.0294 ความแปรปรวนเป็น 13.4234 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็น
15.9714 ความแปรปรวนเป็น 12.4992

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้ว
นำคะแนนมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ซึ่งได้
นำคะแนนวัดพื้นฐานความเข้าใจในการอ่าน เป็นตัวปรับแก้ ดังแสดงผลในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม

แหล่งตัวแปร	SS'	df'	MS'	F
ระหว่างกลุ่ม	90.9318	1	90.9318	1.7461
ภายในกลุ่ม	3437.0295	66	52.0762	
รวม	3527.9613	67		

$$F_{.05}(1,66) = 3.99$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตาราง 2 พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
หรืออาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช่และไม่ใช้การทวนเรื่องประกอบการอ่าน
มีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ถึงแม้จะคะแนนเฉลี่ยที่ปรับแก้แล้วของกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุมในตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยที่ปรับแก้แล้ว

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	s^2
กลุ่มทดลอง	59.0882	58.6994
กลุ่มควบคุม	56.0000	56.3777

จากตาราง 3 จะเห็นว่า หลังจากขจัดความแปรปรวนพื้นฐานเดิมของแต่ละคนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากันออกไปแล้ว คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีค่าใกล้เคียงกัน

3. เปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยของความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาเปรียบเทียบกันโดยใช้ z -test ดังแสดงผลในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S^2	n	z
กลุ่มทดลอง	80.0882	45.2344	34	2.1301 [*]
กลุ่มควบคุม	76.5143	51.9630	35	

* $p < .05$ $z_{.05} = 1.645$ (one tail)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า ผลต่างของความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉลี่ย ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรืออาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การดูเรื่องประกอบการอ่าน มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน ซึ่งได้สรุปผลของการศึกษาไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน
2. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบการอ่าน

วิธีการในการศึกษาครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน วัดพุทธบูชาวิทยาคม เขตราชบุรีระ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 69 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 34 คน และกลุ่มควบคุม 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.1 เนื้อเรื่องสั้น ๆ และการรู้เรื่อง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจาก ความสนใจในการอ่านของเด็กแต่ละวัย คัดเลือกเนื้อเรื่องที่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก ในวัยมัธยมศึกษาปีที่ 1 นามาคัดแปลงและคัดเลือกเอาไว้ 10 เรื่อง คือ เรื่อง ปิรามิด แก้ว คนตกพื้นกับปีศาจ ส้มตา สำนึกผิด โช. . ไม่นาเลย เจ้าชู นักประคินธุ์ กิฬา และ สีสหายผจญภัย

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 5 ตัวเลือก เรื่องละ 10 ข้อ มีความเชื่อมั่นดังนี้ ปิรามิด .65 แก้ว 61 คนตกพื้นกับปีศาจ .65 ส้มตา .68 สำนึกผิด 70 โช. . ไม่นาเลย .70 เจ้าชู .56 นักประคินธุ์ .62 กิฬา .54 และสีสันผจญภัย .61

2.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน จากการใช่และไม่ใช้หนังสือการ์ตูนประกอบการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีของ ลิเกิร์ต (Likert Type Scale) ประกอบด้วยรายการที่เป็นลักษณะคล้ายคำถาม และมีช่องแสดงความถี่เห็น 5 ช่อง จำนวน 20 ข้อ มีความเชื่อมั่น .96

2.4 แผนการสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยศึกษาจากหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเอกสารต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดพื้นฐานความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้ข้อสอบ อ่านไทย ฉบับ ก. ซึ่งเป็นข้อสอบมาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจัดวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ

3.2 ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองใช้การรู้เรื่องประกอบ การอ่าน และนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่ใช้การรู้เรื่องประกอบ การอ่าน ซึ่งจะทำการทดสอบทุกคาบ โดยจะเก็บคะแนนความเข้าใจ การอ่านสะสมไว้ทุกคาบ จนครบ 10 คาบ

3.3 เมื่อทดลองครบ 10 คาบแล้ว ผู้วิจัยจะวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยใช้แบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

4.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

4.3 เปรียบเทียบความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ z -test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การรู้เรื่องประกอบ การอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การรู้เรื่องประกอบ การอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความเข้าใจในการอ่าน

ผลจากการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้การทูลเรื่องประกอบการอ่านและกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่ใช้การทูลเรื่องประกอบการอ่าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีน คล้ายนาค (ประทีน คล้ายนาค 2518 : 38-39) ซึ่งได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุทธศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสอนโดยใช้หนังสือการทูลกับการสอนปกติ โดยแบ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน การที่ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่า

1.1 การทูลเรื่องประกอบการอ่าน แม้ว่าผู้วิจัยได้ปรับปรุงและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ทั้งภาพและหัวข้อของการทูลเรื่องประกอบการอ่าน ให้สัมพันธ์กันแล้ว แต่การทูลเรื่องก็อาจจะยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ และนอกจากนี้ สมพงษ์ กิริเจริญ และคนอื่น ๆ (สมพงษ์ กิริเจริญ และคนอื่น ๆ 2506 : 60) กล่าวว่า ถ้าหากหนังสือการทูลมาใช้ในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากใช้สอนวิชาภาษาและวรรณคดี จะทำให้นักเรียนสนใจเนื้อหาวิชามากขึ้น และสนใจการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งก็ไม่ได้แสดงว่าหนังสือการทูลจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเสมอไป และถ้าหากเราจะใช้หนังสือการทูลเข้ามาช่วยในบทเรียนแล้ว มีฉัตรพรหมสุวรรณกิริ (มีฉัตร พรหมสุวรรณกิริ 2521 : 37) กล่าวว่า เราต้องการให้ครูเรียน

รู้สึกว่ายากหรือน่าสนใจ หรือต้องการให้เขามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะความสนใจแค่เพียงอย่างเดียว ย่อมไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างแน่นอน

1.2 ตัวนักเรียน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น คือช่วงอายุระหว่าง 11 - 14 ปี หทัย ตันหยง (หทัย ตันหยง 2525 : 85-87) กล่าวว่่า เด็กในวัยนี้มีนิสัยชอบอ่านหนังสือ สามารถอ่านหนังสือได้แตกฉานมากแล้ว และอยากกรู๊รายละเอียดยมากกว่าภาพในหนังสือ

ดังนั้นผู้วิจัยมีความคิดว่า ถึงแม้ว่ากลุ่มทดลองจะสนใจภาพในการ์ตูนเรื่องและสนใจรายละเอียดของเรื่องไปควบ แต่กลุ่มควบคุมก็มีความสนใจในรายละเอียดของเนื้อเรื่องไม่น้อยไปกว่ากัน จึงเป็นเหตุให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

1.3 ภาพหัตถ์ของ

1.3.1 เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ประกอบการอ่าน ได้จัดระเบียบของเรื่องมาอย่างดีแล้ว เนื้อเรื่องจึงไม่ซับซ้อน ง่ายแก่การเข้าใจ ดังนั้นจึงมีส่วนทำให้กลุ่มควบคุมซึ่งอ่านบทเรียนที่ไม่ใช่การ์ตูนเรื่องประกอบการอ่าน สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ก็เท่า ๆ กับนักเรียนในกลุ่มทดลอง ซึ่งอ่านบทเรียนที่ใช้การ์ตูนเรื่องประกอบการอ่าน อันเป็นเหตุให้ความเข้าใจเนื้อเรื่องของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ยังมีขนาดเล็ก ดังนั้นจึงยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ผลจากการทดลองปรากฏว่า ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผลความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียน โดยการให้การรู้เนื้อเรื่องประกอบการอ่าน และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยไม่ให้การรู้เนื้อเรื่องประกอบการอ่านแตกต่างกันโดยนัยในในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งตรงตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ และตรงกับที่ สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ ฯ (สมพงษ์ ศิริเจริญ 2506 : 60) กล่าวว่า ถ้าหาหนังสือ การรู้เนื้อเรื่องมาใช้ในการเรียนโดย เฉพาะอย่างยิ่งถ้าหาหนังสือสอนวิชาภาษาและวรรณคดี จะทำให้นักเรียนสนใจเนื้อหาวิชามากขึ้น และสนใจการอ่านเพิ่มขึ้น ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ เลปคิท (Kinder 1965 : 68-69 Citing Leptich 1960 : unpagged) ที่กล่าวว่า ในชั้นประถมศึกษา พบว่าเด็กที่มีความสนใจและมีความตั้งใจ นอกจากนี้นักเรียนร้อยละ 97 ชอบการที่สอนโดยใช้การรู้เนื้อเรื่อง และการวิจัยของ กิล (Gill 1976 : 183A) ซึ่งพบว่า การรู้เนื้อเรื่องเป็นตัวกระตุ้นได้ เกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น มีความสนใจในการทำงานและมีทักษะในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษารังต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การรู้เนื้อเรื่องประกอบการอ่านมาใช้ในระดับมัธยมศึกษา

น่าจะใช้ได้ดีกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน เช่น นักเรียนที่อ่านหนังสือช้า รู้คำศัพท์น้อย ระยะของความสนใจสั้น และขาดแรงจูงใจที่จะอ่าน

1.2 ถ้าครูผู้สอนนำการรู้เรื่องประกอบการอ่านมาใช้กับนักเรียนน้อย ๆ นักเรียนอาจจะเกิดความเคยชินกับภาพก็ได้ ดังนั้นภาพในการรู้เรื่องประกอบการอ่านจึงควรเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ รูปแบบ เช่น ทำให้เป็นภาพวาดลายเส้น ภาพเหมือนของจริง หรือภาพถ่ายของจริง เป็นต้น

1.3 การนำเนื้อเรื่องมาสร้างเป็นการรู้เรื่องประกอบการอ่านควรพิจารณาถึงเนื้อหาที่เหมาะสมกับ เวลา วัย สติปัญญา และความสนใจของผู้เรียน

1.4 ในกรณีที่ไว้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถ้าครูผู้สอนมีเป้าหมายที่จะวัดเฉพาะความเข้าใจในการอ่านเพียงอย่างเดียว ก็ไม่จำเป็นต้องใช้การรู้เรื่องประกอบการอ่านก็ได้ แต่ถ้าไว้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ต้องการวัดการรู้เรื่องประกอบการอ่านเพียงอย่างเดียวก็ได้ เนื่องจากสามารถวัดได้ง่ายกว่าการรู้เรื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการใช้การรู้เรื่องประกอบการอ่าน โดยมุ่งศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ระดับสติปัญญา ระดับชั้นของผู้เรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความคงทนในการเรียน การเสริมแรง และความสามารถในการแก้ปัญหา

2.2 การศึกษาเกี่ยวกับนักเรียน 3 กลุ่ม โดยใช้การรู้เรื่องประกอบการอ่าน ในการรู้เรื่องสลับกับเนื้อเรื่องที่ไปกับการรู้เรื่องประกอบการอ่าน และใช้เนื้อเรื่องที่ไม่ใช่การรู้เรื่องประกอบการอ่าน

2.3 ควรมีการศึกษากับเนื้อหาวิชาที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อนำผลมาไว้ประโยชน์ในการเรียนการสอนต่อไป

2.4 ควรมีการศึกษาการวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้ววาดภาพตามที่นักเรียนเข้าใจจากการอ่าน กับให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแต่เพียงอย่างเดียว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

โกธชัย สาริกบุตร การสร้างความสามารถในการอ่าน วิทยาลัยครูเชียงใหม่
2519, 127 หน้า

โกมล บัวเพียน การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความ
สำคัญ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2521, 186 หน้า อักษรานา

ฉัตรภา บุญนาค สุวรรณ อุดมผล และ วรณีย์ พุทธเจริญทอง ศิลปะการใช้ภาษาไทย
ในชีวิตประจำวัน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โรงพิมพ์เจริญผล 2522, 304 หน้า
ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ จิตวิทยาการอ่าน ไทยวัฒนาพานิช 2525, 144 หน้า
เฉลียว พันธุ์สีดา "นักอ่านก้าวหน้า" วารสารทองสมุก เมษายน - มิถุนายน
2524, 81 หน้า

ชม ภูมิภาค เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา ม.ป.ป., 204 หน้า
ชลธิรา กลัดค้อย และคนอื่น ๆ การใช้ภาษาไทย เกล็ดไทย 2517, 400 หน้า
ชวาล แพรวักุล เทคนิคการเขียนข้อสอบ พัทธอักษร ม.ป.ป., 407 หน้า
ชูศรี วงศ์รัตนะ สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์เจริญผล 2525, 252 หน้า
เชาวนี เกิดเพทางค์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้
แบบฝึกกับไม่ใช่แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม.
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 156 หน้า อักษรานา

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ โรงพิมพ์
พีระพัฒนา 2522, 206 หน้า

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ ปัญหาภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน เอกสารประกอบคำบรรยาย
คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, ไร้เนียว

ธรรมศักดิ์ มีอิสระ "ชาวสารการศึกษา" สารพัฒนาหลักสูตร มิถุนายน 2526,
80 หน้า

ธิติมา พิทักษ์ไพรวรรณ ประวัติศาสตร์ยุคโบราณ ไทยวัฒนาพานิช 2522, 221 หน้า
นิพนธ์ สุขปรีดี โสภณศึกษา แพรวพวิทยา 2513, 185 หน้า

"นิทรรศการการรู้" บ้านเมือง 15 มกราคม 2523, 20 หน้า

บุญกอบ วิสมิตนันท์ "ความพร้อมในการอ่าน" สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า
เรื่องเล็ก โรงพิมพ์คุรุสภา 9 พฤษภาคม 2518 34 หน้า

บุญรวย ชูรักษา ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการแก้โจทย์ปัญหา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิทยานิพนธ์ ศ.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 89 หน้า อัดสำเนา

บุญเหลือ พงษ์เยี่ยม และ สุวรรณ นาญ การใช้สื่อการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2520, 160 หน้า

ประทีน คลายนาค การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนด้วยหนังสือการรู้กับการสอนปกติ
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 149 หน้า
อัดสำเนา

ประภาศรี สีหอาไพ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา วัฒนาพานิช 2524, 391 หน้า
ประสงค์ สุรสิทธิ์ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรูความเข้าใจ
ของนักเรียนจากการอ่านหนังสือบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีแก้วอักษร บทเรียน
ภาษาอังกฤษที่มีแก้วอักษรประกอบด้วยภาพการรู้ และบทเรียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง
เนื้อเรื่องเป็นการ์ตูนเรื่อง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปริญญาโท กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2515, 69 หน้า อัดสำเนา

ประเสริฐ มาสุปรีดี การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนด้วยหนังสือ
การรู้กับการสอนปกติ ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2522, 56 หน้า อักสาเนา

ปิยภา วนันท์ "กุ่มอยู่นี้" รวมเรื่องสั้นสำหรับเด็ก อักษรวัฒนา ม.ป.ป., 206 หน้า

ปิยภา วนันท์ "นักประติษฐ์" รวมนิทานและเรื่องสั้นสำหรับเด็ก อักษรวัฒนา
 ม.ป.ป., 196 หน้า

พยอม กันฉัตร การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเรียนรู้ควยการารเรียน
วิชาจิตวิทยาการศึกษาในรูปแบบเชิงปัญหากับรูปแบบที่ซักกันอยู่ทั่วไป ปรินญาณพนธ์
 กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 144 หน้า อักสาเนา

โพธิ์แสนยานุกภาพ ภิกขุ รวบนิทาน สมชายการพิมพ์ 2524, 203 หน้า

ภาสนีย์ รักษาพรหมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการศัพท์และการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524,
 93 หน้า อักสาเนา

มลวิภา กมลพรวัฒนา การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการรสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถม
ปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินญาณพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 60 หน้า อักสาเนา

แมนบาล ชวลิต "หนังสือการรู้กับเด็ก" วารสารทองสมุท วิทยุภาค - มิถุนายน
 2510, 170 หน้า

ยุพา ส่งศิริ สุ.จิ.ป.ดิ. โรงพิมพ์การจ 2525, 212 หน้า

รสา วงศ์ยังอยู่ "กิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการใช้ทองสมุท" วารสารทองสมุท

กันยายน - ตุลาคม 2510, 263 หน้า

รัฐจวน อินทรกาแหง และคนอื่น ๆ "ภาษาวิเคราะห์" การอ่านและการวิจารณ์หนังสือ

อักษรเจริญทัศน์ 2519, 252 หน้า

สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์
2524, 286 หน้า

ละเมียด ภูมิวัชร "การรู้แม่คุณค่าทางการศึกษาอย่างไร" จันทร์เกษม

กันยายน - ตุลาคม 2518, 56 หน้า

วิจิต ศรีทอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบคำที่เป็นตัว

อักษรกับหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบเสียงจากเทปบันทึกเสียง ปริญญาณิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 109 หน้า อักษรานา

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติการวิเคราะห์สำหรับการวิจัย 2522, 145 หน้า อักษรานา

หลักการสร้างและการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2523, 160 หน้า

อักษรานา

วิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย "ชาวประมงกับปลา" ชมรมการศึกษา

กราฟิคอร์ 2517, 166 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์คุรุสภา

2521, 217 หน้า

ศรีนวล บุญวัฒน์ การอ่าน การสอนวิชาภาษาไทย มธ. 131, 132 โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2526, 321 หน้า

สมพงษ์ ศรีเจริญ และคนอื่น ๆ คู่มือการใช้สื่อทัศนวัสดุ โครงการพัฒนาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ 2506, 422 หน้า

สมถวิล วิเศษสมบัติ วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา อักษรบัณฑิต 2525, 324 หน้า

สมศักดิ์ ชูโต "กรรณอกโรงเรียน" เคล็ดใหม่ 2 สิงหาคม 2523

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก โรงพิมพ์พระพิมลธรรม 2523,
168 หน้า

สมัคร ผลจากรูญ รูปแบบการเขียนการอ่านที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 160 หน้า
อักษราเนา

สนิท ทังทวี เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการชี้และไม่ชี้บทเสริม
ทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคหาดสาคราม ปริญญาโท
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 161 หน้า อักษราเนา
สาเรจวรรณกิจ, หลวง "กีฬาที่ชาวเขาชอบ" แนวเรียงความ ส่งเสริมวิทยา
ม.ป.ป., 258 หน้า

ลิษา พินิจกุล และคณะอื่น ๆ "สัมภาษณ์และ การเขียนและการพูด
สำนักพิมพ์หาเนียบนายกรัฐมนตรี 2514, 372 หน้า

สุจริท เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรวรย์ วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2523, 277 หน้า

สุรางค์รักษ์ ณ พัทลุง การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุขศึกษาของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด โดยการสอนด้วยหนังสือการ์ตูนและการสอนแบบเกม
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 138 หน้า อักษราเนา

✓ สุวนิช ศรีสง่า การศึกษากวามสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8 ปี
9 ปี และ 10 ปี ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 87 หน้า อักษราเนา

เสาวลักษณ์ นิลคุปต์ "การฝึกการอ่านและการสร้างแบบฝึกการอ่าน" เอกสารประกอบ
คำบรรยาย วันที่ 26 พฤศจิกายน 2525 - 17 ธันวาคม 2525

หทัย กันหยง การผลิหนังสือสำหรับเด็ก 2525, 523 หน้า อัดसानา
อ.สนิทวงศ์ เซนต์ ... อีคอาค เรื่องสำหรับเด็ก สำนักพิมพ์ช่างประเสริฐ ม.ป.ป.,
171 หน้า

อรรณพ เรื่องบุรพ "การรู้หนังสือ" มิตรกรู 31 ตุลาคม 2524, 66 หน้า
อักษร รุ่งมณี การเปรียบเทียบผลเพิ่มความรู้ในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่าน
ระหว่างการสอนแบบปกติและการสอนโดยการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525,
182 หน้า อัดसानา

อังคณา ฉายยก "การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม" วิจัยและวคม. ศึกษาศึกษา
2525, 165 หน้า

อุทิศ อนุรักษ์ไชยวชน การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากหนังสือการรู้หนังสือโดยเรียนกับครู
และนักเรียนคนเดียว วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2524, 59 หน้า อัดसानา

อาไพ บัณมาน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดของกระทรวงศึกษาธิการ
วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 196 หน้า อัดसानา

Adrian, Harison M. "The Relationship of Self-concept of Ability Science and Mathematics Achievement and The Operative Comprehension of Reading Content," Dissertation Abstracts International. 39 · 764-A, August, 1978.

Boldt, Frederick Joseph. "A Comparision of An Individualized Reading Program and A Conventional Reading Approach Program," Dissertation Abstracts International. 39(11) 6530-1, May, 1979.

- Bowen, Luanna R. "The Effect of A Questioning Strategy on Reading Comprehension and Attitudes towards Reading of Secondary Remedial Readers," Dissertation Abstracts International. 43 1810-A, December, 1982.
- Bryant, Carl Frankling. The Effects of Reading Aloud to Young Adolescents on Vocabulary, Reading Comprehension, and Attitudes toward Reading," Dissertation Abstracts International. 34(7) : 2215-A, January, 1983.
- Carlsen, G. Poort. Books and The Teen-age Reader. New York, 1967. 218 p.
- Chavez, Edward. "The Effect of Animated Cartoons on Children's Attitudes Towards Science in a Classroom Environment," Dissertation Abstracts International. 40(5) 2421-A, November, 1979.
- Dallmann, Martha and others. The Teaching of Reading. 5th. ed. New York, Rinehart and Winston. 1978. 550 p.
- Gill, Robert Lee. "The Effects of Cartoon Characters as Motivators of Pre-School Disadvantaged Children," Dissertation Abstracts International. 37(1) . 183-A July, 1976.
- Gray, William Scott. On Their Own in Reading. Chicago, Scott, Foresman 1948. 268 p.
- Hilldreth, Gertrude. Teaching Reading Guide to Basic Principles and Modern. New York, Henry Holt and Company 1958. 622 p.
- Kinder, James S. Audio-Visual Materials and Techniques. 2nd. ed., New York, American Book Company, 1959. 592 p.
- _____. Using Audio-Visual Materials in Education. American Book Company, New York, 1965. 199 p.
- Larrick, Nancy. A Parent's Guide to Children's Reading. 1st. ed., Garden City, N.Y. Doubleday, 1958. 283 p.
- Wittich, Walter A. and Charles F. Schuller. Instruction Technology. 5th. ed., New York, Harper S Row, 1973. 737 p.
- Otto, Wayne, Robert Rude and Dixie Lee Spigel. How to Teach Reading. 1979, 366 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "ปิรามิด"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	78	41	60	39	6	74	07	37	60
2	67	.22	44	46	7	70	11	30	.61
3	89	70	80	๗๘	8	๕5	37	68	62
4	.56	22	38	36	9	๕3	44	72	57
5	70	41	56	30	10	74	41	50	34

ตาราง 2 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "แก้ว"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	๔5	63	75	28	6	๕3	44	72	57
2	74	26	50	48	7	63	07	32	62
3	74	40	61	28	8	50	1๕	.38	42
4	๕3	77	86	20	๙	74	15	43	59
5	89	.44	.68	๕1	10	78	26	52	52

ตาราง 3 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "คนตัดไม้กับปีศาจ"

ข้อ	P_H	P_L	p	r	ข้อ	P_H	P_L	p	r
1.	80	30	62	61	6	85	44	66	45
2	81	.55	71	20	7	85	44	66	45
3	65	41	64	17	8	85	52	70	38
4	14	.22	48	52	9	71	33	54	41
5	70	30	50	40	10	90	44	74	64

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "ส้มตำ"

ข้อ	P_H	P_L	p	r	ข้อ	P_H	P_L	p	r
1.	.85	30	.59	.56	6.	81	.26	.54	.55
2.	56	33	44	24	7	14	15	43	.50
3	56	41	73	66	8	14	26	.50	48
4	56	37	46	19	9	26	04	13	.42
5	.07	19	42	.49	10	78	11	43	.67

ตาราง 5 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "สำนึกผิด"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	81	56	6	.2	6	96	48	76	62
2	89	41	.67	53	7	52	15	32	41
3	96	59	81	55	8	85	33	60	53
4	93	47	70	59	9	96	26	66	.74
5	85	48	6	41	10	70	15	41	56

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "โธ่ ไม่น่าเล"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	44	26	35	20	6	85	41	64	47
2	78	44	62	36	7	.78	37	58	42
3	96	40	76	62	8	70	.26	48	44
4	59	19	38	42	9	52	04	24	.62
5	93	33	66	65	10	96	33	69	70

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "เงาใจ"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	.89	67	75	31	6	42	25	38	20
2	70	15	46	62	7	63	07	31	64
3	74	11	41	64	8	71	50	.67	17
4	74	37	56	30	9	89	33	63	55
5	52	42	45	05	10	78	19	42	56

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "นักประติมากรรม"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	56	07	20	57	6	70	.33	56	46
2	00	41	67	53	7	61	26	54	55
3	70	57	58	42	8	.74	46	61	.28
4	67	44	56	24	9	70	33	56	46
5	50	41	73	66	10	74	26	.50	42

ตาราง 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "กัศนา"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	89	61	79	31	6	70	33	.52	37
2	85	41	68	.41	7	89	41	67	.53
3	93	63	80	43	8	89	67	79	31
4	96	31	71	08	9	71	15	.43	.51
5	15	44	66	45	10	59	37	.48	22

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง "สี่สหายผจญภัย"

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	13	41	70	51	6	93	63	10	43
2	51	33	46	27	7	63	11	25	56
3	11	41	65	36	8	22	04	12	30
4	63	22	42	42	9	89	30	62	61
5	61	07	34	05	10	93	70	13	37

ตาราง 11 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความแปรปรวน (S^2) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ

เรื่อง	จำนวนข้อ	$\bar{X}$	S^2	r_{tt}
1. ปิรามิด	10	5.50	5.5000	.65
2. แก้ว	10	5.69	4.8990	.61
3. คนตัดฟันกับปีศาจ	10	6.13	5.5867	.65
4. ส้มตำ	10	4.69	5.9179	.68
5. สำนึกผิด	10	6.13	6.0017	.70
6. โข...ไม่น่าเลย	10	5.33	6.1509	.70
7. เจ้าชู	10	5.22	4.6289	.56
8. นักประติมากรรม	10	5.54	5.3854	.62
9. กีฬา	10	6.41	4.2082	.54
10. สีสันหายผจญภัย	10	5.19	4.6820	.61

ตาราง 12 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความแปรปรวน (S^2) และค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	$\bar{X}$	S_H^2	$\bar{X}$	S_L^2	
1	4.56	0.2567	3.52	0.5933	5.6402
2	4.76	0.1900	3.24	0.6067	8.5148
3	4.52	0.3433	3.24	0.5233	6.8747
4	4.52	0.3433	3.60	0.4167	5.2766
5	4.28	0.4600	3.16	0.4733	5.7966
6	4.76	0.1900	3.16	0.7233	8.3710
7	4.88	0.1100	3.40	0.5000	5.4747

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจ จำแนก (t)
	$\bar{X}$	S_H^2	$\bar{X}$	S_L^2	
8	4.64	0.3233	2.44	0.6733	6.0101
9	4.48	1.0100	2.92	0.4100	6.5456
10	4.80	0.2500	2.00	0.5767	9.4587
11	4.60	0.2500	3.32	0.6433	6.7713
12	4.20	0.4167	2.84	0.8067	6.1480
13	4.92	0.0767	3.24	0.6900	9.5935
14	4.76	0.1900	3.28	0.5433	8.6414
15	4.64	0.4067	2.92	1.0767	7.0612
16	4.80	0.1667	3.52	0.5100	7.7802
17	4.88	0.1100	3.04	0.8733	9.2777
18	4.36	0.4900	2.88	1.1767	5.5674
19	4.64	0.4067	3.12	0.8600	6.7528
20	4.88	0.1100	3.40	0.6230	7.6190

ตาราง 13 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความแปรปรวน (S^2) และค่าความเชื่อมั่น
 α - Coefficient) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
 การเรียนการสอน

	$\bar{X}$	S^2	α - Coefficient
แบบสอบถามวัดความสนใจทั้งฉบับ	78.78	22.6241	0.9606

ภาคผนวก ข

- 1 ตัวอย่างการใช้การคูณเรื่องประกอบการอ่าน
- 2 ตัวอย่างการไม่ใช้การคูณเรื่องประกอบการอ่าน

ปิรามิด

ปิรามิด

นานมาแล้ว เมื่อชาวกรีกเดินทางไปยังอียิปต์ก็ได้พบสิ่งก่อสร้างที่ทำด้วยหินมากมาย ชาวกรีกเรียกสิ่งก่อสร้างนั้นว่าปิรามิด ชาวกรีกไม่ทราบว่าชาวอียิปต์สร้างปิรามิดใหญ่โตนี้ได้อย่างไร และจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ เราเองก็ไม่ทราบแน่ชัดว่าปิรามิดสร้างมาได้อย่างไร

ชาวอียิปต์โบราณมีความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย เมื่อมีคนตาย โดยเฉพาะพวกชนชั้นสูง หรือพวกมีอันจะกิน ชาวอียิปต์จะนำสิ่งของเครื่องใช้ตลอดจนอาหาร ที่เขาคิดว่าคนนั้นจำเป็นต้องใช้วางไว้ข้างๆศพ ศพจะได้รับการเก็บรักษาไว้ไม่ให้เน่าเปื่อย ด้วยการทำเป็นมัมมี่ เพื่อที่จะเก็บรักษามัมมี่ เครื่องใช้และอาหารที่วางไว้ให้ยังยืนตลอดไป ชาวอียิปต์โบราณจึงคิดสร้างสุสานไว้เป็นที่เก็บศพ สุสานที่ใหญ่โตแข็งแรงคือปิรามิด ซึ่งเป็นที่เก็บพระศพของกษัตริย์

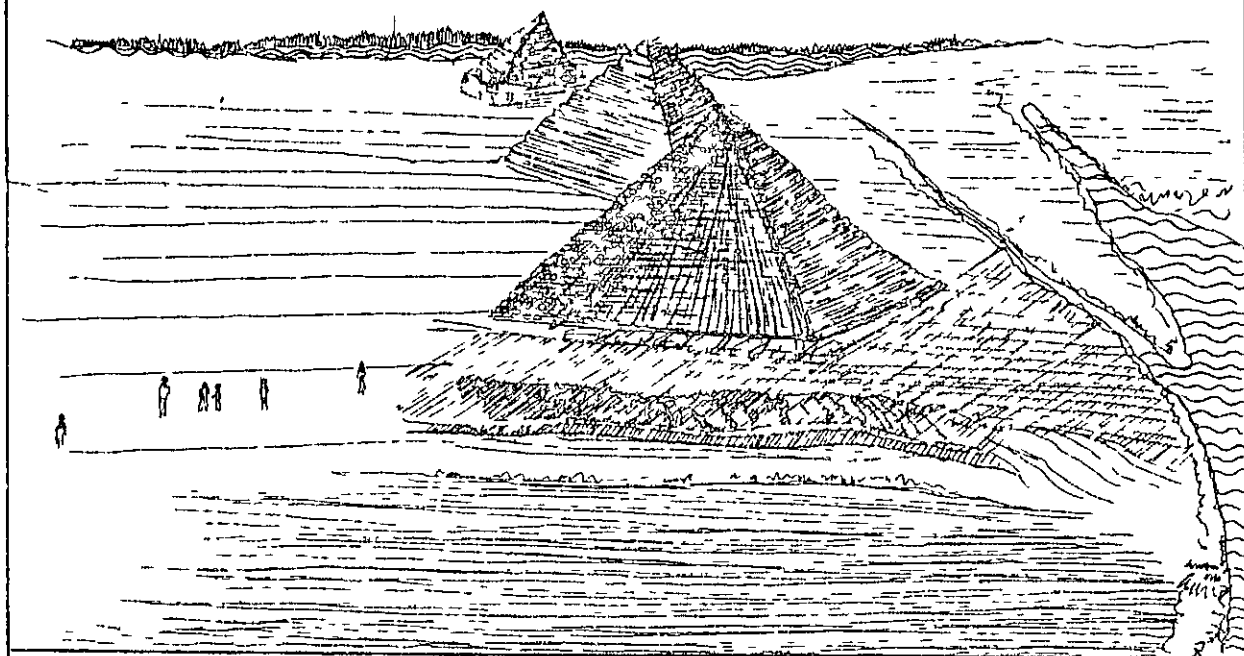
ปิรามิดที่ใหญ่ที่สุดคือปิรามิดที่สร้างไว้สำหรับพระเจ้าคีโอปส์ มีความสูง 482 ฟุต ใช้เนื้อที่ 13 เอเคอร์ หิน 230000 แท่ง แต่ละแท่งหนักประมาณ 5000 ปอนด์

ปัญหาก็คือ ชาวอียิปต์สามารถเคลื่อนย้ายหินหนักเหล่านี้ได้อย่างไร อาจจะใส่แพลงมาตามลำแม่น้ำ หรืออาจจะใส่ล้อเลื่อนบรรทุกมา ที่แน่ๆก็คือต้องใช้กำลังคนมากมายลากก้อนหินเหล่านี้ ขึ้นทางลาดชันไปสู่ด้านข้างของปิรามิด ก้อนหินเหล่านี้วางชิดกันดีพอเหมาะเสียจนกระทั่งแม้แต่ม้าก็ไม่อาจผ่านรอยต่อนี้ได้

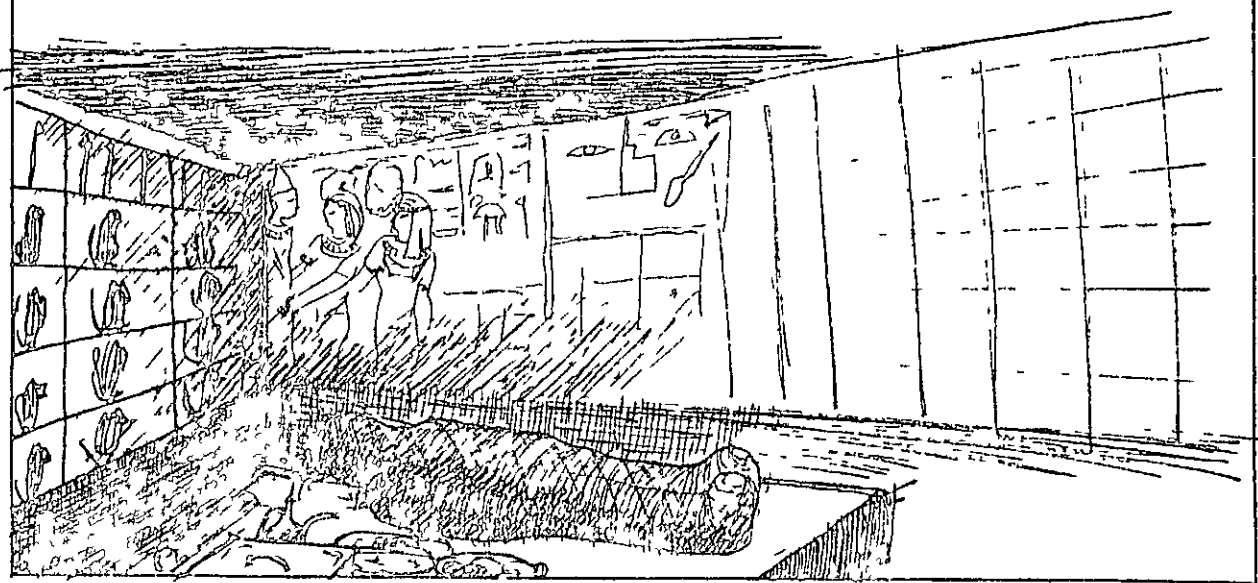
ปิรามิดนั้น ไม่เป็นแต่เพียงสุสานฝังพระศพเท่านั้น แต่ยังคงเป็นนิवासสถานอันคงอยู่ชั่วนิรันดร์ ทั้งนี้เพราะภายในปิรามิดนั้น มิได้ทำไว้เป็นที่เก็บพระศพแต่เพียงอย่างเดียว ยังจัดไว้เป็นสัดส่วน มีทางเดิน ระเบียง บันได วิหาร ฯลฯ ประหนึ่งประสงคที่จะให้พื้นนี้เป็นที่พำนักชั่วนิรันดร์ของพระเจ้าแผ่นดิน ผู้เป็นเทพเจ้าอันศักดิ์สิทธิ์

การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า กษัตริย์ก็เปลี่ยนไปองค์แล้วองค์เล่า แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงคือปิรามิด ปิรามิดยังคงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่มีอายุ 5000 ปี และยืนหยัดอยู่ในทะเลทรายเช่นเดิม

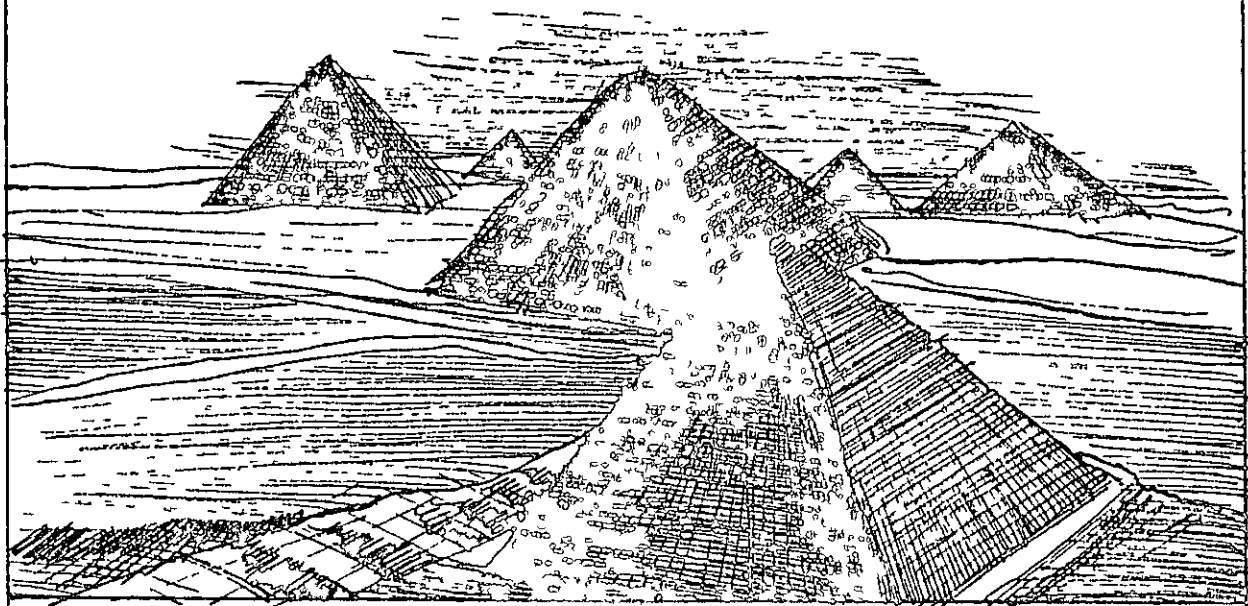
นานมาแล้ว เมื่อชาวกรีกเดินทางไปยังอียิปต์ก็ได้พบสิ่งก่อสร้างที่ทำด้วยหินมากมาย ชาวกรีกเรียกสิ่งก่อสร้างนั้นว่าปิรามิด ชาวกรีกไม่ทราบว่าชาวอียิปต์สร้างปิรามิดใหญ่โตนี้ได้อย่างไร และจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ เราเองก็ไม่ทราบแน่ชัดว่า ปิรามิดสร้างมาได้อย่างไร

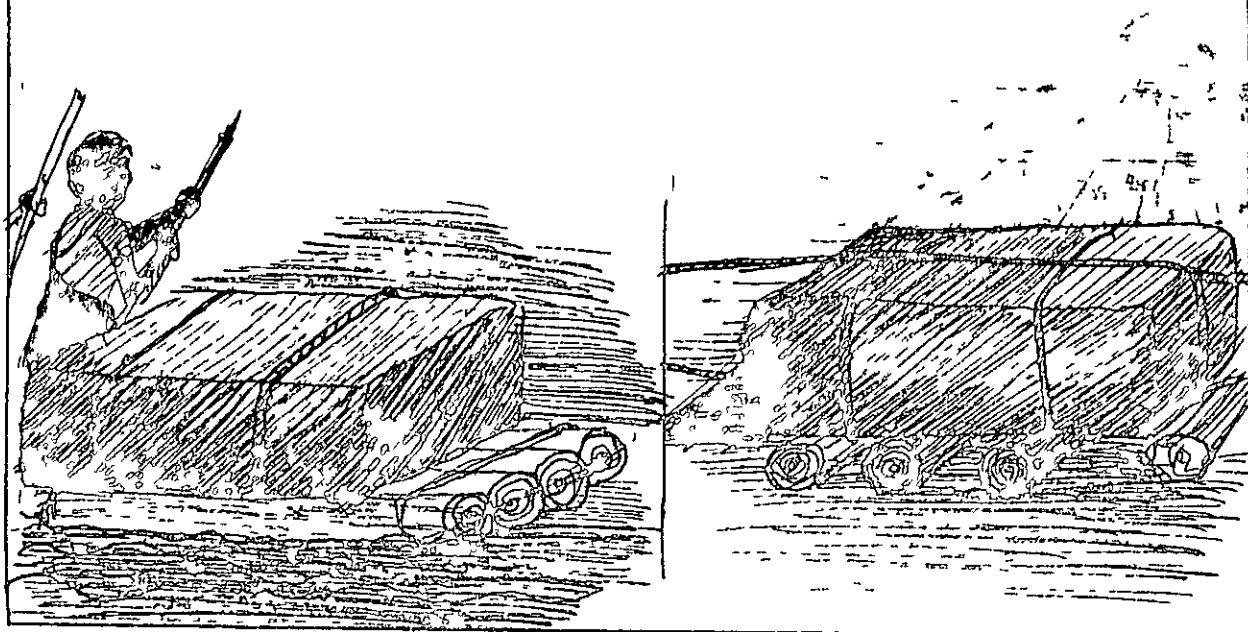
ชาวอียิปต์โบราณมีความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย เมื่อมีคนตาย โดยเฉพาะพวกชนชั้นสูงหรือพวกมียอจะกิน ชาวอียิปต์จะนำสิ่งของเครื่องใช้ตลอดจนอาหาร ที่เขาคิดว่าคนนั้นจำเป็นต้องใช้วางไว้ข้างๆศพ ศพจะได้รับการเก็บรักษาไว้มิให้เน่าเปื่อย ด้วยการทาเป็นมัมมี่

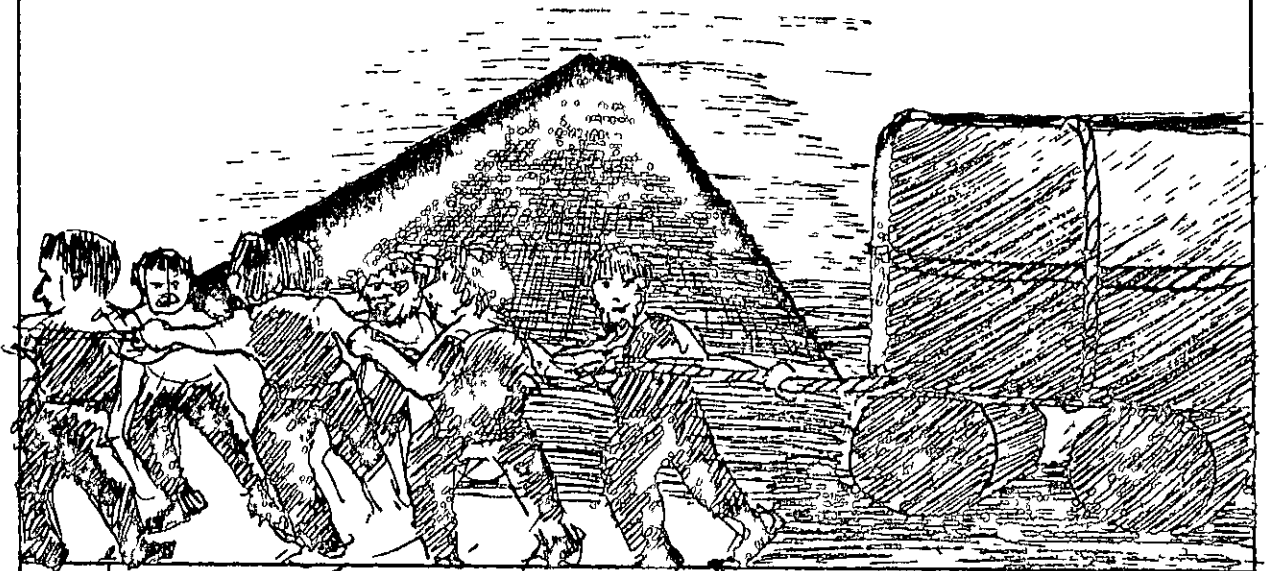
เพื่อที่จะเก็บรักษามัมมี่ เครื่องใช้และอาหารที่วางไว้ให้ยังกินตลอดไป ชาวอียิปต์โบราณจึง
 คิดสร้างสุสานไว้เป็นที่เก็บศพ สุสานที่ใหญ่โตแข็งแรงคือปิรามิด ซึ่งเป็นที่เก็บพระศพของ
 กษัตริย์ ปิรามิดที่ใหญ่โตที่สุดคือปิรามิดที่สร้างไว้สำหรับพระเจ้าคีโอปส์ มีความสูง 482 ฟุต
 ใช้น้ำหนัก 13 เอเคอร์ หิน 230,000 แท่ง แต่ละแท่งหนักประมาณ 5000 ปอนด์

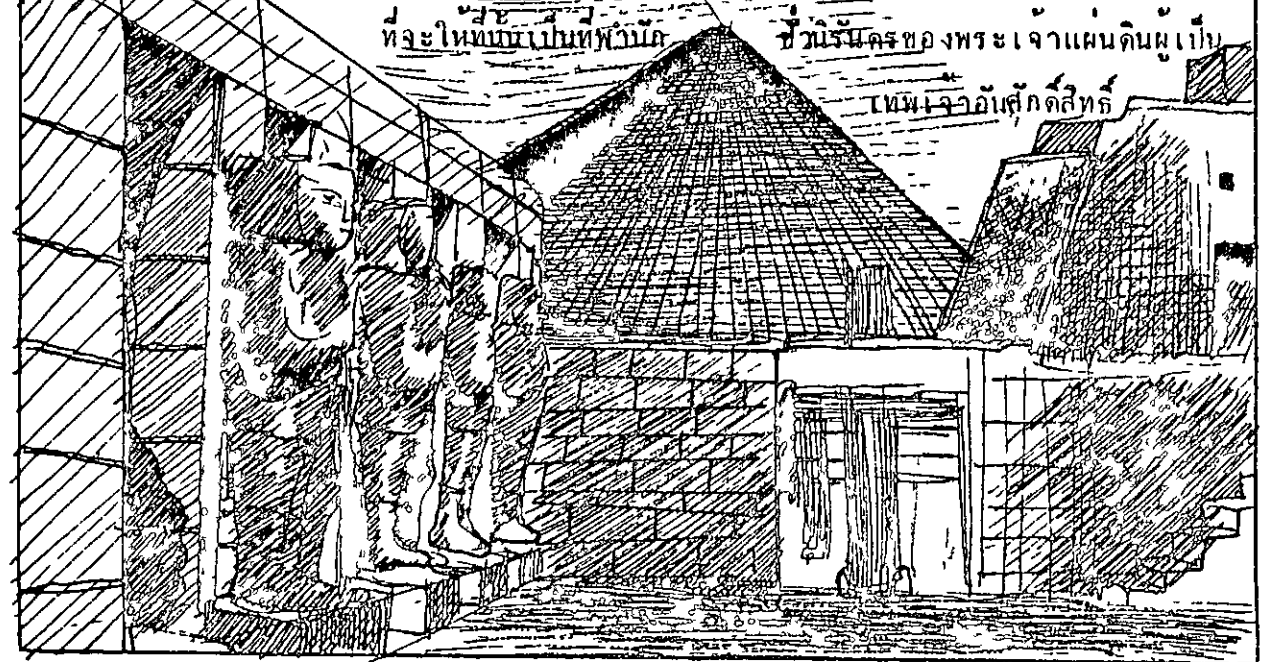
ปัญหาคือ ชาวอียิปต์สามารถเคลื่อนย้ายหินหนักเหล่านี้ได้อย่างไร อาจจะใส่แพล่องมาตาม
 ลาแม่น้ำ หรืออาจจะใส่ล้อเลื่อนบรรทุกมา

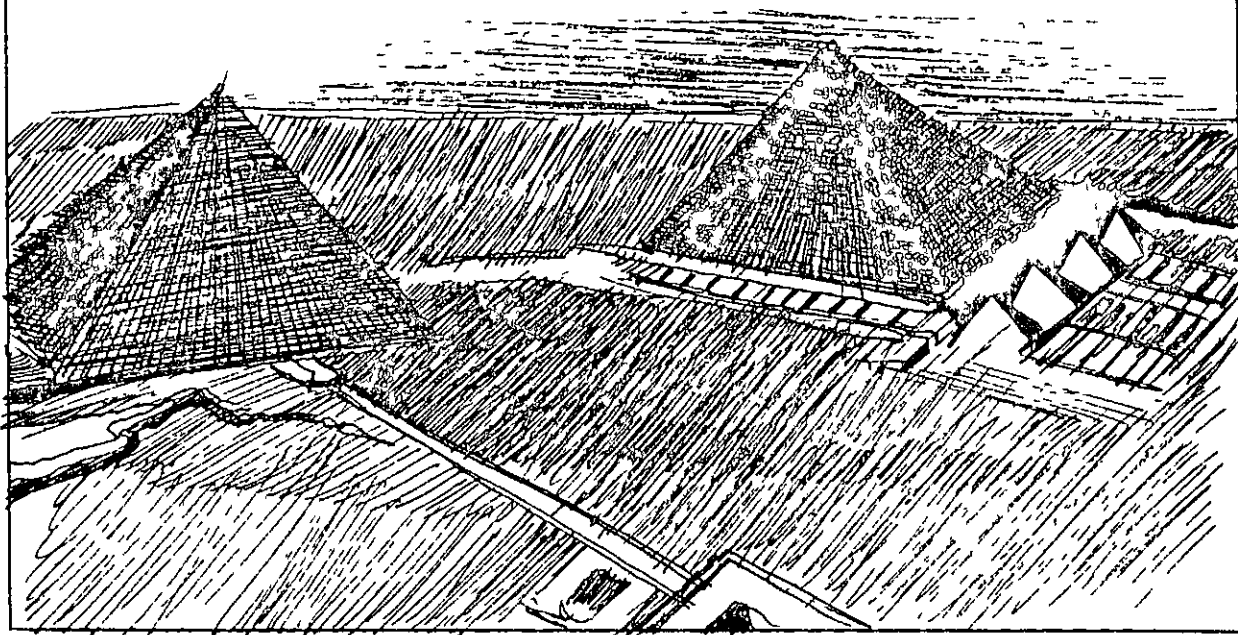
ที่แน่ๆก็คือ จะต้องใช้กำลังคนมากมายลากก้อนหินเหล่านี้ ขึ้นทางลาดชันไปสู่ด้านข้างของ
ปิรามิด ก้อนหินเหล่านี้ วางชิดกันได้พอเหมาะเสียจนกระทั่งแม้แต่มีดก็ไม่อาจผ่านรอยต่อ
นี้ได้

ปิรามิดนั้น ไม่เพียงแต่เป็นสุสานฝังพระศพเท่านั้น แต่ยังคงเป็นนิवासสถานอันคงอยู่ชั่ว
นิรันดร์ ทั้งนี้เพราะภายในปิรามิดนั้น มิได้ทำไว้เป็นที่เก็บพระศพแต่อย่างเดียว ยังจัด
ไว้เป็นสัดส่วน มีทางเดิน ระเบียง-บันได วิหาร ฯลฯ ประหนึ่งประสงค์
ที่จะให้ สหาย เป็นที่พำนัก ชั่วนิรันดร์ ของพระเจ้าแผ่นดินผู้เป็น
เทพเจ้าอันศักดิ์สิทธิ์

การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นศตวรรษแล้วศตวรรษเล่า ภูมิรัฐก็เปลี่ยนไปองค์แล้วองค์เล่า แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงคือปิรามิด ปิรามิดยังคงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่มีอายุ 5000 ปี และยืนหยัดอยู่ในทะเลทรายเช่นเดิม

١
٢
٣
٤
٥
٦
٧
٨
٩
١٠
١١
١٢
١٣
١٤
١٥
١٦
١٧
١٨
١٩
٢٠
٢١
٢٢
٢٣
٢٤
٢٥
٢٦
٢٧
٢٨
٢٩
٣٠
٣١
٣٢
٣٣
٣٤
٣٥
٣٦
٣٧
٣٨
٣٩
٤٠
٤١
٤٢
٤٣
٤٤
٤٥
٤٦
٤٧
٤٨
٤٩
٥٠
٥١
٥٢
٥٣
٥٤
٥٥
٥٦
٥٧
٥٨
٥٩
٦٠
٦١
٦٢
٦٣
٦٤
٦٥
٦٦
٦٧
٦٨
٦٩
٧٠
٧١
٧٢
٧٣
٧٤
٧٥
٧٦
٧٧
٧٨
٧٩
٨٠
٨١
٨٢
٨٣
٨٤
٨٥
٨٦
٨٧
٨٨
٨٩
٩٠
٩١
٩٢
٩٣
٩٤
٩٥
٩٦
٩٧
٩٨
٩٩
١٠٠

ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้ว แก้วทรุดตัวลงนั่งริมบึงใหญ่ ทุกอย่างเงียบสงบ จะมีก็แต่เสียงไม้ปะทุจากกองไฟที่แก้วก่อไว้ แก้วโยนเศษไม้เข้าไปในกองไฟ ไข่ม้อยาว เขี่ยเศษไม้ให้ดับไฟ ใจก็คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในคืนนี้

ตั้งแต่เล็กจนโต แก้วเคยฟังผู้ใหญ่เล่าเรื่องผีพราายในบึงนี้เสมอ ทุกคนได้ยินแล้วก็หัวเราะ เห็นเป็นเรื่องเหลวไหล ถึงกระนั้นก็ไม่มีใครกล้าที่จะไปอยู่ริมบึงคนเดียว ในยามค่ำคืน แต่คืนนี้ แก้วนี้แหละจะเป็นคนแรก ที่ไปค้างคืนที่ริมบึง นี่เป็นโอกาสที่แก้วจะได้พิสูจน์ตนเอง ใครๆก็เรียกแก้วว่า "เจ้าคนขี้ลาด" คราวนี้แหละ พวกนั้นจะได้รู้เสียว่า แก้วไม่ได้เป็นอย่างที่ถูกล้อหาว่า แก้วจะอยู่ริมบึงคนเดียวตลอดทั้งคืน

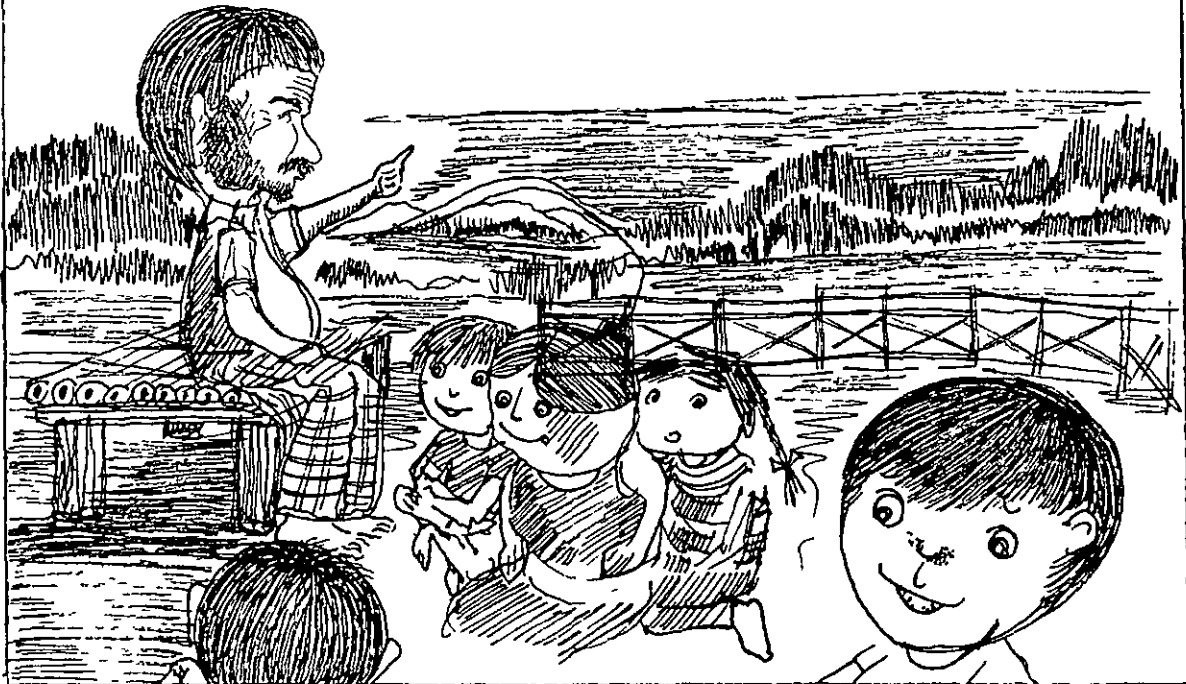
แก้วไม่ใช่เด็กกล้า แก้วกลัวทุกสิ่งทุกอย่างแต่ก็พยายามซ่อนความรู้สึกนี้ไว้ไม่ให้ผู้ใดล่วงรู้ เวลาเพื่อนชวนไปว่ายน้ำ ดำน้ำ เล่นเรือ หรือเดินป่า แก้วมีข้ออ้างที่จะไม่ไปด้วยเสมอ และเหตุผลที่ยกมาก็เป็นเหตุผลที่น่าเชื่อถือเสียด้วย แต่มิช้ามินานคนอื่นก็ชักจะรู้เท่า และเริ่มล้อเลียนพูดถากถางแก้ว แก้วเจ็บใจมาก และตั้งใจว่าจะพิสูจน์ให้ใครๆเห็นว่า คนอื่นเข้าใจผิด

เสียงครางเบาๆ ปลุกแก้วให้ตื่นจากภวังค์ แก้วเหลียวมองไปรอบๆ แต่ก็ไม่เห็นสิ่งใดเลย เสียงครางดังขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง แก้ววิ่งไปหลบอยู่หลังก้อนหินใหญ่ที่อยู่ใกล้ที่สุด เมื่อเสียงครางดังขึ้นอีกเป็นครั้งที่สาม แก้วได้ยินเสียงของหนักกระทบพื้นดิน แก้วถอยหลังกรูดด้วยความกลัว และเสียหลักล้มลงบนกิ่งไม้ที่หล่นระเกะระกะอยู่แถวนั้น หัวใจของแก้วเต้นแรงราวกับจะหลุดออกมานอกอก แก้วรำพึงกับตนเองว่า 'นี่เรามาทำอะไรอยู่ที่นี่ละ' แก้วพยายามขยับกายลุกขึ้นนั่ง พร้อมทั้งมองรอบๆตัวว่า ความมืดออกไป เพื่อค้นหาเสียงประหลาดและสิ่งตกกระทบเห็นว่ามันคืออะไรกันแน่ แต่ทุกอย่างกลับสงบเงียบอยู่ในความมืด แก้วหันหลังชนกับก้อนหินใหญ่ สายตายังจ้องเขม็งว่าความมืดออกไป ทางซ้ายและขวา กลับไปกลับมา และเริ่มมีความคิดว่า จะทำอย่างไรดี จะนั่งอยู่ที่นั่นหรือกลับ จะนั่งอยู่ต่อไปหรือ กลับ แต่ในที่สุดแก้วยืนยั้งความคิดเดิม

ดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้ว แกว่ทรุดตัวลงนั่งริมบึงใหญ่ ทุกอย่างเงียบสงบ จะมีก็แต่เสียงไม้ปะทุจากกองไฟที่แกว่ก่อไว้ แกว่โยนเศษไม้เข้าไปในกองไฟ ใจไม่ยาวเชื่อเธอไม่ให้คิดไฟ ใจก็คำนึงถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในคืนนี้

ตั้งแต่ได้งานนี้ แกว่เคยฟังผู้ใหญ่เล่าเรื่องผีร้ายในบึงนี้เสมอ ทุกครั้งได้ยินแล้วก็หัวเราะเห็นเป็นเรื่องเหลวไหล

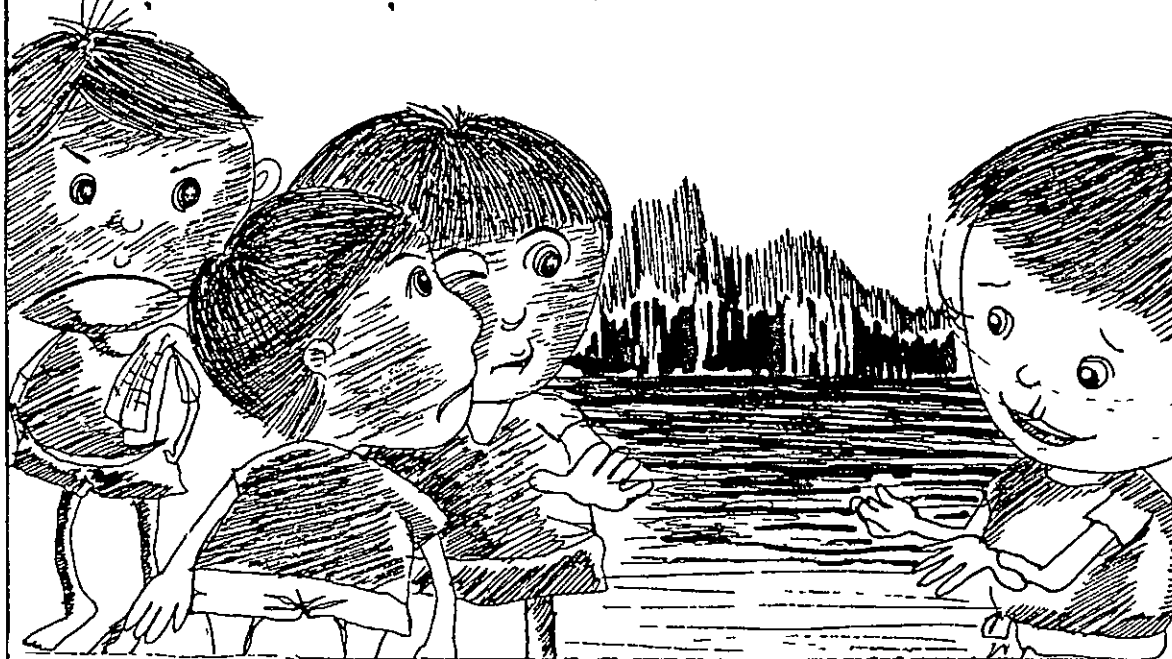
ถึงกระนั้นก็ไม่มีใครกล้าที่จะไปอยู่ริมบึงคนเดียวในยามค่ำคืน

แต่คืนนี้แคว้นแหละจะเป็นคนแรก ที่ไปค้างคืนที่ริมบึง นี่เป็นโอกาสที่แคว้นจะได้พิสูจน์
ตนเอง ใครๆ ก็เรียกแคว้นว่า "เจ้าคนซี้ะลาด" คราวนี้แหละ แคว้นน่าจะได้รู้เสียที่ว่า
แคว้น ไม่ได้เป็นอย่างที่ถูกกล่าวหา แคว้นจะอยู่ริมบึงคนเดียว
ตลอดทั้งคืน

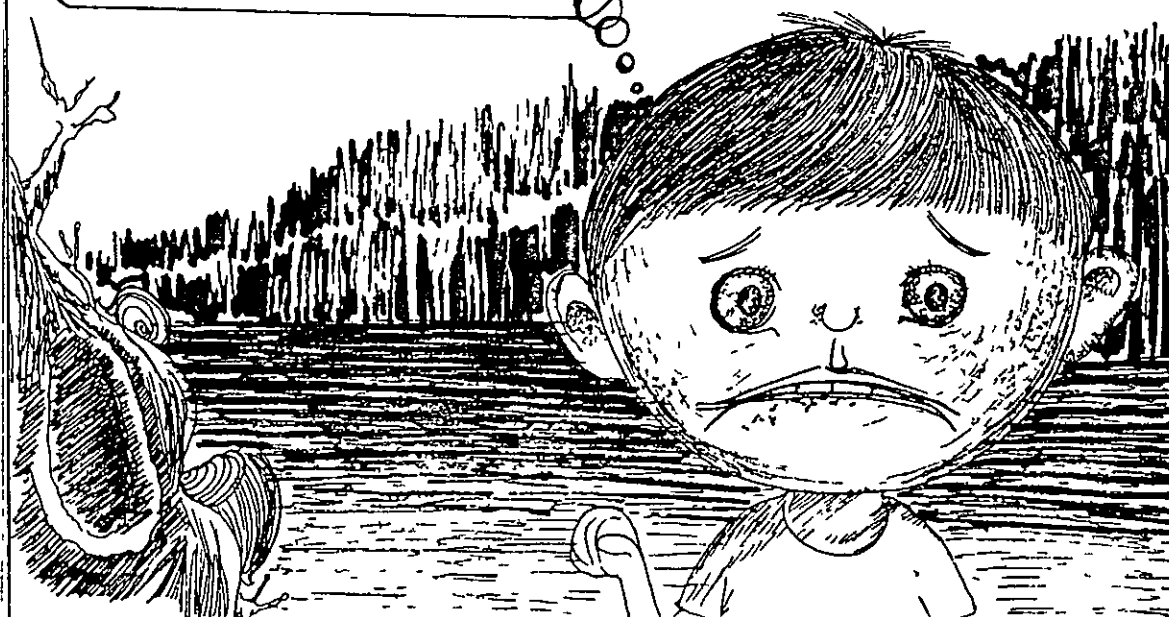

แก้วไม่ใช่เด็กกล้า แก้วกลัวสิ่งทุกอย่างแต่ก็พยายามซ่อนความรู้สึกนี้ไว้ไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ เวลาเพื่อนชวนไปว่ายน้ำ ดำน้ำ เล่นเรือ หรือเดินป่า แก้วมีข้ออ้างที่จะไม่ไปด้วยเสมอ และเหตุผลที่ยกมาก็เป็นเหตุผลที่น่าเชื่อถือเสียด้วย

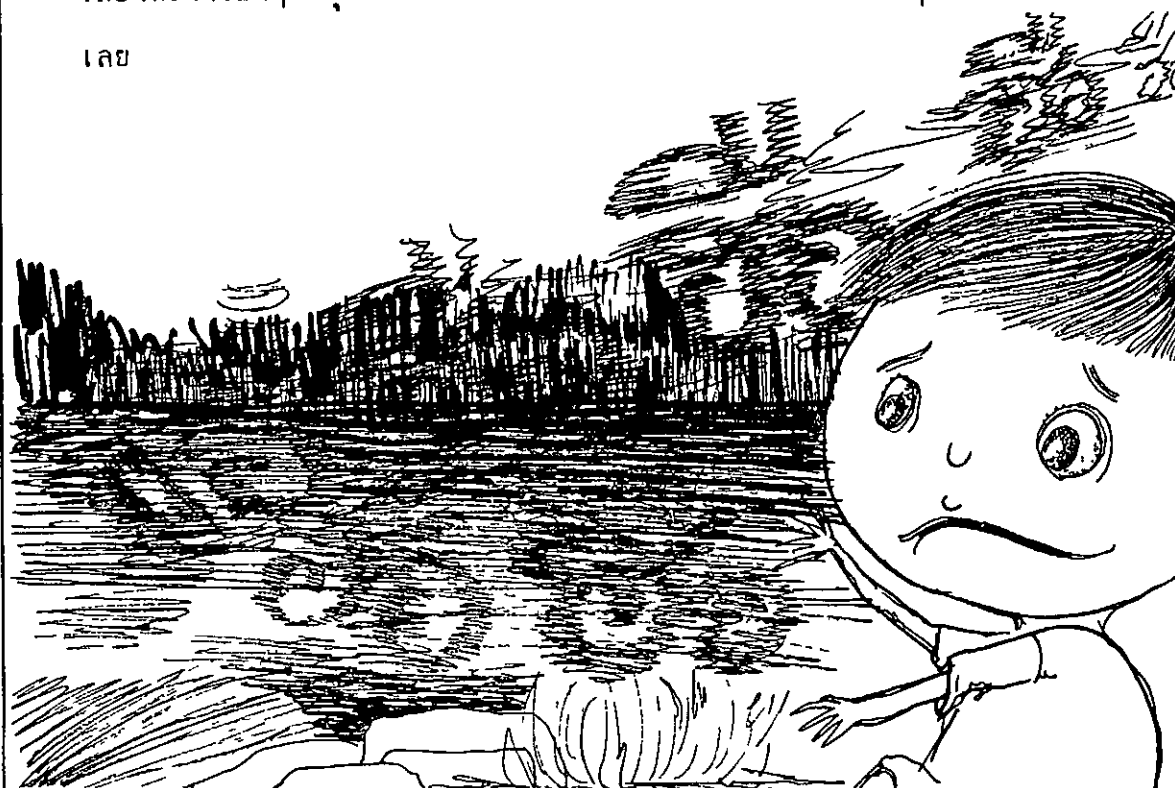

แต่มีวันนาน คนอื่นๆก็ชักจูงแก้ว และเริ่มล้อเลียนพูดจาด่างแก้ว แก้วเจ็บใจมาก

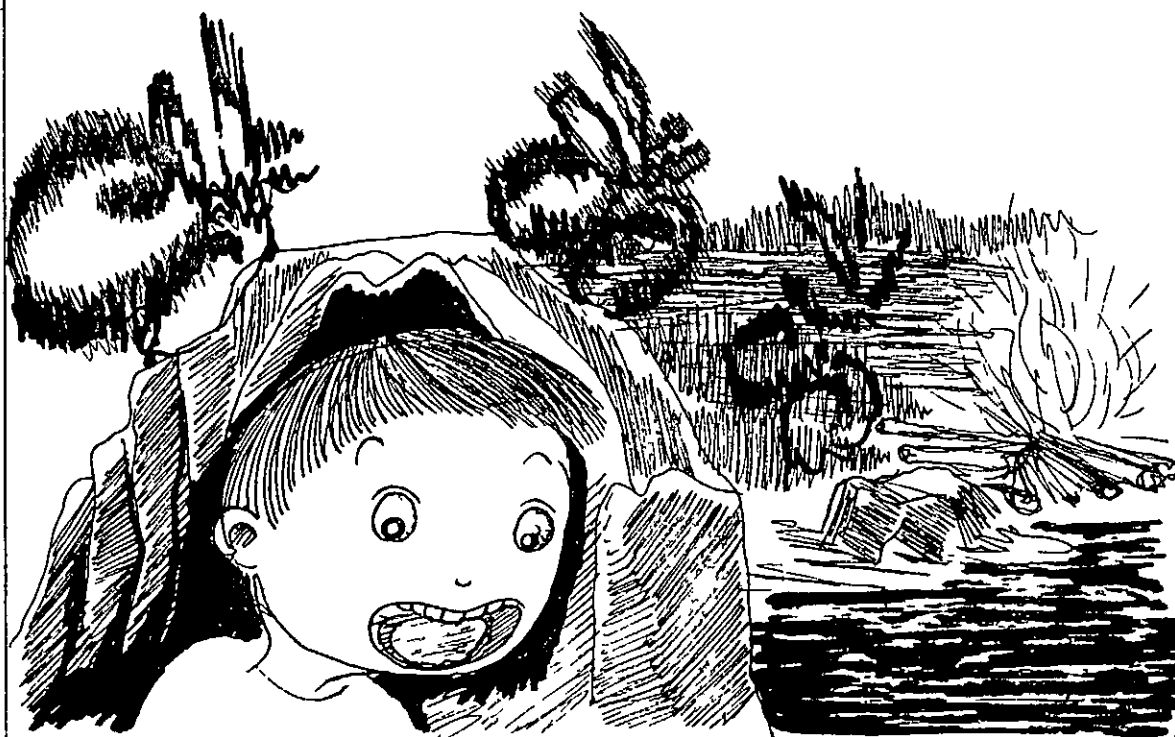
เราจะมีสัญญาณให้เห็นว่า คนอื่นเข้าใจผิด

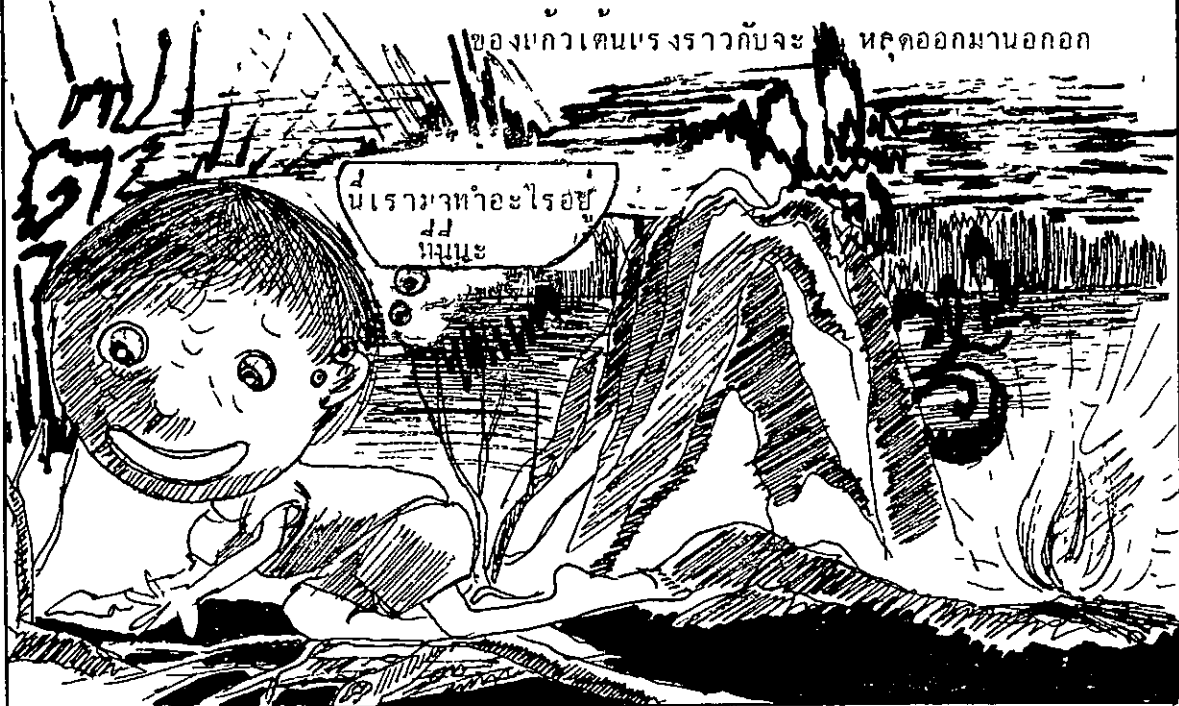
เสียงตรงเบาๆ ปลูกแก้วไต้ถื่นจากภวังค์ แก้วเหลียวมองไปรอบๆ แต่ก็ไม่เห็นสิ่งใด
เลย

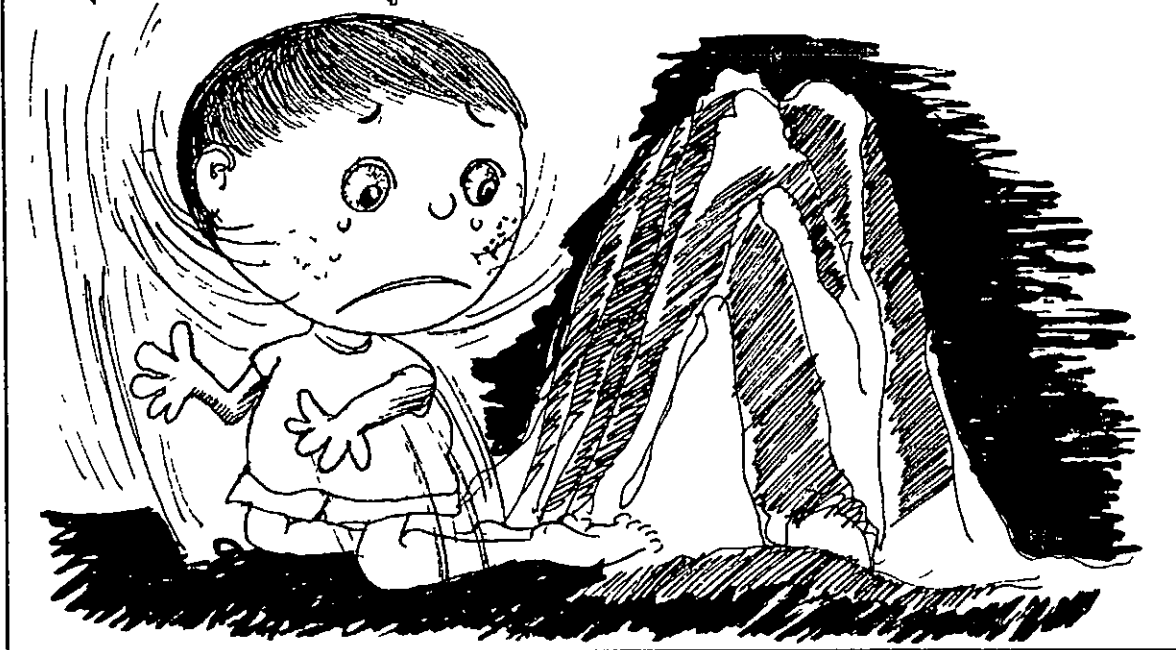
เสียงตรงดังขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง แก้ววิ่งไปหลบอยู่ ลังก้อนหินในดงที่อยู่ไกลที่สุด

เมื่อเสียงร่าดังขึ้นอีกเป็นครั้งที่สาม แก้วได้ยินเสียงของหมึกกระเทยเห็นถึง แก้วค่อย
 หลังกรุดด้วยความกลัว และเสียหลักล้มลงบนกิ่งไม้ที่หล่นระเเกะระกะอยู่แถวนั้น หัวใจ
 ของแก้วเต้นแรงราวกับจะ หลุดออกมานอกอก

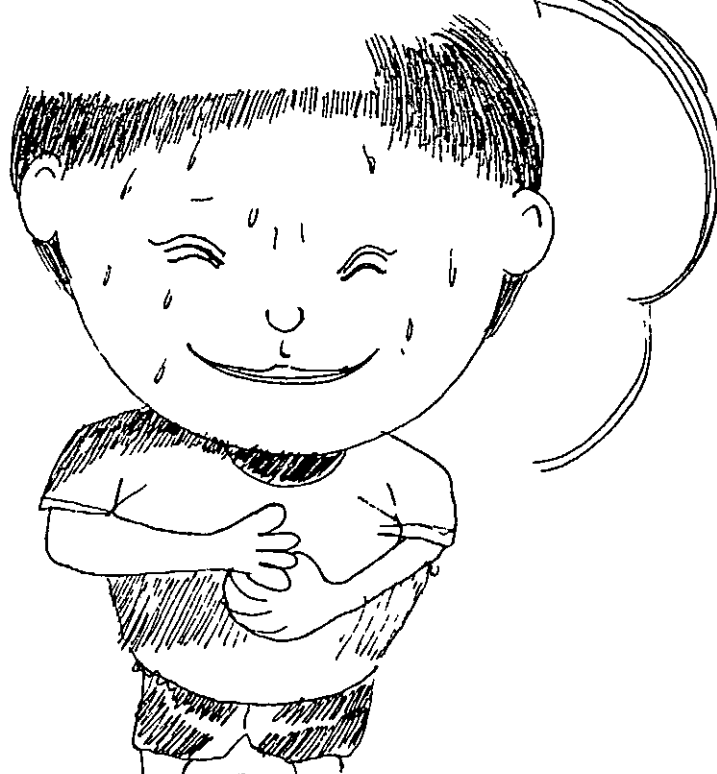
แก้วพยายามขยับกายลุกขึ้นนั่ง พร้อมทั้งหันมองรอบๆ ตัวด้วยความหือองงกไป' เพื่อค้นหา
 เสียงประหลาดและสิ่งตกกระเทยเห็นว่ามันคืออะไรกันแน่ และหล่นมาจากไหน แต่
 ทุกอย่างกลับสงบ เงียบอยู่ในความมืด

แล้วหันหลังชนกับก้อนหินใหญ่ สายตายังจ้องเหมิ่งว่าความมืดออกไป ทางซ้ายและขวา
กลับไปกลับมา และเริ่มมีความคิดว่า

แต่ในที่สุดก็ว่ายืนยันความตั้งใจ

นักประดิษฐ์

นักประดิษฐ์

คุณสรศักดิ์ ชอบสร้าง เป็นนักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่ เขาเป็นคนฉลาดและร่ำรวยมาก คุณสรศักดิ์ใช้เวลาคิดประดิษฐ์เครื่องจักรกลต่างๆ เพื่อทุนแรงงาน มนุษย์จะไม่เหนื่อยและมีความสุข เครื่องจักรกลของเขาช่วยให้มนุษย์ทำงานสะดวกขึ้น เล่นสนุกขึ้นและอาจจะถึงกับไม่ต้องทำอะไรเลย คุณสรศักดิ์คิดเครื่องช่วยแต่งตัวซึ่งมีรูปร่างเหมือนเก้าอี้ ถ้าจะสวมเสื้อผ้า ก็เพียงแต่ขึ้นไปนั่ง เครื่องจะจัดการให้เสร็จภายในสองสามนาที เครื่องนี้ยังช่วยซ่อมกระดุมเสื้อที่หลุดและปะรอยเปื้อนให้ด้วย นอกจากนี้คุณสรศักดิ์ยังคิดเครื่องซัก อบและรีดผ้าในเครื่องเดียวกัน เพียงแต่ใส่เสื้อผ้าที่เราใช้แล้วเข้าไปในเครื่อง มันจะจัดการให้เสร็จตั้งแต่ซักจนถึงรีด

คุณสรศักดิ์ร่ำรวยมหาศาล แต่เขาก็กังวลประดิษฐ์อะไรต่อมิอะไร อยู่ตลอดเวลา เขาคร่ำเคร่งมากจนหมอม เพื่อนฝูงแนะนำให้เขาหยุดงานไปเที่ยวเสียบ้าง คุณสรศักดิ์จึงเดินทางไปพักผ่อนในไร่

บ่ายวันหนึ่ง ขณะที่คุณสรศักดิ์มองม้ากำลังกินหญ้าในไร่ คุณสรศักดิ์ก็เอ...เราคิดเครื่องช่วยผ่อนแรงมนุษย์มานานแล้ว เราน่าจะคิดเครื่องช่วยผ่อนแรงสัตว์บ้าง เราต้องคิด ต้องทำมันขึ้นมา' คุณสรศักดิ์จึงเริ่มประดิษฐ์หมวกสำหรับม้าสวมเวลาอากาศร้อน เครื่องพัดแมลงให้ม้า เพราะสงสารที่มันต้องใช้หางพัดแมลงตลอดเวลา นอกจากจะช่วยไล่แมลงแล้ว เครื่องนี้ยังเป็นพัดลมไปในตัวด้วย จากนั้นคุณสรศักดิ์จึงสร้างเครื่องผ่อนแรงสำหรับสัตว์อื่นๆ โดยสร้างใบเรือเล็กๆคล้ายใบของเรือใบติดไว้ที่หลังของเป็ด เพื่อให้เป็ดว่ายน้ำโดยไม่ต้องออกแรงพยุ่น้ำ สร้างเครื่องเช็ดปากติดไว้ที่คอแมว เวลาแมวกินข้าวเสร็จ เครื่องนี้จะทำงานโดยอัตโนมัติ สิ่งประดิษฐ์ชิ้นสุดท้ายของคุณสรศักดิ์คือเครื่องตัดหญ้าให้วัวกินได้สะดวกๆ เพราะสงสารวัวที่ต้องก้มหัวกินหญ้า มันคงเมื่อยและบางครั้งยังถูกหนามเกี่ยวด้วย คุณสรศักดิ์จึงสร้างเครื่องตัดหญ้าให้วัว สวมเข้าที่คอว่าตอนกลางของเครื่องเป็นใบพัดโลหะที่ตัด ตอนบนเป็นตะกร้าใส่หญ้า อยู่สูงพอดีกับปากวัว วัวไม่ต้องก้มหัวเล็มหญ้า เพียงแต่เดินไปเรื่อยๆ

แต่...เมื่อมาซ่อมหมวกและเครื่องไล่แมลง มันรู้สึกรำคาญและโกรธ จึงกระโดดข้ามรั้วไปเหยียบย่ำผักในสวนของเพื่อนบ้านจนเสียหาย เปิดกว้างน้ำไปในทิศทางที่มันต้องการไม่ได้ พอลมพัดทางไหนใบพัดบนหลังก็พามันลอยไปจนเวียนหัว แมวกี่รำคาญเครื่องเข็ดปากที่คอของมัน ส่วนตัวมันก็ชอบกินหญ้าแบบเก่าของมันมากกว่า มันโกรธมากวิ่งเตลิดข้ามไปในไร่ข้าวโพด เครื่องตัดหญ้าที่คอตัวก็ตัดต้นข้าวโพดเสียหายหมด

สองวันต่อมา คุณสรศักดิ์ตั้งหน้าตั้งตาประดิษฐ์สิ่งใหม่ แทบลืมกินลืมนอน เพื่อสร้างกล่องใบโต มีเครื่องบดตอนบน พอเสร็จก็นำไปที่ลานบ้าน และเรียกสัตว์มารวมกัน กอดหมวกและเครื่องไล่แมลงวันของมา ใบเรือนหลังเปิด เครื่องเข็ดปากที่คอแมวและเครื่องตัดหญ้าจากคอวัว ยกทุกสิ่งทุกอย่างใส่กล่องแล้วกดปุ่ม

เครื่องจักรส่งเสียงดัง มีควันสีขาวเงินพุ่งออกมา และค่อยๆ จางหายไป พร้อมกับสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมดของคุณสรศักดิ์

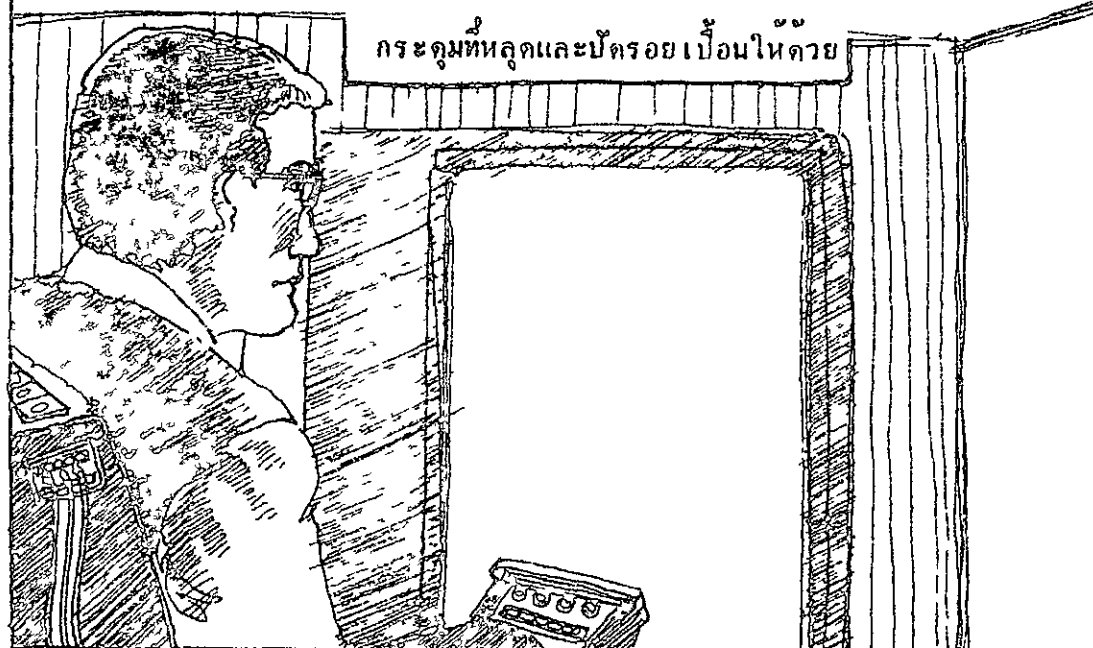
"นี่แหละดีที่สุด สิ่งสุดท้ายที่ฉันประดิษฐ์เพื่อพวกเจ้า เครื่องทำลายสิ่งประดิษฐ์ที่ไร้ประโยชน์"

คุณสรค์ ชอบสร้าง เป็นนักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่ เขาเป็นคนฉลาดและร่ำรวยมาก คุณสรค์ใช้เวลาคิดประดิษฐ์เครื่องจักรกลต่างๆ เพื่อหุ่นแรงงาน มนุษย์จะได้ไม่เหนื่อยและมีความสุข

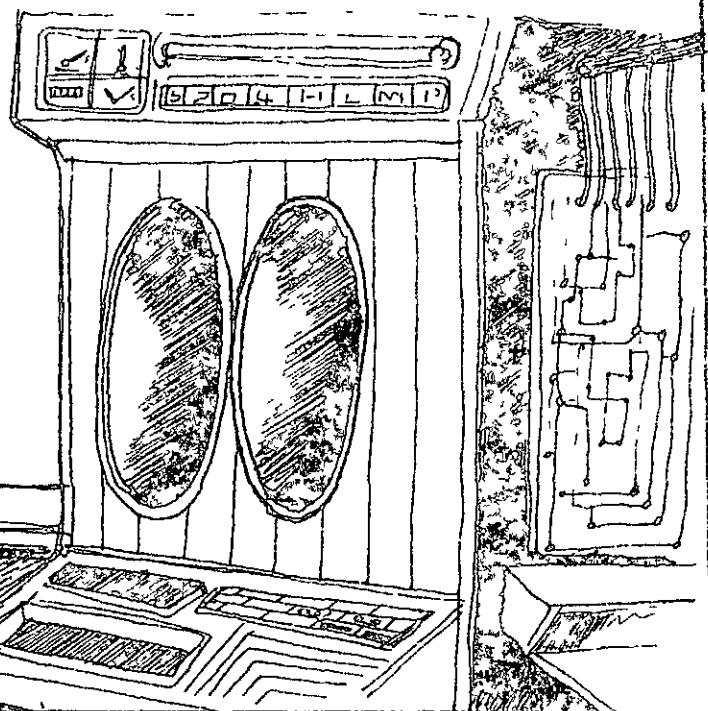

เครื่องจักรกลของเขาช่วยให้มนุษย์ทำงานสะดวกขึ้น เล่นสนุกขึ้นและอาจจะดี ก็โดยไม่ต้องทำอะไรเลย คุณสรค์คิดเครื่องช่วยแต่งตัว ซึ่งมีรูปร่างเหมือนเก้าอี้ ถ้าจะสวมเสื้อผ้าก็เพียงแต่ขึ้นไปนั่ง เครื่องจะจัดการให้เสร็จภายในสองสามนาที เครื่องนี้ยังช่วยซ่อม

กระดุมที่หลุดและปักรอยเปื้อนให้ด้วย

นอกจากนี้คุณสรณ์ยังคิดเครื่องซัก อบ และรีดผ้าในเครื่องเดียวกัน เพียงแต่ใส่เสื้อผ้าที่เราให้แล้วเข้าไปในเครื่อง มันจะจัดการให้เสร็จตั้งแต่ซักจนถึงรีด

คุณสรณ์ร่ำรวมมหาศาล แต่เขาก็ทิ้งประติรูปอะไรต่อมิอะไร
อยู่ตลอดเวลา เขาคร่ำเครียดมากจนยอม เพื่อนฝูงจึง

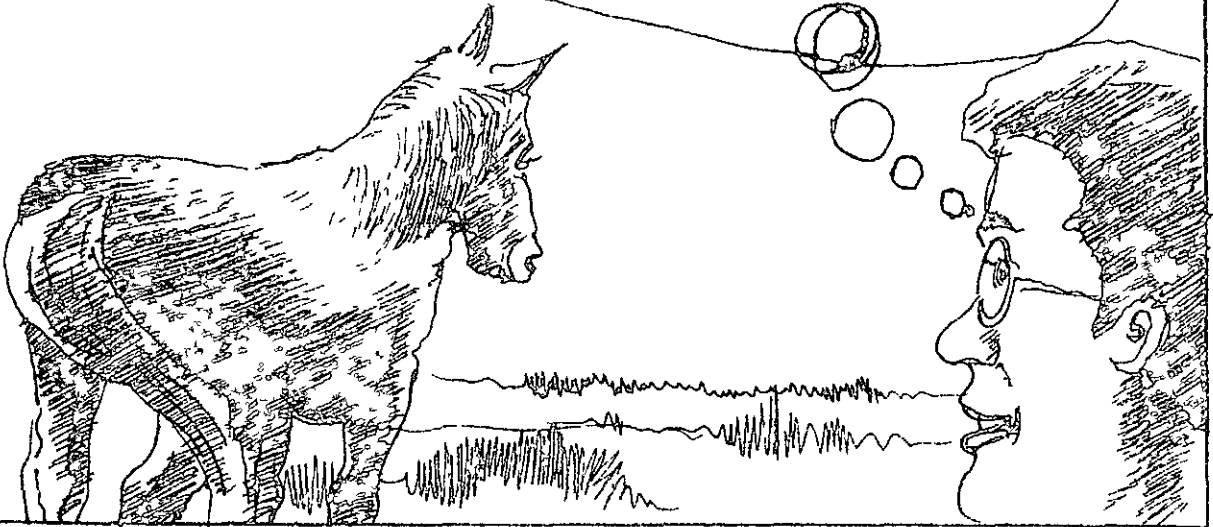
แนะนำคุณสรณ์

หยุดงานไปเที่ยวเสีย
บ้างสิครับ

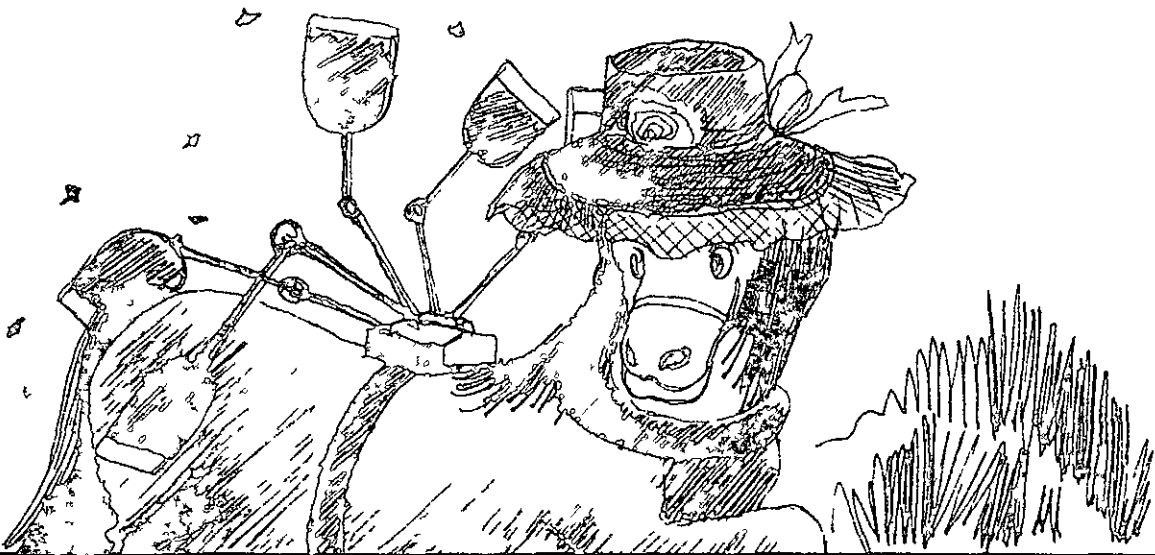

คุณสรณ์จึงเดินทางไปพักผ่อนในไร่ บ่ายวันหนึ่งขณะที่คุณสรณ์มองม้าซึ่งกำลังกินหญ้าอยู่ในไร่

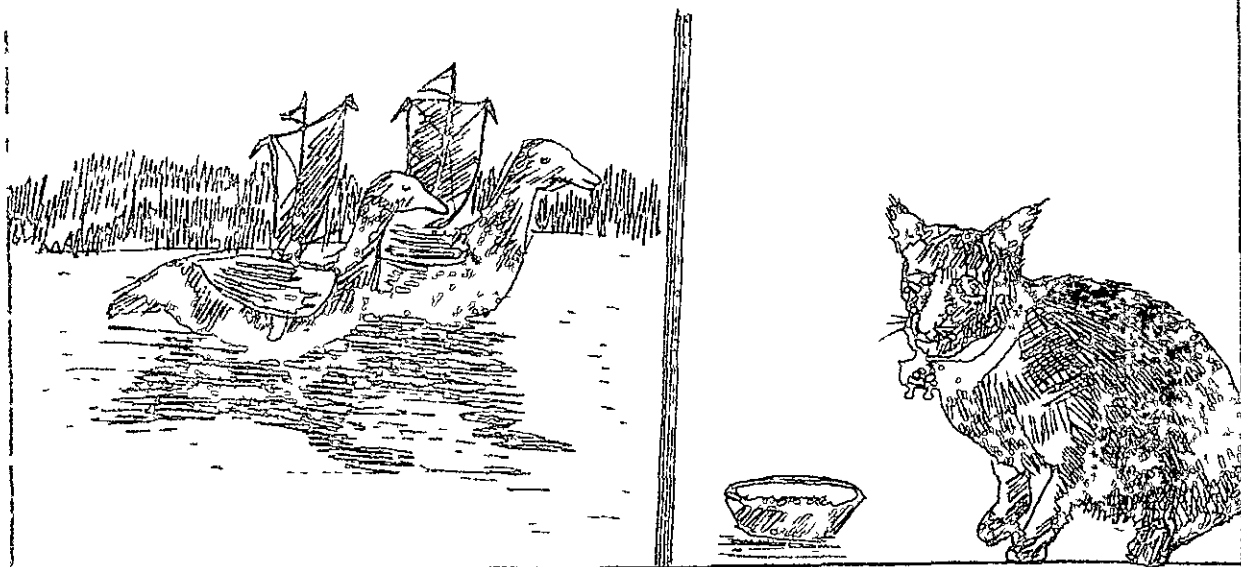
เอ .เราคิดเครื่องช่วยผ่อนแรงมนุษย์มานานแล้ว
เราน่าจะคิดเครื่องช่วยผ่อนแรงสัตว์บ้าง เราต้องคิด
.ต้องทำมันขึ้นมา

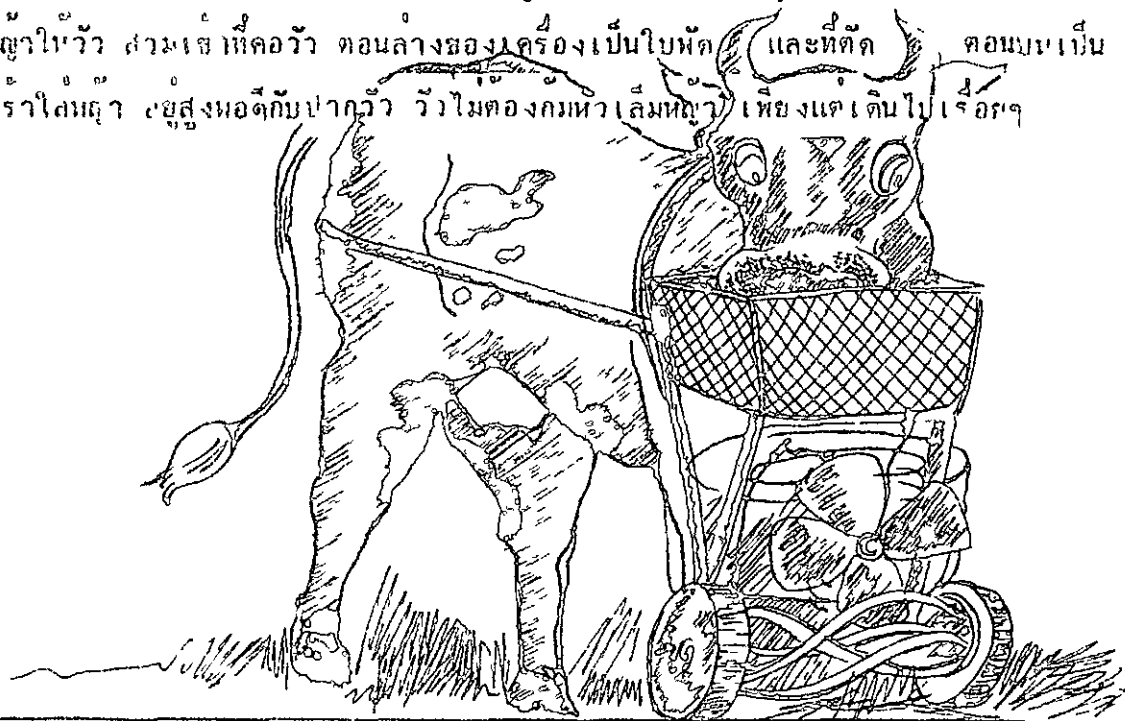
คุณสรณ์จึงเริ่มประดิษฐ์หมวกสำหรับม้าสามเวลาอากาศร้อน เครื่องพัดแมลงให้ม้า เพราะ
สังสารที่มันต้องใช้หางไล่แมลงตลอดเวลา นอกจากจะช่วยไล่แมลงแล้ว เครื่องนี้ยังเป็น
พัดลมไปในตัวด้วย

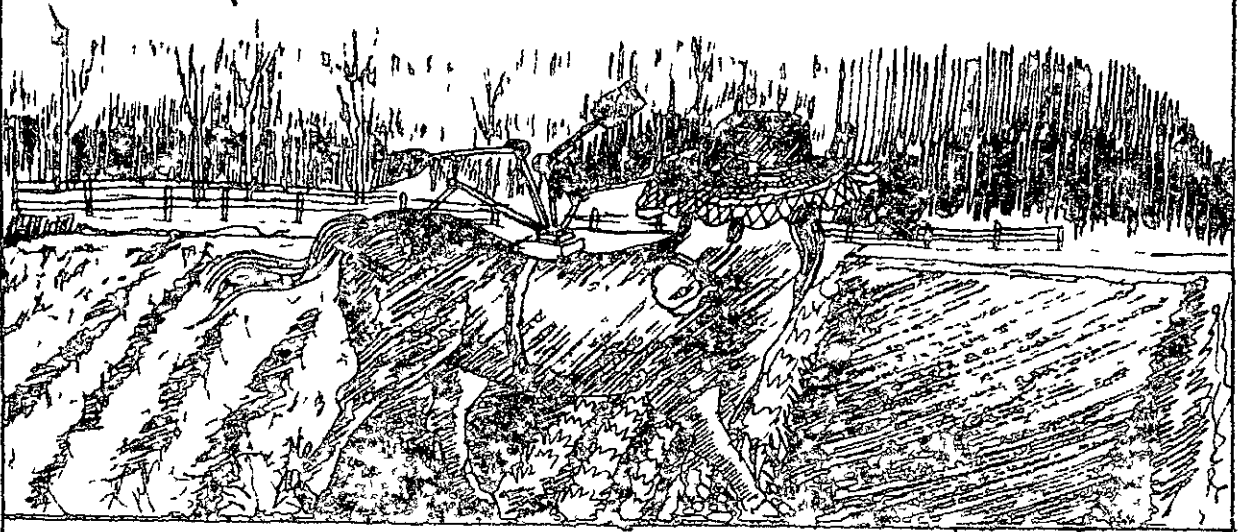
จากนั้นคุณสรจึงสร้างเครื่องผ่อนแรงลาหรับสัตว์อื่นๆ โดยสร้างใบเรือเล็กๆ คล้ายใบของเรือใบติดไว้ที่หางของเป็ด เพื่อให้เป็ดว่ายน้ำโดยไม่ต้องออกแรงพยุ่น้ำ สร้างเครื่องตัดบดผักไว้ที่คอแมว เวลาแมวกินข้าวเสร็จ เครื่องนี้จะทำงานโดยอัตโนมัติ

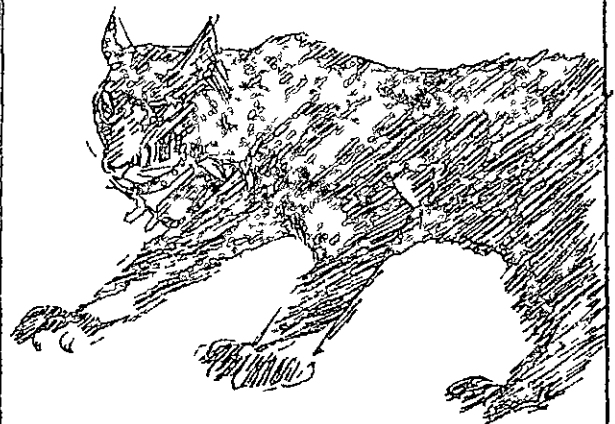
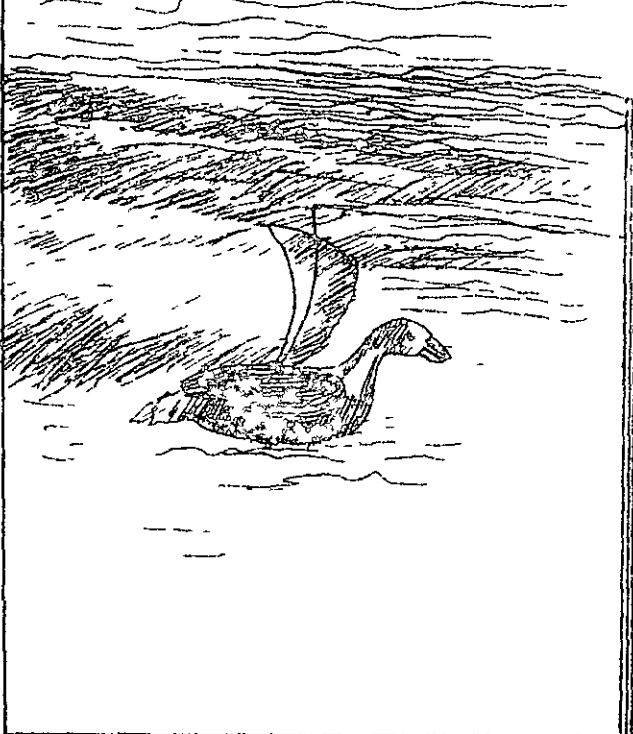
ถึงแม้สัตว์ที่โปรดปรานของคุณสรคือเครื่องตัดหญ้าให้วัวกินได้สะดวกๆ เพราะสงสารวัวที่ต้องกินวัชพืช ใบตองเหม็นและหางครั่งที่ถูกหนามเกี่ยวด้วย คุณสรจึงสร้างเครื่องตัดหญ้าให้วัว สามซี่ที่คอวัว ตอนล่างของเครื่องเป็นใบพัด (และที่ตัด) ตอนบนเป็นตะกร้าใส่หญ้า อยู่สูงพอดีกับปากวัว วัวไม่ต้องก้มหัวเล็มหญ้า เพียงแค่เดินไปเรื่อยๆ

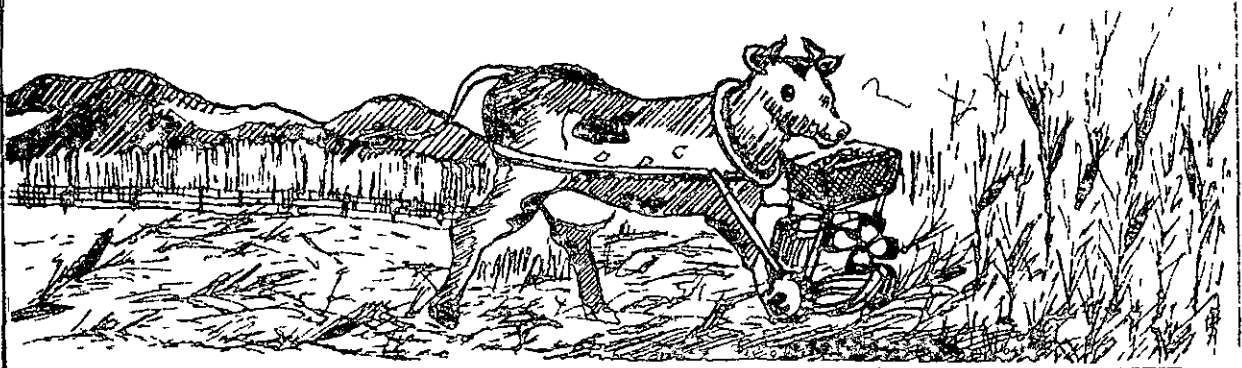
แต่เมื่อมาสวนหมวกและเครื่องไล่แมลง มันรู้สึกรำคาญและโกรธ จึงกระโดดข้ามรั้วไป
เหยียบย่ำ ตักในสวน ของเพื่อนบ้านจนเสียหาย

เปิดก๊วมนำไปในทิศทางที่มันต้องแคว ไม่ได้ พอลมพัดไปทางไหนใบพัดบนหลังก็ตามมันลอยไป
จนเวียนหัว แมวก็นำคาญเครื่องเฝ้าปากที่คอของมัน

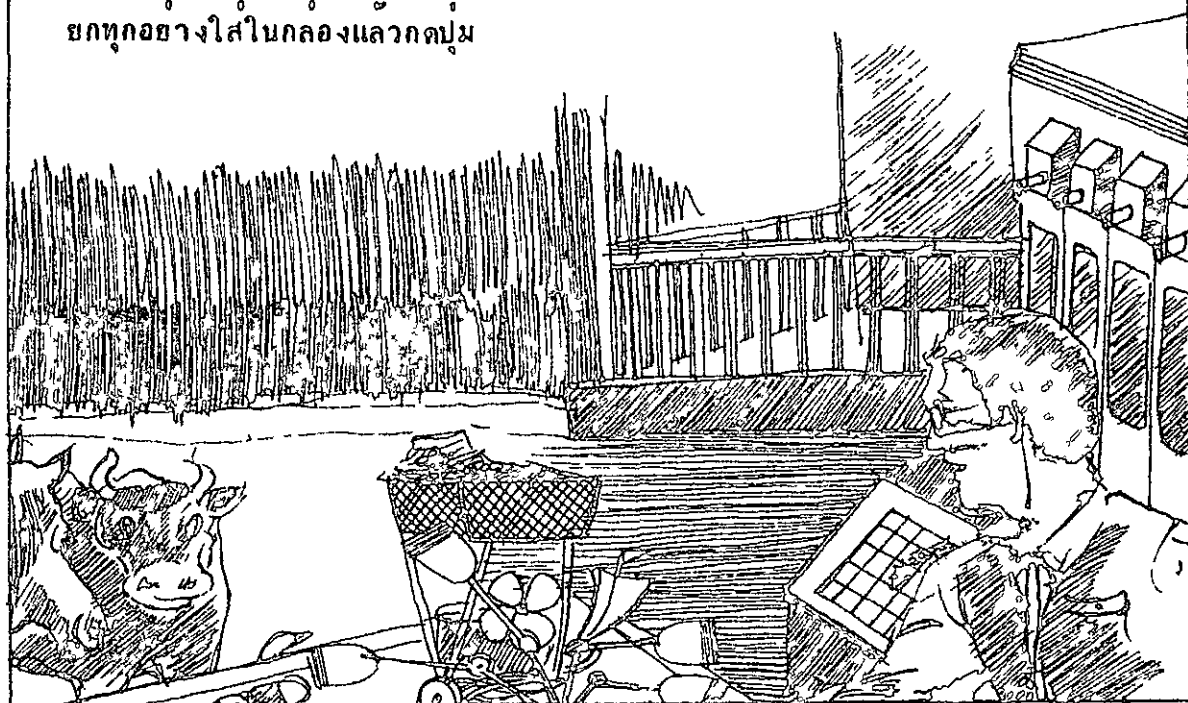
ส่วนวัวมันก็ชอบกินหญ้าแบบเก่าของมันมากกว่า มันโกรธมากจึงเตลิดข้ามไปในไร่ชาวโศค
เครื่องตัดหญ้าที่ล่อวัวก็ตัดต้นข้าวโศคเสียหายหมด

สองวันต่อมา คุณสรศักดิ์ตั้งหน้าตั้งตาประดิษฐ์สิ่งใหม่ แทบฉีกก้นลิ้นนอน
เพื่อสร้างกล่องใบโต มีเครื่องบดตอนบน

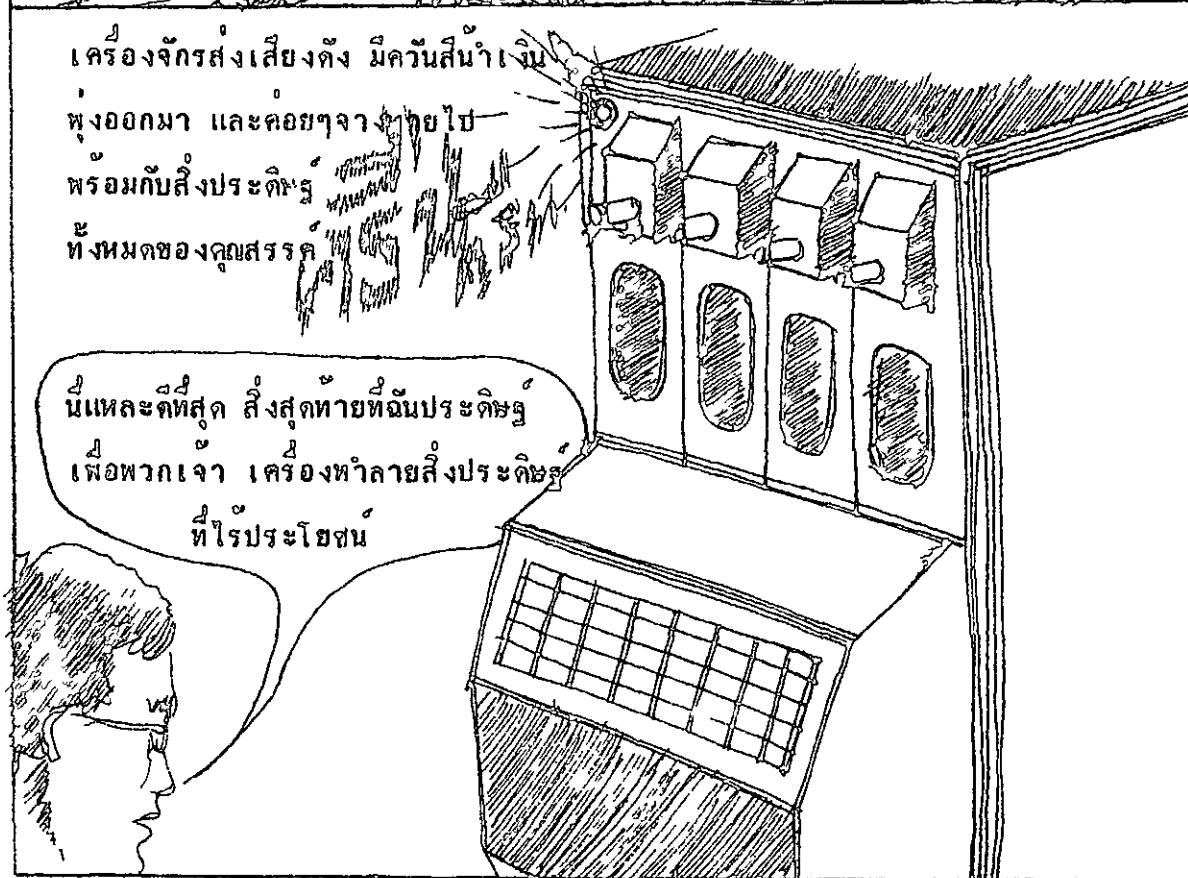

พอเสร็จ ก็นำไปที่ลานบ้านและเรียกสัตว์มารวมกัน ถอดหมวกและเครื่องไล่แมลง
ของมา ไปเรือนหลังเปิด เครื่องเขี่ยปากที่คอแมว และเครื่องตัดหญ้าจากคอกวัว
ยกทุกอย่างใส่ในกล่องแล้วกดปุ่ม

เครื่องจักรส่งเสียงดัง มีความสั่นไหว
พุ่งออกมา และค่อยๆ จางหายไป
พร้อมกับสิ่งประดิษฐ์
ทั้งหมดของคุณสรุค

นี่แหละดีที่สุด สิ่งสุดท้ายที่ฉันประดิษฐ์
เพื่อพวกเจ้า เครื่องทำลายสิ่งประดิษฐ์
ที่ไร้ประโยชน์

ภาคผนวก ก

- 1 ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
- 2 ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่อง

ปิรามิด

.....

1. เรื่องนี้จะตั้งชื่อว่า

- ก. มัมมี่
- ข. อียิปต์ผู้เกรียงไกร
- ค. ชีวิตหลังความตาย
- ง. สิ่งมหัศจรรย์ของโลก
- จ. ความมหัศจรรย์ของปิรามิด

2. เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับอะไร

- ก. มัมมี่ในปิรามิด
- ข. การสร้างปิรามิด
- ค. การเคลื่อนย้ายหินหนัก
- ง. กษัตริย์คืออุปแห่งอียิปต์
- จ. การค้นพบปิรามิดของชาวกรีก

3. จากการอ่านเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าอย่างไร

- ก. ปิรามิดลอยตามน้ำมา
- ข. วิญญาณผู้ตายสร้างปิรามิด
- ค. ปิรามิดสร้างง่ายและแปลก
- ง. ปิรามิดสร้างในสมัยกรีกเรื่อง
อานาจ
- จ. ผู้สร้างปิรามิดจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถมาก

4. ชาวอียิปต์มีความเชื่ออย่างไร

- ก. ผู้มีบุญอยู่ในปิรามิด
- ข. คนตายไปแล้วจะกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่
- ค. ปิรามิดที่ใหญ่โตนั้น พระเจ้าสร้างมาให้
- ง. ควรฝังพระศพของกษัตริย์ไว้ในสุสานใต้ดิน
- จ. ถ้าไม่มีการสร้างปิรามิด คนตายจะไม่มีที่อยู่

5. ชาวอียิปต์สร้างปิรามิดเพราะมีเหตุผลอย่างไร

- ก. ต้องการให้กษัตริย์พอใจ
- ข. ต้องการนำหินมาใช้ประโยชน์
- ค. ต้องการให้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก
- ง. ต้องการให้เป็นที่อยู่หลังความตายของกษัตริย์
- จ. ต้องการให้เป็นที่อยู่ในบ้านปลายชีวิตของกษัตริย์

6. ข้อใดสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า "ปิรามิดสร้าง
ไต่อย่างดีเยี่ยม" มากที่สุด
- ก. ปิรามิดเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก
ข. ชาวกรีกไม่ทราบว่าชาวอียิปต์สร้าง
ปิรามิดใหญ่โตนี้ไต่อย่างไร
ค. ถ้าเป็นพระศพของกษัตริย์ก็จะนำเครื่อง
ใช้มาไว้ภายในปิรามิดเหล่านี้
ง. ปิรามิดยังคงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่มีอายุ
5000 ปี และยืนหยัดอยู่ในทะเลทราย
เช่นเดิม
จ. หินเหล่านี้วางชิดกันได้พอเหมาะ เสีย
จนกระทั่งแม้แต่เม็ดก็ไม่มีอาจแทงทะลุ
"นารอยตามันได้"
7. "การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นศตวรรษแล้ว
ศตวรรษแล้ว กษัตริย์ก็เปลี่ยนไปองค์
แล้วองค์แล้ว แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนคือปิรามิด"
จากข้อความข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า
ปิรามิดมีคุณสมบัติอย่างใดมากที่สุด
- ก. ความแกร่ง
ข. ความทนทาน
ค. ความซื่อตรง
ง. ความแน่นอน
จ. ความแข็งแรง
8. ในปัจจุบันนี้ยังมีปิรามิดในอียิปต์หรือไม่
อย่างไร
- ก. ยังมีอยู่ เนื่องจากสร้างของใหม่
มาจำลองไว้
ข. ยังมีอยู่ ในลักษณะของการรักษา
ของเดิมเอาไว้
ค. ไม่มีแล้ว เนื่องจากผุพังไปตามกาล
เวลา
ง. ไม่มีแล้ว เนื่องจากกีดขวางทางลม
จึงรื้อออก
จ. ยังสรุปไม่ได้
9. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับการสร้างปิรามิด
- ก. เป็นสุสานสำหรับกษัตริย์
ข. สร้างด้วยความยากลำบาก
ค. ใช้หินในการก่อสร้างมากมาย
ง. สิ้นเปลืองเงินทองคำจ้างมากมาย
จ. ใช้กำลังคนในการก่อสร้างมากมาย
10. "ปิรามิดยังคงเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่มีอายุ
5000 ปี" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่า
อะไร
- ก. สิ่งใหม่
ข. สิ่งแปลก
ค. สิ่งลึกลับ
ง. สิ่งเก่าแก่
จ. สิ่งทนทาน

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่อง
แก้ว

.....

1. เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

- ก. แก้วผู้ปราบผี
- ข. ครึ่งหนึ่งในชีวิต
- ค. ผีพรายในบึงใหญ่
- ง. การผจญภัยของแก้ว
- จ. การพิสูจน์ความกล้าของแก้ว

2. แก้วเป็นเด็กอย่างไร

- ก. ชุกช่น
- ข. เจ้าเล่ห์
- ค. ไม่กลัวผี
- ง. พูดไม่จริง
- จ. เกียจคร้าน

3. แก้วต้องการให้เพื่อนคิดว่าแก้วเป็นอย่างไร

- ก. ต่อสู้กับผีพราย
- ข. นิ่งอยู่ริมบึงตลอดคืน
- ค. ไม่กล้าพอที่จะไปนั่งริมบึง
- ง. มีผู้ใหญ่ไปนั่งเป็นเพื่อนด้วยในคืนนั้น
- จ. วุ่นวายเสี่ยงประหลาดเพราะความกลัว

4. เสียงที่แก้วได้ยินคือเสียงอะไร

- ก. เสียงครางของผีพราย
- ข. เสียงไม้ปะทุจากกองไฟ
- ค. เสียงกอนหินตกกระทบพื้น
- ง. เสียงครางของสัตว์กลางคืน
- จ. เสียงที่ไม่สามารถบอกได้ว่า

เป็นเสียงอะไร

5. การที่แก้วรำพึงกับตนเองว่า"นี่เรามาทำอะไรอยู่ที่นี่ละ" นักเรียนคิดว่าแก้วรู้สึกอย่างไร

- ก. กลัว
- ข. ตกใจ
- ค. สงสารตนเอง
- ง. ไม่แน่ใจตนเอง
- จ. ภูมิใจในความสามารถของตนเอง

6. สิ่งที่คาดว่า แก้วกระทำต่อจากตอนจบของเรื่องคือ

- ก. ต่อสู้กับผีพราย
- ข. กลับไปเล่าให้ผู้ใหญ่ฟัง
- ค. วิ่งหนีไปเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ง. กลับไปอยู่ที่กองไฟ และอยู่ที่นั่นจนเช้า
- จ. ชวนเพื่อนมานั่งเป็นเพื่อน และอยู่ที่นั่นจนเช้า

7. ถ้าแก้วเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในคืนนี้ให้เพื่อนๆ ฟัง นักเรียนคิดว่าเพื่อนๆ จะเชื่อหรือไม่ เพราะเหตุใด

ก. เชื่อ เพราะ เหตุผลที่ยกมาน่าเชื่อถือ
ข. เชื่อ เพราะ ผู้ใหญ่เคยเล่าให้ฟังเช่นนั้นมาก่อน

ค. ไม่เชื่อ เพราะ เคยถูกแก้วหลอกมาจนชักจะรู้เท่าทันเสียแล้ว

ง. ไม่เชื่อ เพราะ ยังไม่มีใครกล้าไปนั่งอยู่ริมบึงกลางคืนคนเดียว

จ. ยังสรุปไม่ได้

๘. เรื่องนี้น่าจะเกิดขึ้นเวลาใด

ก. ห้าค่ำ

ข. ใกล้เคียง

ค. ตอนดึก

ง. ใกล้สว่าง

จ. ยังสรุปไม่ได้

๙. ข้อใดไม่ใช่นิสัยของแก้ว

ก. ซซลาด

ข. มีเหตุผล

ค. ชอบต่อสู้

ง. ชอบพูดปด

จ. พูดจาหวาน

10. จากเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่า ผีพรายหมายถึงข้อใด

ก. ผีที่อยู่ในน้ำ

ข. ผีที่อยู่ตามป่าลึก

ค. ผีที่ชอบอยู่ตามต้นไม้ริมน้ำ

ง. ผีที่ปลุกมาจากน้ำมันพราย

จ. ผีที่ออกหากินตอนกลางคืน

..

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เรื่อง

นักประดิษฐ์

-
1. สิ่งประดิษฐ์ของคุณสมรรคที่นักเรียนคิดว่า น่าจะเป็นประโยชน์ต่อคนทั่วไปมีกี่อย่าง
 - ก. 1 อย่าง
 - ข. 2 อย่าง
 - ค. 3 อย่าง
 - ง. 4 อย่าง
 - จ. 5 อย่าง
 2. จากเรื่องนี้ต้องการเน้นถึงข้อใดมากที่สุด
 - ก. ความเมตตาต่อสัตว์
 - ข. การใช้งานสัตว์เป็นบาร
 - ค. สัตว์ต้องการใช้ชีวิตอยู่ตามลำพัง
 - ง. สัตว์ต้องการใช้ชีวิตอยู่ตามธรรมชาติ
 - จ. ยังไม่ถึงเวลาที่สัตว์ควรจะมีเครื่องทุ่นแรง
 3. "นี่แหละดีที่สุด สิ่งสุดท้ายที่ฉันประดิษฐ์ เพื่อพวกเจ้า เครื่องทำลายสิ่งประดิษฐ์ที่ไร้ประโยชน์" ข้อความที่ขีดเส้นใต้ ตรงกับข้อใดมากที่สุด
 - ก. ไม่ทำให้ผู้ใช้มีความอดทน
 - ข. ไม่ประหยัดเวลาให้แก่ผู้ใช้
 - ค. ไม่ประหยัดแรงงานให้แก่ผู้ใช้
 - ง. ไม่ให้ความสะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้
 - จ. ไม่ให้ความสุขและความพอใจแก่ผู้ใช้
 4. ผู้เขียนเรื่องนี้ต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกอย่างไร
 - ก. ตีใจ
 - ข. สนุก
 - ค. วิทก
 - ง. ผิดหวัง
 - จ. ตื่นเต้น
 5. เมื่อคุณสมรรคเอาสิ่งประดิษฐ์ทุกอย่างจากตัวสัตว์ ไปลงในเครื่องบด นักเรียนคิดว่าสัตว์ทุกตัวรู้สึกอย่างไร
 - ก. ตีใจ
 - ข. สนุก
 - ค. วิทก
 - ง. ผิดหวัง
 - จ. ตื่นเต้น
 6. เครื่องอ่านยความสะกดต่างๆ ที่คุณสมรรคประดิษฐ์ให้สัตว์ ให้ข้อคิดแก่คุณสมรรคในเรื่องใด
 - ก. การรู้จักกาลเทศะ
 - ข. การแก้ไขในสิ่งที่ผิด
 - ค. การดำตนให้เป็นประโยชน์
 - ง. การอดทนต่อความยากลำบาก
 - จ. การคิดให้รอบคอบก่อนลงมือทำ

7. การที่คุณสรณ์ประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆอยู่เรื่อย

เพราะต้องการอะไร

ก. ต้องการมีชื่อเสียง

ข. ต้องการหารายได้

ค. ต้องการช่วยเหลือผู้อื่น

ง. ต้องการหาความชำนาญ

จ. ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็น

ประโยชน์

8. ถ้าคุณสรณ์ไม่ถอดสิ่งประดิษฐ์ทั้งหมด
จากสัตว์ออก นักเรียนคิดว่าอะไรจะ
เกิดขึ้น

ก. สัตว์ทุกชนิดจะก่อความทุกข์ระทมอยู่
เสมอ

ข. คุณสรณ์ต้องใช้เวลาตลอดชีวิตเพื่อ
การประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ

ค. สัตว์ทุกชนิดจะมีสิ่งประดิษฐ์ที่
คุณสรณ์สร้างขึ้นมาทั้งที่ไม่ต้องการ

ง. สัตว์ทุกชนิดจะปรับตัวให้ชินกับสภาพ
ที่มีสิ่งประดิษฐ์ของคุณสรณ์ติดตัว

จ. ยังสรุปไม่ได้

9. นักเรียนคิดว่าต่อไปคุณสรณ์จะประดิษฐ์
สิ่งของสำหรับสัตว์อีกหรือไม่ เพราะเหตุ
ใด

ก. ประดิษฐ์อีก เพราะ คุณสรณ์มีนิสัย
ชอบประดิษฐ์

ข. ประดิษฐ์อีก เพราะ ยังมีสัตว์ที่ต้องการ
ความช่วยเหลือ

ค. ไม่ประดิษฐ์แล้ว เพราะ ไม่มีเวลา

ง. ไม่ประดิษฐ์แล้ว เพราะ รู้ว่าไม่มีคุณค่า
สำหรับสัตว์

จ. ยังสรุปไม่ได้

10. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลในเนื้อเรื่อง

ก. ความคิดคุณสรณ์ไม่หยุดนิ่ง

ข. คุณสรณ์ต้องการช่วยเหลือสัตว์
อย่างแท้จริง

ค. เพื่อนๆอยากให้คุณสรณ์ได้พักผ่อน
อย่างสงบในไร่

ง. ในตอนแรกๆสัตว์ต่างๆพอใจใน
สิ่งประดิษฐ์ที่คุณสรณ์สร้างให้

จ. คุณสรณ์สร้างสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ
โดยไม่หวังเงินรางวัลตอบแทน

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการทราบความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะวัดโดยเฉลี่ย จากบทเรียนและการเรียนการสอนทั้ง 10 คาบ ไม่เน้นคาบใดคาบหนึ่ง
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ
3. แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดังนั้นขอให้นักเรียนตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียน
4. วิธีตอบแบบสอบถามกระทำดังนี้
 - 4.1. ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง"มากที่สุด" เมื่อนักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นมากที่สุด
 - 4.2 ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง"มาก" เมื่อนักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นมาก
 - 4.3. ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง"ปานกลาง" เมื่อนักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นปานกลาง
 - 4.4. ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง"น้อย" เมื่อนักเรียนไม่ใคร่ชอบทำตามข้อความนั้น
 - 4.5. ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง"น้อยที่สุด" เมื่อนักเรียนไม่ชอบทำหรือไม่คิดที่จะทำตามข้อความนั้นเลย

ตัวอย่าง นักเรียนต้องการตอบ มาก

ข้อความ \ ความรู้สึก	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐. เมื่อครูแจกบทเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านบทเรียน		✓			

5. ในแต่ละข้อมีเพียง 1 คำตอบเท่านั้น ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ขีดเส้นคร่อมทับอันเดิมเสียก่อน แล้วจึงขีดเส้นใหม่ตามที่นักเรียนต้องการ

ตัวอย่าง นักเรียนต้องการตอบ มาก

ข้อความ	ความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐. เมื่อครูแจกบทเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านบทเรียน		✓	✗		

เมื่อนักเรียนได้เรียนจากสื่อการเรียน ที่ครูนำมาให้เรียนจนจบแล้ว นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อความ	ความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ในขณะที่อ่านบทเรียน นักเรียนมีความรู้สึกอยากติดตามเรื่องต่อไปเรื่อยๆ					1
2. เนื้อหาจากบทเรียนไม่น่าสนใจเท่าที่ควร					
3. นักเรียนคิดว่า การหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นสิ่งที่สนุกสนาน					
4. ทุกครั้งที่มีการทำแบบทดสอบ นักเรียนทำอย่างเต็มความสามารถ					
5. นักเรียนอยากตอบคำถามที่เกี่ยวกับบทเรียน					
6. นักเรียนรู้สึกเสียเวลาในการหาคำตอบจากบทเรียน					

ข้อความ	ความรู้สึก	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. เนื้อหาจากบทเรียนสนุกและน่าสนใจ						
8. ถ้านักเรียนได้ฝึกการอ่านเช่นนี้บ่อยๆ จะทำให้การอ่านของนักเรียนดีขึ้น						
9. นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านน้อย						
10. นักเรียนอยากให้การเรียนครั้งนี้ เพิ่มเวลาเรียนให้มากกว่านี้						
11. บทเรียนเหล่านี้จะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น						
12. นักเรียนอยากคุยกับเพื่อนๆ ถึงบทเรียนที่เรียนไปแล้วอีก						
13. นักเรียนอยากให้หมดเวลาเร็วๆ						
14. นักเรียนอยากทราบว่าชั่วโมงต่อไปนักเรียนจะได้ทำอะไรอีก						
15. นักเรียนรู้สึกเหนื่อยและบางครั้งเบื่อหน่าย						
16. บทเรียนที่นักเรียนอ่านให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน						
17. บทเรียนที่นักเรียนอ่านไม่ส่งเสริมให้ใช้ความคิด						

ข้อความ	ความรู้สึก	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18	นักเรียนเครียดเพราะใช้สมองมากเกินไป					
...	...	...	...	...		
19	เมื่อนักเรียนอ่านบทเรียนจบลงแล้ว นักเรียนมีความรู้สึกอยากอ่านต่ออีก					
...	...	...	...	...	...	
20	นักเรียนมีความสุขและพอใจเมื่อถึงชั่วโมงนี้					